

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 680

СПЕЦИЈАЛНО
ИЗДАЊЕ

САДАМ ХУСЕИН
СИМБОЛ ОТПОРА
АМЕРИЧКОМ ХЕГЕМОНИЗМУ

САРАДЊА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНKE И ИРАЧКЕ БААС ПАРТИЈЕ САВЕЗНИЦИ У БОРБИ ПРОТИВ НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА

● 20. септембар 1999. године
Председник Српске радикалне странке
и потпредседник Владе Србије
др Војислав Шешељ разговарао
са амбасодором Ирака у Југославији
др Самијем Садуном

29. октобар 1999. године ●
Потписан протокол
о међупартијској сарадњи
Српске радикалне странке
и ирачке БААС партије

● 25. октобар 1999. године
Делегација БААС партије положила цвеће
на обележје радницима РТС-а погинулим
у бомбардовању НАТО агресора

8. новембар 1999. године ●
Потпредседник Владе Југославије
Маја Гојковић положила цвеће
на споменик палим ирачким борцима

ВЕЛИКА СРБИЈА

Земун
Трг победе 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик уредника:

Душан Весић

Помоћник уредника:

Јасминка Олуић

Издање приредили:

Јасминка Олуић, Огњен Михајловић

Редакција:

Весна Арсић, Александар Вучић,

Коста Димитријевић,

Вељко Дукић, Ивана Бурић,

Јана Живаљевић,

Наташа Јовановић, Весна Марић

Момир Марковић, Огњен

Михајловић, Северин Поповић,

Драгољуб Стаменковић,

Јадранка Шешел

Секретар редакције:

Љиљана Михајловић

Техничко уређење:

Драган Перић

Фоторепортери:

Крето Голубовић, Марко Поплашен

Лектор:

Зорица Илић, Загорка Јоксимовић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Председник издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета:

Петар Димовић

Издавачки савет:

Владимир Башкот, Маја Гојковић,

Ратко Гонди, Стево Драгишић,

Зоран Красић, Ратко Марчетић,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Милован Радовановић,

Јоргованка Табаковић,

Драган Тодоровић

Шеф дистрибуције:

Зоран Дражиловић

Штампа:

„АБЦ Графика“, Влајковићева 8,

тел. 322-99-44, Београд

Редакција прима пошту на адресу:

„Велика Србија“, Трг победе 3, Земун

Рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се „Велика Србија“ сматра производом из тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ЈАСНА ПОРУКА СВИМ СЛОБОДОЉУБИВИМ НАРОДИМА

Треба поштено признати. Међу Србима је мало оних који знају нешто више о арапском свету. Слика о народу који насељава највећу и најокрутнију пустињу планете још увек је прилично маглопита и сведена на неколико стереотипа који се бескрајно понављају.

Ирак, неизоставни део арапског национа, у деценијама пре америчке агресије, познавали су углавном наши грађевинари који су послом боравили у Багдаду, Басри или неком другом граду ове богате земље. Због свега тога, због тог недостатка чињеница, слободно се може рећи да не можемо у целости да склопимо слику о овом народу и земљи, па чак ни о збивањима у његовом окружењу. Чињенице говоре да је амерички агресор са својим привесцима напао једну од најмодернијих земаља блискоисточног региона, која има сигурно најпрогресивније државно руководство.

Сада, када су и Срби прошли готово иста страдања као храбри ирачки народ, предвођен председником Садамом Хусеином који је очигледно најболнија кост у грлу новог светског поретка, већина Срба схвата да делимо исту судбину и да немамо другог пута до сарадње у борби против заједничког непријатеља.

Др Војислав Шешел први се усудио, као и обично међу Србима, да јавно позове на сарадњу политичко и државно руководство Републике Ирак. Тако је по ко зна који пут, привукао на себе громове и олује, пре свих америчких слуга у овој нашој Србији. После свих бомби, трагедије Републике Српске Крајине, окупације Републике Српске и најновијих злочина на Косову и Метохији, све критике на рачун српско-ирачког повезивања само су доказ да је Српска радикална странка на правом и једином патриотском путу. И на овом примеру судбина нам је иста. Цепкање отаџбине Ирак је доживео давно пре нас, када је једним потезом оловке преко линијара остао без дела територије који су тадашњи колонизатори прозвали Кувајт. Једноставно, отсекли су део Ирака који је најбогатији нафтом и у њему поставили своју управу у виду марионетске монархије, која заузврат беспоговорно спроводи све задатке одређене у Вашингтону. Наравно, тај исти цивилизовани и демократски Запад ни најмање се не узбуђује што у Кувајту и сличним земљама у комшилуку Ирака народи живе под законима средњег века, који су само изговор за спровођење бруталне диктатуре. Зато су за сво зло овог света криви Ирак, Србија или Либија, све по потреби наручилаца медијских лажи. Логично да од тих креатора зла никада нећемо чути да је Садам Хусеин на челу једне арапске партије чији су основни принципи изражени у три речи: јединство, слобода и социјална правда. То је толико другачије и напредније од онога што чак и сами Американци имају у својој кући, да није чудо што им је председник Ирака највећа кост у грлу.

Потпуно исти рецепт употребљен је у кухињама Запада и за личност др Војислава Шешела и Српску радикалну странку.

Нека, то може само да учврсти вољу искрених патриота да одбране своју отаџбину, да их убеди у неопходност стварања што чвршћег савеза за борбу против најновијег светског зла које обележава последње дане двадесетог века, од новог светског поретка.

Огњен Михајловић

20. СЕПТЕМБАР 1999. ГОДИНЕ, ЗВАНИЧНИ ПРИЈЕМ У ВЛАДИ СРБИЈЕ:
 АМБАСАДОР ИРАКА ДР САМИ САДУН
 КОД ПОТПРЕДСЕДНИКА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

ЗАВЕРА ПРОТИВ СРБА И ИРАЧАНА

Др Војислав Шешел: „Ми поштујемо јуначки отпор ирачког народа, саосећамо са вашом патњом и вашим жртвама и оно што нашем пријатељству може бити нова залога у будућности јесте чињеница да имамо заједничког непријатеља”

Др Шешел: Дobar дан екселенцију. У овом рату погођен је мој кабинет и ја сам овде привремено, док се тај део зграде поправи. Екселенцију, веома ми је драго што ми се указала прилика да вас поздравим у Влади Републике Србије. Поздрављам вас у име Владе народног јединства Србије, коју чине три политичке партије: Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица.

Наша влада је влада патриотског јединства, у правом смислу речи и чине је политичке партије десне и леве оријентације. Оно што нас је ујединило је жеља да сачувамо отаџбину. Све три наше партије веома су изузетно пријатељски наклоњене народу Ирака и ирачкој држави и изузетно ценимо ирачког председника Садама Хусеина, као великог борца против империјализма и америчке хегемоније.

Наше народе везује дуго традиционално пријатељство. Ми смо сарађивали на политичком, на економском и на културном плану. Желимо да се та сарадња настави, учврсти и продуби. Ми поштујемо јуначки отпор ирачког народа, саосећамо са вашом патњом и вашим жртвама и оно што нашем пријатељству може бити нова залога у будућности јесте чињеница да имамо заједничког непријатеља.

Традиционално пријатељство

Зато сматрамо да је сваки успех ирачког народа у борби против америчких непријатеља и наш успех и убеђен сам да ћете се веома лепо осећати у нашој земљи, да ћете наићи на пријатељску пажњу српског народа и да ће вам у сваком тренутку врата свих наших јавних институција бити отворена. Посебно вам наглашавам, у име Српске радикалне странке, којој припадам, да је наше пријатељство према

Др Шешел је амбасадору Ирака посебно нагласио да је наше пријатељство према ирачком народу и држави крајње искрено

ирачком народу и ирачкој држави крајње искрено и колико год да смо пре 10 година били у заблудама, под утицајем западне пропаганде, у време које је следило, ми смо сазнали много истине и схватили колико је опасан амерички хегемонизам, колико је велика, у историјском смислу, ирачка борба, поготово када је заједнички непријатељ насрнуо и на српску земљу.

Српска радикална странка жели блиску сарадњу са ирачком БААС партијом и пре извесног времена ми смо изразили жељу вашем отпавнику послера у Београду да у најскорије време делегација на највишем могућем нивоу БААС партије буде гост Српској радикалној странци у Београду.

Још једном, добро дошли екселенцију!

Др Сами Садун: Захваљујем вам потпуно. Ја сам веома задовољан што могу да се сретнем са једном личношћу која је нама позната као родољуб, личношћу која се прочула, која је позната по својој борби за ослобођење и независност отаџбине и зато и понављам своје дубоко задовољство овим сусретом.

Господине потпредседниче, господине Шешел, као што знате, ми у Ираку стојимо уз Југославију. Тренутно и ми смо тај наш став сасвим јасно изнели и нисмо имали слуха за завере и оптужбе које су на Организацији исламске конференције биле упућене Југославији.

Ми смо још увек при том ставу, ставу подршке Југославији и осуде која је по-

чињена против народа Југославије. Анализе нашег руководства у Ираку у погледу онога што се десило у Југославији су да је то завера која је имала за циљ једну независну државу.

Циљ завере која је у ствари наметање америчке хегемоније целој Европи и изолација Русије и гушење гласа независности Југославији, да би се употпунио ланац америчке хегемоније у Европи. То је наша анализа. То је управо оно што се десило и са Ираком. Као што је рекао господин председник Милошевић, оно што је желео запад да узме у Ираку, то је била нафта. А што се тиче Југославије, то је њен положај у централној Европи, а амерички хегемонизам неће бити употпуњен без спровођења завере против независних влада.

Кувајт, изговор за америчку агресију

Посезањем за нафтом Ирака и уклањањем једног националног режима у Југославији, употпунио би се тај њихов циљ. Оно што је било у Ираку није због Кувајта. Кувајт је послужио само као изговор за напад на Ирак. Априла 1989. године амерички часопис Њузвик је објавио један чланак у коме је изјава Дик Чина, који је био министар одбране у време Буша.

„Сада смо завршили“, рекао је „априла 1989. године, завршили смо сценарио за потпуно уништење Залива ратом у Заливу. Тако да ће арапска нафта бити у нашим рукама“. А јуна месеца, два месеца касније, Америка је обуставила све оне робне трансакције које је имала са Ираком. Када се покренула арапска лига, када је дошло до тога да се то договоримо на арапском нивоу, да се нађе арапско решење, Америка је упутила своје снаге после три дана, то је било 5. августа, три дана после њиховог уласка у Кувајт, америч-

ке снаге су биле лоциране у Саудијској Арабији у Кувајту.

Ја не желим да вам уопштено причам, али још један пример. То је једна политичка информација. Специјалан преводилац бившег руског председника Горбачова је написао књигу, која се односи на тајне разговоре и о проблему Ирака у доба Горбачова. И, он је ту навео неке примере, кажу да су Американци пропагирани, са злом намером чинили да Ирачани поседују хемијско оружје и друго опасно оружје, што је био почетак њихове намере да почине агресију. Горбачов је у Министарству иностраних послова и у КГБ-у питао стручњаке, и они су демантовали званично овакве гласине и овакве вести. И када је ирачка делегација отишла, а то је било за време стране агресије на Ирак, а делегација је била на челу са проф. Тајфом Азизом, који је био потпредседник Владе и ја сам био у тој делегацији.

Горбачов је продао Ирак

Ми смо се договорили око пет тачака о обустави рата и повлачења из Кувајта, и попили смо у то име, участ томе. Господин Примаков је рекао - треба да подигнете споменик Горбачову, јер вас је он ослободио тога рата. После сат времена Горбачов се сусрео са Бушом, и објављена је обустава ватре. Ми смо преспавали, међутим рат није стао. Стигли смо до Амана у Јордану и уместо да дође до обуставе ватре, Америка је у то време објавила њен копнени напад на Ирак.

То су приче који говори један Горбачов преводилац, у својој књизи. Одлука 687 која је употребљена, на основу ње је употребљена сила против Ирака, Русија је у почетку одбила ту резолуцију, а ми смо били прва делегација у Москви, и ми смо видели министра иностраних послова Русије, као и неколико других министара на аеродрому, где су виђени како но-

се неке вреће. Не знам шта је било у питању, али наши руски пријатељи су нам рекли да је то био новац. Горбачов је узео 4 милијарди, Швернадзе 3 милијарде, купили су их за 7 милијарди, и сложили су се са одлуком о нападу на Ирак.

Ја сам видео то, Руси су нас обавестили о тим износима. Као што је и лаж о клању и убијању муслимана у Југославији. Супротности и борбе се дешавају у свим земљама света, у Југославији, муслимани се убијају међусобно, у Авганистану такође. Због чега су преувеличани ти догађаји у Југославији? Зато што је Југославија одбила да каже Америци да. Они већ десет година спроводе притисак над Ираком, са јединим циљем да им кажемо да. Ја се извињавам, одужио сам са овим политичким делом.

Господине потпредседниче Владе, што се тиче економских односа, мој основни задатак је да ојачамо економску сарадњу наше две земље, јер нама је потребна економска сарадња. Постоје велики пројекти које су Југословени урадили у Ираку. На пример, навешћу само постројења за производњу електричне струје у Ираку, чија је вредност око 3 милијарде. Не знам зашто се сада тај пројекат даје руском предузећу. Постојења су порушена током агресије. То је један пример.

Друго, зашто Југославија увози нафту преко руског предузећа? Треба да дођу Југословени и да узму нафту, као и остали пријатељи, а Југославија има истакнуто место, како је наше руководство и наш председник дао Југославији истакнуто место и даје приоритет Југославији као и осталим нашим пријатељима. Ако немате новца, дајте прехранбене производе, узмите нафту и у реду. Бројни су пројекти у областима телефонских централа, механике итд.

Ја сам лично овлашћен за реализацију пројекта који је везан за водоснабдевање на пољопривредним добрима. То је велики пројекат који би Југославија могла да предузме и има могућности за то. Затим, пољопривредно оруђе за сетву и сејање. То је оно што је ургентно њима.

Ја ћу, путем вас, господине Шешел и других министара, предложити ту ствар. Моје присуство овде и нашег амбасадора ће олакшати нашу сарадњу. Сада је шеста фаза пројекта нафта за храну. Југословени нису имали користи од тог пројекта, колико наши остали пријатељи. Можда је то због околности у земљи, можда је то због тога што су људи у Југославији били окренути ка Западу, због десетогодишњег прекида сарадње са Ираком, што смо се удаљили једни од других.

О међупартијској сарадњи

Ми смо спремни за сарадњу са сваком страном коју ви, господине потпредседниче предложите, било да је то предузеће или пословни људи, бизнисмени. Дозволите ми само мало о партијском аспекту. Пре него што сам се сусрео са господином председником Милошевићем, ја сам рекао, два сата пре тог сусрета разговарао

Др Сами Садуи је известио др Војислава Шешелу да Ирак није имао слуха за оптужбе изнесене против наше земље на конференцији Организације исламских земаља

сам телефоном са професором Ел Хашалијем.

И као што знате он је члан Регионалне команде партије БААС на националном нивоу и члан Револуционарне команде. Истовремено он је функционер одговоран за међународну сарадњу ирачке социјалистичке партије БААС и обавестио ме је да се сагласио са позивом, да је прихватио позив који сте ви господине Шешел, упутили и он је одредио директора Бироа за међународну сарадњу др Хариста.

Постоје процене да он предводи ту делегацију. Рекао ми је да вас питам које време је одговарајуће. Тај позив је отворен кад год желите да га испуните, нарочито и због тога што је и професор Хариста потпредседник Владе и ви сте подпредседник, тако да ћете имати пуно заједничких тема. То је партијски позив. Ако желите да то буде званично, ми смо спремни и за то.

Ми гајимо симпатије према борби Српске радикалне странке и блиски сте нама. Ти циљеви су блиски нашим циљевима, а то су хумани циљеви. Веома ценимо вашу подршку ирачкој борби. И могуће је да приликом посете делегације, дође до сачињавања неког протокола у сарадњи. Захваљујем вам пуно.

Др Шешел: Ми смо за све видове сарадње, као што већ рекох. Што се тиче економског аспекта, ту су могућности заиста неисцрпне. Мислим да треба обновити све врсте послова у које смо већ улазили, и са наше стране ми ћемо подстаћи наше фирме да и даље улазе у склапање послова са ирачким фирмама. Надам се да ћете наредних дана имати сусрете и са нашим ресорним министрима и у Савезној и у Републичкој влади.

Ми смо у стању да извеземо велике количине хране. Ми смо и пре десет - петнаест година извозили, на пример и живинско месо у арапске земље. Можемо да извеземо велике количине жигарица и многе друге врсте хране. Наше грађевинске фирме немају баш много посла, и оне су веома заинтересоване да обнове рад у Ираку. Имамо прилично способну текстилну и кожну индустрију, и наше фабрике су освојиле велики број програма за производњу техничких роба.

Нама веома одговара када би смо наше робе давали за нафту. То би уклањало све могуће посреднике. Нашу трговину чинило целовитијом. Ја вам се захваљујем на позиву за посету Ираку. Искрено желим да то буде што пре, али се надам да ћемо пре тога указати гостопримство нашим пријатељима из БААС партије.

Др Сами Садун: Када?

Др Шешел: Одмах. Када вама одговара. Све друге наше обавезе ми ћемо томе подредити. Што се нас тиче то већ може бити следеће недеље. Ми можемо одмах да организујемо ту посету.

Делегација БААС партије у Београду

Др Сами Садун: Ми ћемо само да организујемо пут, јер су саобраћајнице веома компликоване.

Др Шешел: Од доласка у Београд, делегација је наш гост и наша брига, ја сам убеђен да ће наши коалициони партнери искористити прилику за вођење политичких разговора са БААС делегацијом. Што се тиче мог евентуалног одласка у Ирак, ја могу да дођем и у партијском и у државном својству. Сигуран сам да наши коалициони партнери неће имати ништа против тога.

Ми имамо висок степен сагласности у својим политичким питањима. И конкретно, поводом пријатељства и развијања односа са Ираком међу нама као коалиционим партнерима никада није било никаквог спора. Ја желим да и ви будете за који дан наш гост у седишту Српске радикалне странке.

Др Сами Садун: Ја сам спреман да дођем кад год ви, господине Шешел, то одредите. Ја бих волео да то буде пре доласка делегације, зато што имам један разговор и са вама.

Др Шешел: Ја предлажем да то буде следећи понедељак.

Др Сами Садун: У колико сати?

Др Шешел: Предлажем да то буде у 12,00 часова, а после тога приређујем ручак у вашу част.

Др Сами Садун: Хвала вам, ја желим да посетим ваше седиште, а позив ће у будућности уследити. Не бих желео да вам оптерећујем.

Др Шешел: То за мене неће бити никакво оптерећење. Одмах после сусрета ја ћу приредити ручак за вас и ваше сараднике који дођу са вама. Седиште наше странке је у Земуну. Отправник послова ваше амбасе је био у њој. А до тада ви можете обавити консултације са руководством БААС партије. И у понедељак би смо могли прецизирати тачан датум посете.

Ми позивамо да делегација БААС партије буде више дана наш гост, како би са нашим страначким активистима могла да путује у неке делове Србије и да имамо више дана за лично упознавање. Иначе, један мој пријатељ, арапски новинар Мигати Амцад, да ли га познајете, он ради књигу на арапском језику о Српској радикалној странци. Мислим у догледно време ће књига бити завршена.

Др Сами Садун: Ја сам спреман да му помогнем у језичкој лектури, јер то је моја специјалност, како би те његове реченице биле снажне. Хвала вам.

Др Шешел: Хвала вам што сте били мој гост. Ми ћемо се онда видети у понедељак у 12,00 часова у седишту странке.

Приликом сусрета наглашен је висок степен разумевања по свим политичким питањима

27. СЕПТЕМБРА 1999. ГОДИНЕ: АМБАСАДОР ИРАКА ДР САМИ САДУН
ГОСТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНKE

СТОП АМЕРИЧКОЈ САМОВОЉИ

Др Шешељ: „У спољнополитичкој оријентацији, ми се жестоко супротстављамо Американцима и њиховој политици. Залажемо се за пријатељство са свим народима и државама света на принципу немешања у унутрашње послове. Са арапским земљама развијамо последњих година интензивну сарадњу и контактирамо са њиховим дипломатама у Београду. Посебне симпатије међу свим арапским земљама имамо према Ираку и Либији.“

Др Шешељ: Ми делујемо и у Србији и у Црној Гори. Наша странка је једна од највећих у Републици Српској и били смо једна од највећих партија у Републици Српској Крајини. У Србији од укупно 250 посланика, 83 су из Српске радикалне странке, значи равно трећина парламента.

Наши коалициони партнери левице имају 110 посланика. То су и социјалисти и ЈУЛ. Српски покрет обнове има 45, а остало су мале странке, безначајне. У Савезној скупштини у Горњем дому од укупно 20 посланика, 6 је из наше странке, а у Доњем дому од укупно 108 из Србије, 16 је из наше странке.

У Црној Гори смо били парламентарна странка имали смо 10 одсто посланика, међутим наши посланици су, својевремено, бруталном самовољом режима избачени из Народне скупштине. А мене и моје сараднике су 1994. године протерали из Црне Горе. Тамо смо најжешће притиске поднели и сад смо у фази регенерације странке.

О раду српских радикала

У Републици Српској, наша странка има око 15 одсто посланика у Народној скупштини. Из наше странке је председник Републике Српске, др Никола Поплашен. Њега је амерички курир, међународни представник Вестендорп самовољно сменио, али ми ту смену не признајемо, јер њега је српски народ изабрао.

Мени је забрањен улазак у Републику Српску одлуком НАТО окупатора, а последњи пут кад сам био у децембру месецу, око 1000 енглеских војника је отворио потеру у центру Бањалуке.

Ја сам протеран у пратњи хеликоптера НАТО пакта, а у једном тренутку је б борбених хеликоптера било изнад наше колоне путничких аутомобила, којима се делегација Српске радикалне странке враћала из Бањалуке за Београд.

У Републици Српској Крајини смо имали 16 посланика од укупно 82. Из наше странке је био председник Народне скуп-

У седници Српске радикалне странке др Шешељ је високог госта из Ирака упознао са детаљима битним за разумевање наше политике и страначке структуре

штине. У Македонији имамо огромну популарност, али македонски проамерички режим није дозволио регистрацију наше странке.

У Црној Гори наша странка делује као опозициона, али на савезном нивоу смо владајућа и отприлике имамо једну четвртину учешћа у власти, око 23 одсто. Наша су два потпредседника Савезне владе, ускоро ће вас у Савезној влади примити Томислав Николић, потпредседник Савезне владе, почетком следеће недеље, он је уједно и заменик председника наше странке. Наш је и министар правде, министар спољне политике, министар без портфеља и имамо 5 заменика и 5 помоћника министара.

У Србији од укупно 36 министара, чланова Владе, 15 је из Српске радикалне странке, 15 из Социјалистичке партије Србије, 5 из Југословенске левице, 1 је ванстраначки министар. Од тих 15 наших чланова Владе, 2 су потпредседника и министри за својинску трансформацију, информиса-

ње, трговину, саобраћај, за заштиту породице, за екологију, за везе са Србима ван Србије, министар индустрије је наш итд.

То вам је отприлике лична карта Српске радикалне странке, што се тиче учешћа у власти. По идеологији ми смо странка десно од центра, али смо изузетно патриотска партија, национална, с тим што се залажемо за националну и верску толеранцију и у нашој странци су чланови разних националности и свих вероисповести.

У спољнополитичкој оријентацији, ми се жестоко супротстављамо Американцима и њиховој политици, политици Европске уније, НАТО пакта, ми се залажемо за пријатељство са свим народима и државама света, на принципу немешања у унутрашње послове, равноправност и мирољубиве коезистенције и остваривања светског прогреса.

Са арапским земљама развијамо последњих година интензивну сарадњу и контактирамо са њиховим дипломатама у Београду, а посебне симпатије међу свим

арапским земљама, ми имамо према Ираку и према Либији.

Посебно поштујемо ирачког председника Садама Хусеина, као великог патриоту, великог борца за независност своје земље и за супротстављање америчкој хегемонији. У извесној мери, колико то нормални дипломатски контакти омогућавају намама контакте са либијском, сиријском, либанском, египатском и јорданском амбасадом. И да вам ту испричам једну анегдоту.

Наша земља признаје Кувајт као државу, али не и наша странка и пре неке две-три године, на неком пријему представили су ми кувајтског отправника послова амбасаде или амбасадора, не знам тачно, ја сам онда рекао: „Па каква сте ви држава, ви сте саставни део Ирака. Ви сте отели ирачком народу ирачку земљу.“ Мислим да је ваш отправник послова тада био у близини кад се то десило.

И заиста ми мислимо тако, али морамо признати да у старту нисмо знали о чему се ради. У нашој јавности није било познато, каква је историја Ирака, да су енглески колонизатори кад су морали да напусте Ирак, вештачки створили Кувајт да би од ирачког народа отели најбогатију територију. И што се наше странке тиче, колико смо били више у заблуди 1990. и 1991. године, уколико смо данас ватренији подржаваоци ирачке политике, ирачког народа и ирачке државе, а поготово кад сада имамо и наше трагично искуство, кад су нам отели Српску Крајину, окупирали Републику Српску, отели Македонију, а сада окупирали Косово и Метохију.

И даље се труде да растуре нашу државу. У нашој странци сте увек драги гости. Сви ви, екселенцији, који представљате ирачки народ и ирачку државу и наша политичка партија жели блиске политичке контакте са ирачком БАС партијом и поново желим да упутите вашем председнику Садаму Хусеину изразе мог дубоког поштовања и дивљења за јуначку борбу коју води, бранећи свој народ и своју државу.

У спољнополитичкој оријентацији ми се даље залажемо за чврсте везе и савез свих угрожених народа и држава и сматрамо да пре свега Русија и Кина треба да представљају окосницу тог савеза. Ту треба да се прикључи Индија као потенцијално моћна, велика сила и да у тај савез треба што пре да се укључују слободољубиви арапски, азијски, афрички и јужноамерички народ.

Основни проблем данашњег света је што је он монополаран, што само једна сила доминира целим светом и проводи своју самовољу, а свету је потребан принцип мултиполарности.

Амерички пропагандни ратови

Др Сами Садун: Хвала господине, драго ми је што смо гости ваше странке. Наиме, први пут долазимо у посету једној политичкој странци у Србији, због тога је наше задовољство још веће. Претпостављам, господине Шешел, да и сами знате како су циљеви наше и наше партије приближно исти, слични.

Наше две партије су изразито патриотске. Ми желимо ослобађање свих арапских земаља од окупатора, ослобађање од америчке хегемоније. Због циљева које свакодневно предузима наша партија, увек се налази на удару Америке и осталих западних земаља. Када бисмо успели да остваримо само један део зацртаног циља, онда би читав арапски свет био економски и политички знатно јачи. Арапске земље су богате нафтом, а неке друге наше пријатељске земље имају јаку привреду, па бисмо могли да остваримо добру сарадњу.

Међутим, евентуално уједињавање арапских земаља представљало би велику опасност за америчке интересе. Америка ратује против нас од 1947. године када је основана наша партија. Када је наша партија почела да се оснива и у Сирији и у неким другим арапским земљама,

Американци су преко неких својих поданика почели да уносе семе раздора међу Арапе. Пример за то представља пропагандно јединство између Сирије и Ирака, јер је америчка политика изузетно присутна у Сирији.

Циљ америчког империјализма и осталих западних земаља које тесно сарађују са њима је по завршетку Другог светског рата испливао на видело, заправо, Американци хоће да буду светски полицијаци. После Другог светског рата Америка је ојачала и постала најјача војнополитичка сила света.

Дакле, после Другог светског рата, Америка је кренула путем перфидне пропаганде и економског уплива, израженог кроз економску помоћ Немачкој, Италији и Јапану да исцртава контуре свог хегемонистичког лика. Тако је Америка почела да одлучује уместо Европе, трудећи се да читав свет претвори у тржиште потчињено само њој.

БААС партија, којој припадам први пут је на власт у Ираку дошла 1963. године, али после 18 месеци власт смо изгубили. Међутим, наше упориште у народу било је и даље јако, тако да је наша партија поново дошла на власт 1968. године.

Од тог периода, значи, од 1968. године, Американци свакодневно траже разлога да се силином авионских бомби обруше на наш патриотски систем. Ово о чему говорим је можда вама нејасно због медијске пропаганде која је била изузетно јака.

Наиме, последња америчка агресија на Ирак није била извршена због заштите Кувајта, већ је Кувајт био само изговор. То је отворено признала и америчка амбасадорка која је била смештена у Багдаду, када је на питање како решити проблем између Кувајта и Ирака одговорила: „То је унутрашњи проблем. Проблем између арапских земаља, који могу само оне да реше“. Опустите ми што причам опширно, али због свеопште ситуације морам да будем опширнији.

Наиме, још 1978. године ЦИА је предала тајни извештај за председника Картера. Тајни извештај носио је наслов „Светски извештај 2000“. У њему лепо стоји да су Американци одредили нека жаришта у Азији, Африци, Латинској Америци, посебно у арапском Заливу, Ирану, Ираку и другим земљама. Дакле, било је упртано да букне велики рат, да се створи велико жариште и то у оквиру арапског залива.

Када је на светлост дана изашао овај тајни извештај агенције ЦИА, захваљујући шпијунској једног енглеског држављанина који је био у Ираку, али је пореклом из Ирана, Американци су се наљутили и забранили све трговачке односе, чак и оне који су већ били потписани између Америке и Ирака.

Такву америчку одлуку прихватили су Французи и Енглези, као и друге западне земље. Био је то период када је Кувајт обезвредио цену нафте, кад је барел нафте уместо 22 долара коштао само 11 долара.

Ирак је почео да губи 11 долара дневно по барелу. Покушали смо да уразумимо Кувајћане прво политичким разгово-

Главна тема разговора односила се на стварање заједничког фронта у одушењању америчком хегемонизму

рима и преговорима, а онда су и наше снаге ушле у Кувајт с једним циљем, како би спречили извоз нафте по баснословно ниској цени. Кувајт је мала држава у односу на Ирак.

Раније се звала Курд и припадала Ираку, заправо, то је био један мали град. Кувајт не би могао да краде нафту Ираку да није имао подршку Запада, пре свега Американца.

Када су наше ирачке снаге ушле у Кувајт у оквиру арапске делегације, покушали смо да се договоримо око цене нафте. У томе бисмо и успели.

Било је потребно да одржимо још само неки састанак са осталим арапским земљама. Међутим, Американци су ступили на сцену, тражили су од Хосни Мубарака, председника Египта, да захтева састанак Арапске лиге у Каиру и да инсистира на тачкама које су одговарале америчким интересима. У међувремену су америчке снаге започеле агресију на Ирак. Скоро 110.000 тона наоружања Американци су бацили на Ирак.

Због уведених економских санкција наша деца и дан-данас, свакодневно умиру. Мислим да се нешто слично дешава, можда не у толикој мери, и код вас. И ваши и наша земља супротстављају се америчком хегемонизму. Наше државе су независне, и нема разлога да Америка инсистира, чак ни агресијом, око неких унутрашњих питања.

НАТО – симбол зла

Ми Ирачани поседујемо нафту која је неопходна Американцима. Они желе да је узму бесплатно. Мо то не дозвољавамо. Што се тиче ваше земље, Америка је у Србију, односно Савезну Републику Југославију дошла само с једним циљем, да још више рашири своје НАТО трупе по Европи.

НАТО је симбол зла, то је Америка. Најжешћом агресорском снагом вашу земљу су управо бомбардовали Американци и Британци, јер у америчком интересу није самостална и независна држава каква је ваша.

Међутим, сматрам да суседним државама Савезне Републике Југославије не одговара отцепљење Косова и Метохије, евентуално Црне Горе, показале то и време које долази.

Не америчком хегемонизму

Званична америчка администрација страшно је разочарана и бесна зато што ирачки народ још увек живи и после десетогодишњих санкција. Такође, Американци су бесни и на Србе, јер нису очекивали да ће ваша земља храбро издржати и одолети НАТО агресији. Нама Ирачанима драго је због патриотског става оба народа, Срба и Ирачана.

Најме, увек смо одбијали америчку хегемонистичку политику. Ирачки председник Садам Хусеин налази се на челу јаке и моћне политичке партије и ужива велико поверење народа.

Председник Садам Хусеин је веома храбар човек и патриотски оријентисан. Увек је уз свој народ и војску. Ми смо храбре патриоте, оријентисани на одбрану отаџбине. Зато се Американци чуде како ирачки народ све то може да издржи. А ми можемо да издржимо јер бранимо своју земљу. Ирачка историја и традиција старији су од америчког народа.

Слично је и са вама Србима. Ви сте храбар народ, високог морала и јаке патриотске оријентације. Ваш мотив у одбрани од НАТО агресије био је сачувати отаџбину. Срби су народ који уме да поштује суверенитет своје земље. Велика улога у самом патриотском чину одбране свакако припада и Српској радикалној странци.

Ирак и Савезна Република Југославија заузеле значајно место у свету нове историје коју ће читати наши потомци. Савремена историја написала да су Ирак и Србија, односно Савезна Република Југославија рекли одлучно не. Наша борба је чиста и честита, зато морамо победити.

Господине Шешел, наши стручњаци су пре осам месеци дали неке смернице и идеје везане за организованост свих независних земаља, које пате због америчког империјализма. Најме, реч је о евентуалном састанку на коме би се разговарало о међусобној сарадњи тих земаља и заједничком супротстављању америчкој политици.

На пример, Ирак има доста нафте која може да се извози у друге земље, а за узврат ми бисмо од тих земаља узимали оно чиме тим земље располажу, значи, реч је о трговинским трансакцијама које би се обављале између земаља које пате од америчког империјализма.

Извесно је да Американци, кад би видели овакав облик сарадње, нарочито између земаља које су под санкцијама, не би могли да се боре више против нас. Још једном да потцртам, званична америчка политика има тенденцију контроле читавог света.

Америчком хегемонизму супротстављају се многе земље Азије, Латинске Америке, али посебно место у том отпору свакако припада Ираку и Савезној Републици Југославији. Зато сматрам да би ваша земља требала прва да да сагласност да пристаје на идеју о сарадњи земаља које се супротстављају Америци. Ову идеју подржава и наш председник Садам Хусеин.

Знате, и Срби и Ирачани имају изражен осећај патриотизма и сигурно бисмо се јаче изборили против америчког хегемонизма.

Нешто слично предложио је и Борис Јељцин када се суочио са проблемима у Русији. О томе је говорио у Пекингу. Француски председник Жак Ширак је нешто слично говорио и 1998. године и подржао кинеско-руски предлог, који је на неки начин требао да представља противтежу америчком хегемонизму.

Наш предлог и понуда о сарадњи и даље стоји, од тога неће бити штете већ само користи. Ирачани и Срби од Американца могу да очекују само патњу. Зато сматрам да би економска сарадња између наших земаља била у интересу оба народа, обе земље.

Такође морам да поновим да је ваше партијско опредељење патриотско, да је слично нашој идеји и да су наши циљеви отприлике исти. Наш циљ је да одбранимо арапску нацију од америчког утицаја и окупирања. Истина, данашњи услови су доста тешки, али у некој будућности очекујемо остваривање наших циљева.

Изузетно сам почаствован што сам гост Српске радикалне странке и што ће наше две партије убудуће ближе сарађивати.

Очекујемо да ће представници наше БААС партије ускоро доћи у посету вашој земљи. Тако се уцртава нови вид и облик међупартијске сарадње између наших политичких странака. Победићемо ми амерички хегемонизам.

Срби и Ирачани имају изражен осећај патриотизма, што је први предуслов за сламање америчког зла

РАЗГОВОР СА АМБАСАДОРОМ ИРАКА У ЈУГОСЛАВИЈИ ДР САМИ САДУНОМ

АМЕРИКА ПОДРИВА ЕВРОПУ

Др Садун: „Оно што се десило Србији, десило се и Ираку. Ми смо велике жртве заједничког непријатеља – Америке. Америка је највеће светско зло. Америчка демократија је најобичнија лаж! Каква је то демократија која дозвољава насилно убијање деце и старих људи?! Каква је то демократија која инсистира на санкцијама због којих стотине хиљада деце, жена и старца свакодневно умире?“

Амбасадора Садун посебно интересује наша земља, јер нас и Ирак везује не само традиционално пријатељство него и заједничко страдање од истог непријатеља

Др Сами Садун је нови амбасадор Ирака у нашој земљи. У Ираку је познат не само као добар политичар већ и као оштар новинар и публициста. Дobar је познавалац геополитичких прилика у свету, па се не либи отворено да говори о свим врстама малверзација којима се служе светски моћници.

Др Сами Садун је по свом доласку у Београд имао неколико сусрета са др Војиславом Шешељем и осталим челницима српских радикала. Тврди да постоје велике сличности у програмима БААС партије, којој он припада, и Српске радикалне странке.

О америчком хегемонизму и лажној демократији говори као о великој светској превари, због које свакодневно стотине хиљада људи гине. Међутим, сматра да ће се светске прилике ускоро променити и да ће Америка бити принуђена да заборава на своје окупаторске апетите!

Традиционално пријатељство

● **Колико познајете политичке прилике у којима се налази Србија у току последњих десет година, да ли вас је то интересовало и раније или се интересованье пробудило у току НАТО агресије на Србију, односно Савезну Републику Југославију?**

Др Садун: Природа посла сваког дипломате, који жели савесно да се бави политичким светским приликама, једноставно изискује опште познавање политичких прилика у свету, а посебно познавање политичке ситуације у пријатељским земљама, каква је Србија. Дакле, као дипломата желим да будем упознат са свим политичким приликама и неприликама које

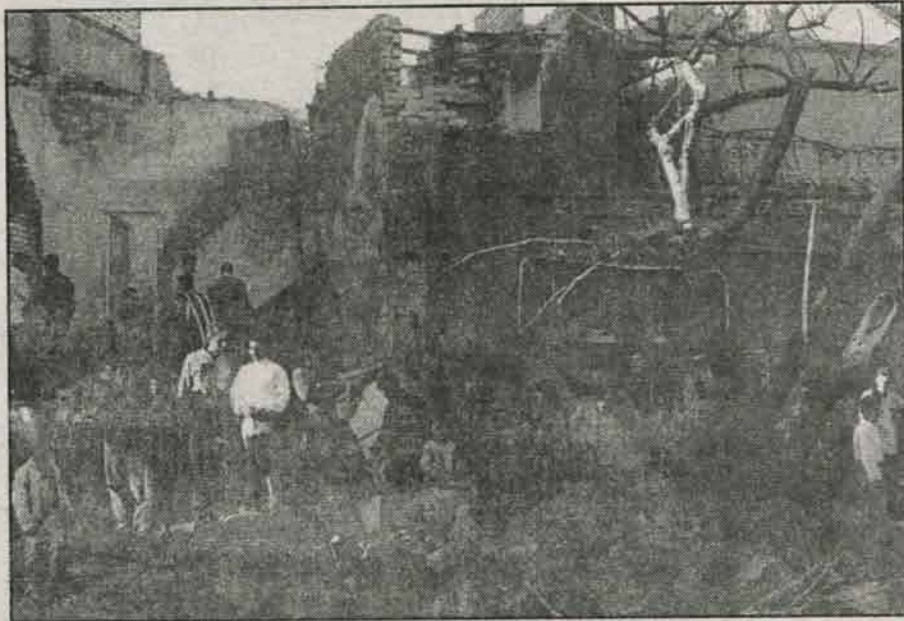
владају светом. Наравно, посебно сам се интересовао за политичка дешавања и евентуалне промене у Савезној Републици Југославији, јер моју и вашу земљу вежу традиционално добро пријатељство. Оно што се десило Србији, десило се такође и Ираку. Ми смо, у ствари, велике жртве заједничког непријатеља - Америке. Моје мишљење је да је Америка највеће светско зло.

● **Такозвани амерички демократски принципи су, по вама, само вид обмане којим се Америка служи како би окупирала поједине земље?**

Др Садун: Не само да као дипломата не верујем у амерички вид демократије већ у то не верује ни читав мој народ. Америчка демократија је најобичнија лаж! Каква је то демократија која дозвољава насилно убијање деце и старих људи, каква је то демократија која инсистира на санкцијама због којих стотине хиљада деце, жена и стараца дневно умире? Да ли је демократија у томе што се поједини народи тенденциозно муче и исцрпљују, и то свакодневно, с једним јединим циљем - да се тај народ примора подвргавању америчкој власти?

Америка изиграва светског полицајца. Своју полицијску природу показали су и на примеру Малезије. Упали су у Малезију, отели њиховог председника и мучили га до крајњег исцрпљивања. Каква је то демократија која дозвољава америчкој војсци да упадне у било коју земљу и омогућује им разуздано понашање? Ти амерички насилни војни упади, углавном се дешавају у оним земљама које нису хтеле да се повинују америчкој чизми и вољи, која има све симболе и одлике окупатора.

Американци форсирају демократију дуплог морала. Она је лажна и не постоји. Када су они у питању, сасвим је извесно да се руководе само силом и снагом, наметањем своје воље, без обзира да ли ту америчку вољу жели неки народ. Америка само покушава да своје праве хегемонистичке интересе сакрије иза плашта и сјаја лажне демократије коју, углавном,

Грађани Багдада на рушевинама свога града

лаисирају путем медија и својих сателита у појединим земљама.

Иначе, право политичко лице је црно, мрачно и ружно, тежи искључиво остварењу хегемонистичких интереса и наметању воље америчке администрације. У таквом понашању Америке нема ни трунке демократије. Мислим да су тога свесне све земље света, али неке ђуте, а неке, попут наших двеју земаља, успешно одолевају у супротстављању америчким циљевима. Знате, не може се рећи за некога да је демократа ако покушава своје интересе да спроведе војним путем, на штету других.

Србија спаја Европу и Азију

● **Како објашњавате америчку потребу за мешањем у унутрашње проблеме појединих земаља?**

Оно што се десило Ирачанима, преживели су и Срби

Др Садун: Постоји само један једини разлог. На пример, Ирак је усамљена држава Средњег истока, који није хтео да се потчини америчкој хегемонији. Ирак је веома богата земља. Има веома јаке ресурсе нафте. Други смо на свету по производњи нафте. С друге стране, Ирак је веома јака држава са стабилном унутрашњом политиком, а то Американце опасно иритира.

Слично је и са Србијом, односно Савезном Републиком Југославијом. Такође, географско место ваше земље је веома привлачно Американцима. То је стратешко место које спаја Европу, Азију и Африку, затим ваша земља има излаз на море, а све то побуђује америчке интересе. Савезна Република Југославија жели да буде самостална држава и не жели да се потчини америчкој вољи, што су урадиле суседне земље. То је још више изазвало гнев Америке, уопште љутњу читавог западног света, који је одавно под америчком папучом. Управо из разлога самосталности и одбијања потчињавању америчким жељама и тежњама, Ирак и Србија су се нашли на удару америчких интереса и освајачких тежњи.

● **Амерички хегемонизам очигледно прети својим крвавим широм, али која је онда функција европски јаким земаља, као што су Немачка, а у војном смислу и Русија. Наиме, докле ће Европа дозвољавати Америци да дестабилизује европско тло?**

Др Садун: Русија се данас налази у веома тешкој и деликатној ситуацији, у ту ситуацију довео их је, пре свега, Горбачов. Дакле, Горбачов је у периоду своје владавине упропастио своју земљу. Колико је он заиста поверовао америчкој демократији зна само он. Извесно је да од тог периода Русија стење и роње, и у некој светској номенклатури најјачих светских сила, Русија је изгубила своје место. Данас су ту где јесу и, нажалост, то је стварност.

Амерички хамбургер и кока-кола постали су главна реклама и обележје једне моћне земље каква је била Русија. Био сам

Ирак и Србија нашли су се на мети бездушног непријатеља, само зато што желе своју самосталност

у бившем Совјетском Савезу, на сахрани председника Брежњева. Тамо су били и сви светски председници. Заједно смо стајали на Црвеном тргу како бисмо изјавили саучешће Горбачову, а напољу је било минус двадесет степени. Био је то период када су сви још увек веома поштовали и ценили Михаила Горбачова, али врло брзо се слика о њему променила. Шта мислите, каква је ситуација данас у Русији, погледајте где је некадашња велесила доспела грешком, случајношћу или намером?!

Горбачов је продао и нас, мислим на Ирак, јер је познато старо пријатељство између Ирака и бившег СССР-а, а још је горе и страшније јер је то исто урадио и са својим народом, својом земљом. Знаете, матица је само једна. Када кажем да је Горбачов издао Ирак, пре свега мислим на дозволу коју је дао Американцима да употребе оружје против Ирака.

Русија је земља у којој има доста политичких партија, а опште је познато да тамо још увек егзистирају и наново стичу све већу популарност управо оне политичке партије које су наклоњене Ираку. Међутим, амерички и јеврејски утицај је јак на руску владу, тако да званични режим у Русији, једноставно, не може да се супротстави том америчком утицају. Очигледно се боје да ће евентуалним јавним супротстављањем Америци, руска влада још више ослабити. Међутим, сигуран сам да ће Русија у неко догледно време повратити свој углед који је имала у свету. То ће бити време у коме ће опстанак и мањих земаља, попут ваше, бити знатно лакши, јер амерички притисак ће по некој природној инерцији морати да ослаби.

О уједињењу Европе

Ово су тешка времена за Русију, али без обзира на сву јачину и снагу којом Американци, чак и отворено, врше притиске на њу, она ће се извући из тих проблема, неће још дуго бити у том понизном положају.

С друге стране, имамо некада врло јаку Немачку која је такође под јаком аме-

ричком доминацијом. Ипак, не могу се Русија и Немачка никада упоредити! Немачка је апсолутно потчињена америчкој чизми, мада Немачка има све атрибуте који би могли да красе једну јаку и стабилну земљу. Њихову привреду одликује веома јака и позитивна економија која би, сигурно, могла да буде и боља ако би се створило неко јединствено европско економско тржиште. У таквој констелацији дешавања, извесно је да би све европске земље биле знатно јаче и богатије, а то би, уједно, допринело и њиховом заједничком и јединственом одупирању америчком хегемонизму.

У том уједињавању Немачка би могла да има изузетно велику улогу. Међутим, Европа то још није спровела у дело! Могуће је да Немци још увек нису спремни за ту иницијалну капсулу уједињења, за тај корак. Можда сматрају да још увек није прави тренутак за то. Америчке трупе су још увек стационарне у Немачкој. Велики број НАТО авиона полетео је баш из Немачке. Такође, званична власт Немачке међу првима је захтевала бомбардова-

ње ваше земље. На тај начин, претпостављам, само се појачала она стара мржња међу Немцима и Србима, јер српски народ још не може да им заборави жртве из Другог светског рата, а камоли ову најновију агресију!

Дакле, извесно је да Немачка има разлога за своје ћутање и повиновање америчкој чизми, вољи и политици, али докле, то ће показати време које је пред нама.

● Јасно је да амерички необуздани насилнички апетити освајања постају све већи, а Европа то мирно посматра. Шта мислите, како ће светска политичка сцена изгледати кроз неколико година: зауздана или још више разуларена америчка хегемонистичка самовоља?

Америчка магла мирише на барут

Др Садуи: Као што сам већ констатовао, европске државе нису ни политички ни економски уједињене, а, с друге стране, званична америчка политика се уредно труди да и не дође до таквог европског уједињења, зато их стално свађа. Оно што је још важно нагавестити када се говори о америчкој политици, јесте и то да се Америка труди да сваку европску земљу, понаособ, што више дестабилизује и ослаби. Уколико се Америци учини да је нека држава Европе велики ентузијаста по питању европског јединства, реагује брзо и лукаво. Одмах почињу разноврсни притисци на ту земљу.

Као пример за ово што говорим навећу Француску. Када је на власт у Француској дошао Жак Ширак, он је подржао руско-кinesки договор, било је то после Јељцинове посете Пекингу, априла 1997. године. Тај руско-кinesки договор представљао је, на неки начин, супротстављање комплетном западњачком утицају на европске земље. Дакле, тај договор подржао је Жак Ширак, који је тада истакао како је у интересу Европе да у свету има

У нападеној Русији све већу популарност стичу странке које су наклоњене Ираку

више центара моћи. Међутим, Американцима такав Шираков став није одговарао и почели су са вођењем својих подмуклих игара и притисака, и све се завршило само на вербалној подршци Ширака.

Слично је било и са Италијом, која позива на европско јединство, а то, наравно, Америци не одговара. Путем одређених и испробаних метода уноси немир у државу, а све с једним циљем - да се идеја о европском јединству што брже заборави.

Извесно је да Европа тежи јединству, јер у томе и лежи њена моћ, као што би јединство арапских земаља такође допринело јачању њихове моћи. Међутим, утицај Американаца је на свим нивоима и свим сферама. Источноевропске државе су посебна прича, јер су појединци у тим земљама постали већи Американци од самих Американаца. Источноевропске државе су верне идеји, а ја бих рекао пре илузији, америчког начина живота. Они сањају о томе да живе као Американци на филмовима, готово као у рају.

На сличан начин Американци су представили Горбачову промене у Русији, тако да је Горбачов мислио да ће прихватањем идеје коју су форсирали Американци читав руски народ одмах ићи у рај. Комунистички систем је у Русији пао, главни кривац је Горбачов, али Руси су данас још даље од раја и лагодног живота. Десет милијарди долара годишње, колико су Американци обећали Русији, остали су да лебде у ваздуху изнад гладних руских глава, само као обећање. То је продавање америчке магле, а ја сам противник таквих ствари, уопште у животу и за неке мање важне ствари, а камоли овако важне промене које би један народ бациле на колена. Зато сматрам да Горбачов као политичар ни у ком случају није смео да донесе такву одлуку. Међутим, то је Америка и амерички утицај. Зато сада имамо такву ситуацију у Европи, па и у свету, и можемо се само надати неким евентуалним променама.

Због свега наведеног мој народ, самим тим и ја, сматрамо Горбачова за издајни-

Ширак и Блер: када је француски председник подржао руско-кинески споразум, кренули су амерички притисци на Француску

ка. Он је издајник јер је издао интересе свог народа. Неопростиво је и следеће: Горбачов је свој народ навео да поверује у америчко остварење раја на земљи, а онда су, када им је дошао Мекдоналд, полудели за њим. Тачкице, на које су некада живели, биле су замењене. У Русију је свој капитал донео и чувени зликовац Сорос, па је на први поглед све изгледало баш као у бајци.

Међутим, како је време одмицало, руски народ је све више увиђао америчку превару, али за повратак је било касно, није се имало куд! Оних обећаних десет милијарди долара још увек нису добили, тако да народ Русије живи још горе и теже, а америчка слика лагодног и рајског живота остала је да лебди у њиховој машти, али овај пут као животна превара.

Дакле, обећани долари нису ушли у Русију, али зато је из Русије изашло четири стотине милијарди долара. Наиме, све што је вредело и што се могло купити, по

некој смешно обезвређеној цени, Американци су купили, а капитал од тога однели у америчке банке. Све у свему, руски народ је пао на просјачки штан.

Да се не заборави

● Како бисте описали Ирак?

Др Саду: Постоје докази да је најстарија цивилизација Ирака егзистирала још пре седамсто година пре наше ере. О постојању те цивилизације говоре многи пронађени предмети на територији Ирака. Реч је о старој сумерској цивилизацији, као и остацима града Ура, који се налази на југу Ирака, у области Насерие, одакле је, по нашој религији, кренуо и први божји изасланик Абрахам. Ових дана Ирак би требало да посети и Папа, који ће ићи истим путем којим је ишао и Абрахам. Такође, неизоставно морам да поменим и стару цивилизацију Бабилон, Асирце. Ових дана завршен је Фестивал Бабилон, који се одржава сваке године. На том фестивалу учествују разне музичке и фолклорне групе. Ове године учествовала је и ваша земља.

Бабилонска цивилизација трајала је стотинама година. Још увек, и дан данас налазимо археолошке остатке који указују на период бабилонске цивилизације. Многи светски архитекти су збуњени и дубоко размисљају о томе како су такве грађевине могле да се изграде. Стара легенда о Бабилону каже да је бабилонски краљ заволео младу даму из средње Азије, у којој је било много хладно, снежно и ледено. Како љубав не зна за границе и временске услове, краљ се њом оженио и довео у Бабилон где је владала сува и топла клима на коју она није навикла. Почела је да се топи. Краљ је то приметио и саградио јој је брдо од седам спратова, данас познато као Висећи вртови. Другим речима, краљ се потрудио да својој невести прилагоди временске услове, и у томе је успео. Многи научници се и дан данас питају како је вода могла да стигне

Америчка политика се уредно труди да не дође до уједињења Европе, то се види и на примеру сталног саботажа заједничке европске валуте

чак до седmog спрата и опет да се спусти доле, па тако у круг, а све то без машина и данашње савремене технике.

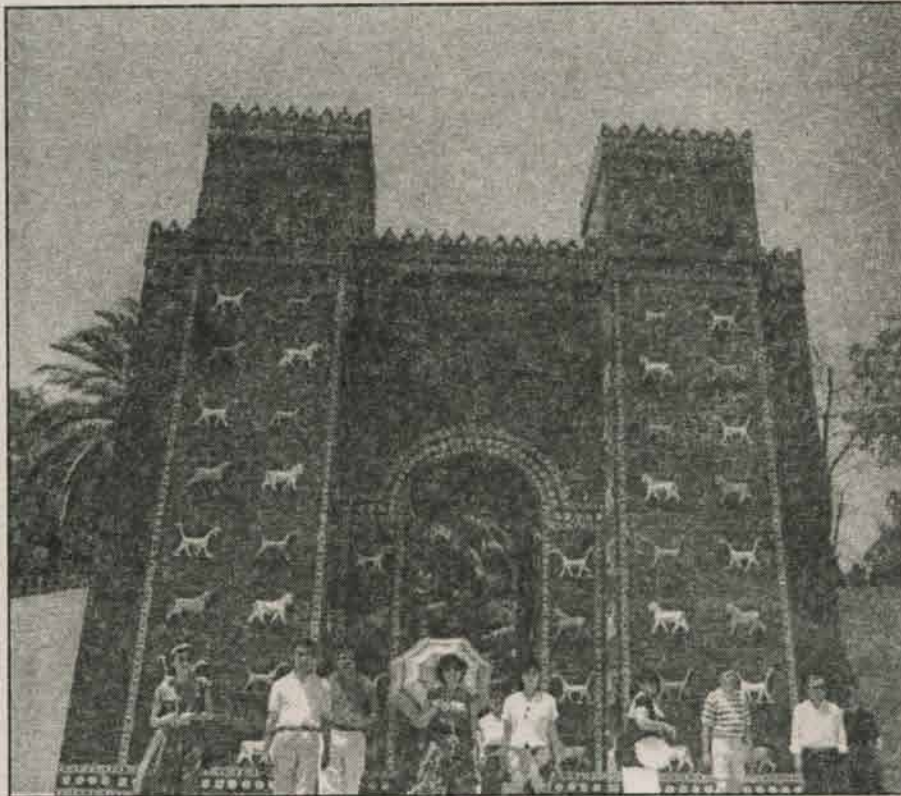
На северу Ирака постоји асирска стара цивилизација. Најпознатији асирски краљ је Хамураби. Познат је по свом закону. То је први закон о људским правима.

Што се данашњег времена тиче, Ирак је био под ударом разних непријатеља. Монголи су, на пример, ударили на Багдад и запалили га, потпуно су га савирили са земљом. Прича се да је река Тигар од бачених књига поцрвенела. У време Абасида Ислам је процветао и тај период изнедрио је многе познате писце. Из тог периода потичу приче као што је „Хиљаду и једна ноћ“ и слично.

Ирак је званичну слободу добио од Енглеза, а пре тога је, неких четири-пет векова, био под сталним ударима Турске. Дакле, званично смо се ослободили Британаца 1921. године. Краљевина је постојала у периоду од 1921. до 1958. године, када је после револуције успостављена Република. Неколико година касније, 1963. године, арапска БААС партија препорода преузела је власт на краће време. Касније су се догодиле некакве ствари које се дешавају у политичком животу свих земаља, а то је да су власт преузели неки други политичари који нису из БААС партије, али ми смо и даље били изузетно јака политичка опција.

На власт смо поново дошли 1968. године. Дакле, од тог периода арапска партија препорода, БААС партија, влада Ираком. Тада је Ирак нагло процветао и постао познат по многим стварима. Посебно је унапредовала армија Ирака која, другим речима, значи стицање велике политичке моћи. То се неким није допало, па су тајним и закулиским радњама кренули против Ирака. Уротили су се против нас.

Наиме, БААС партија је, као владајућа партија, одлучила да изворишта нафте, уопште нафту, национализује како би-

Данашњи Ирак настао је на темељима цивилизација Вавилонa, Асирије и нешто касније арапске која је дала замах европској науци

смо је заштитили од страних фирми. Било је то 1973. године. Значи, био је то период када је нафта, као најмоћнија светска руда, најзад дошла у руке Ирачана. То се није допало западним земљама. Пронашли су начин како да нас макар на тренутак спутају, говорим о периоду рата између Ирана и Ирака. Иран је напао Ирак, подстакнут од Америке. Тај рат започео је 1980. године и трајао је пуних осам година. Из тог крвавог рата Ирак је изашао као победник.

Кувајт, саставни део Ирака

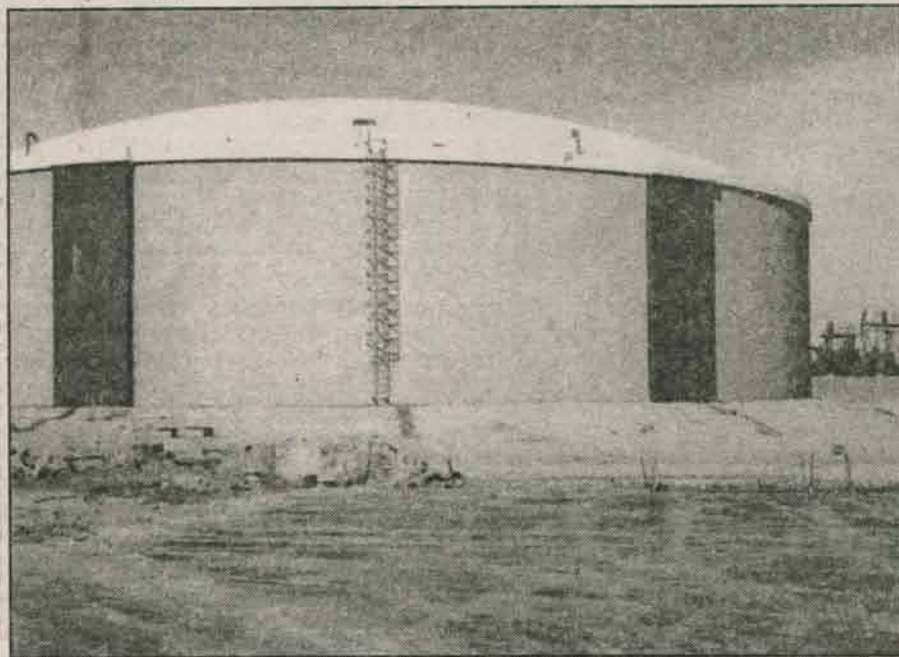
Значи, Ирак је и после дуготрајног и исцрпљујућег рата и даље био изузетно јак, па су Американци кренули у неке нове перфидне игре, везане за економско пословање, како би уклонили нашу званичну и патриотску владу. Натерали су Кувајчане да краду нафту и упадају у нашу државу. То је произвело следећу ситуацију - кувајтска нафта је преплављивала међународно тржиште. Зато је цена нафте, у том периоду, нагло пала, са осамнаест на осам долара по барелу. Многим арапским земљама то није одговарало па су се умешали, на овај или онај начин. Наравно, ни Ираку није одговарао пад цене нафте.

Оно што је још занимљиво нагласити, јесте и то да је Кувајт некада био део Ирака. Углавном је то чињеница која је позната, али западни медији то покушавају да занемаре и потру. Међутим, за нас је важно да то зна сваки Ирачанин.

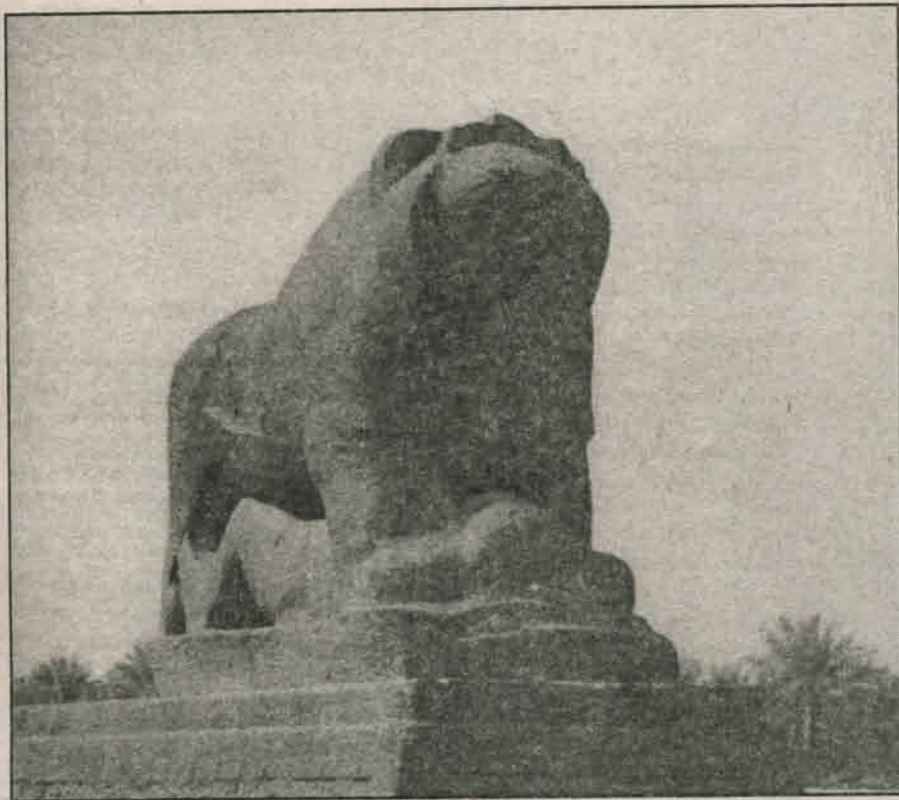
Американци више нису околишали, своју зловољу и нетрпељивост према Ираку отворено су испољили агресивним нападом на нашу земљу 1990. године. Том агесијом Американци су уништили наша војна постројења, војску, и увели су нам економске санкције које трају скоро десет година. Употребили су против Ирака забрањено оружје, тако да су наши губици у људству огромни. Отприлике, два милиона Ирачана је страдало од те америчке агесије.

● Зар арапске земље нису могле преко Савеза, који већ постоји, да заштите цену нафте?

Др Садун: Да, Савез арапских земаља постоји и ми смо покушали да заштитимо цену нафте. Покушали смо преко Са-

Кувајтска нафта је једини прави мотив америчке агесије на Ирак

Америка са својом непостојећом историјом као да има посебан пик на народе са дугом традицијом и богатом културом

удијске Арабије, али то није ишло. Ирак је и из првог рата изашао са великим дуговима. Да бисмо у одређеном року вратили те дугове, Ирак је направио своју заштитну цену нафте. Међутим, захваљујући Американцима и Кувајћанима, цена нафте је пала и ми ту више ништа нисмо могли да учинимо. Наш државни план тиме је био упропашћен. Постављало се питање како ћемо изаћи из наступајуће економске кризе. Значи, покушали смо преко Саудијске Арабије да заштитимо цену нафте, али онда су се опет умешали Американци, и Саудијци су се повукли. Пратећи њих, учиниле су то исто и друге земље Залива.

У том периоду је чак и амерички амбасадор у Ираку, жена, питала председника Ирака Садама Хусеина (јули 1990. године): „Какав је однос између вас и Кувајћана, због чега сте се посвађали?“ Том приликом, нагласила је како су то наши односи које сами између себе морамо да решимо.

После неколико дана, испоставило се како су Американци терали Кувајћане да упадају у Ирак и краду нашу нафту. Налетели смо се и наше снаге су упале у Кувајт. Заузели смо га за само три сата. Американцима је то био добар изговор за напад на Ирак. Узрок америчке агресије је сасвим нешто друго, потреба Америкаца да над свима врше контролу. Ирак им се супротставио, решили су да нам се освете.

Пре три године изашла је књига о господину генералу Шварсколу, који је био главнокомандујући генерал у току напада на Ирак. Дакле, у тој књизи, и још неким књигама које су везане за рад и деловање самог врха америчке администрације

је, пише како је Америка, па и сам Пентагон, био припремљен за велики рат. Ко зна колико година унапред је било планирано да се рат деси у Заливу, Пентагон је за тај рат био припремљен још пре 1989. године. Тим податком, који је испурио из врха америчке администрације, барата се у многим књигама и новинским чланцима. Значи да су се Американци годинама припремали да изазову рат у Заливу.

Без обзира на кувајтски проблем, чак да он није ни постојао, они би се потрудили да конструишу неку другу врсту сукоба, на основу кога би извели своју агреси-

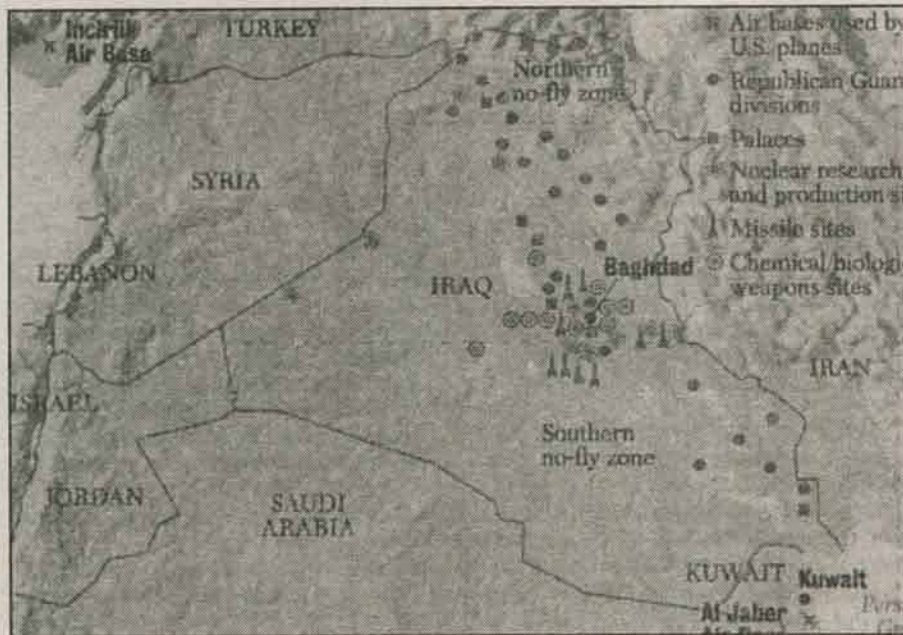
ју на Ирак. О томе јасно говори и податак да су Американци још шест месеци пре проблема који смо имали са Кувајтом, занемарили свој дуг према нашој земљи. У питању је била трговина пиринчем, који је требало да нам плати, а то нису учинили. Значи, још тада су били свесни онога што тенденциозно раде и чине.

Истина о хемијском оружју

● Шта је с америчким причама да Ирак поседује опасно хемијско оружје?

Др Садун: Био је то период када су политичком сценом доминирали Буш и Горбачов, тада је лансирана та прича. О томе је написао књигу преводилац Горбачова; књига се зове „Истина“. У тој књизи он је рекао како су Американци лагали тврдећи да Ирак поседује то хемијско оружје. Руси знају ту истину. Уосталом, Американци су и питали Русе колико су они упознати с чињеницом да Ирак поседује то оружје. Руси су им одговорили званичним дописом да то оружје не постоји. Том приликом Руси су нагласили како Ирачани атомску енергију употребљавају искључиво за научна истраживања. Међутим, и после свих руских изјава и тврдњи да Ирак не поседује хемијско наоружање, Американци су наставили да спроводе и даље лансирају лажи о вајном ирачком хемијском наоружању...

Горбачов се више није ни огласио. Горбачовљев преводилац, аутор књиге „Истина“, о томе каже: „Онда сам видео и схватио да су дани совјетске државе одбројани. Сво оружје које је Ирак имао Американци су уништили, а што се тиче хемијског оружја, њега никада нису ни имали“. Стотинак америчких научника дошли су да испитују имамо ли то оружје. Батлер, који је предводио целу групу научника, признао је да је постављен као шпијун МОСАД-а и агенције ЦИА. Један амерички официр, који је био у Ираку

Машта зликоваца нема ограничења: америчка карта са уцртаним, наводним, нуклеарним постројењима у Ираку

Др Војислав Шешељ је једини српски политичар који је деведесетих отворено говорио о неприхватљивом захлађењу односа између Ирака и Југославије

пре њих, рекао је да после сваког уништавања оружја у Ираку, Американци одлазе у Израел, јер су тамо добијали задатке које треба да обаве као шпијуни у Ираку. У тим шпијунским задацима, од шпијуна су се тражиле информације о руководећим политичарима.

Посебно су биле важне информације о председнику Садаму Хусеину. Све то, и још много више од тога, написано је у једној књизи, коју очекујем ових дана. Када та књига буде стигла код мене, будите убеђени да ћу вам је с великим задовољством дати.

Но, да се вратимо на те тврдње да Ирак поседује хемијско оружје. Американци су тврдили да Ирак то оружје поседује, и да су га они уништили. Ако је то тачно, зашто нам онда не скину санкције? Одређена тачка Закона Уједињених нација (тачка 688), која се односи на уклањање свог прачког наоружања, односи се баш на проблем укидања санкција. У оквиру Повеље Уједињених нација постоје двадесет две ставке које би требало да буду апсолутно испуњене, што је све у стварности и спроведено, по двадесет другој ставци, требало би да уследи укидање санкција Ираку. По

ставки четрнаест, захтева се уништење оружја и у свим околним државама (око Ирака), али када дођу до те ставке, Американци је прескачу, јер не желе да униште оружје у Израелу. Иначе, Израел има око сто атомских глава.

Дакле, четрнаесту ставку уредно прескачу, али су зато комплетно ирачко наоружање уништили, другим речима, Американци све раде онако како им се прохте. Једноставно, они ништа не поштују, осим своје воље. Зато нам не скидају ни санкције, па то је и Медлин Олбрајт јавно признала. На питање новинара, да ли је Ирак спровео у дело све што се Законом Уједињених нација захтевало од њега, и да ли ће сада Америка укинути санкције Ираку, Олбрајтова је кратко одговорила: „Не, ако садашњи режим остане на власти у Ираку“. То само потврђује да Америка не хаје и не поштује Уједињене нације, као ни међународне законе и право.

Зашто је Америка против Садама Хусеима у Ираку и Слободана Милошевића у Савезној Републици Југославији, шта имају против једног председника кога је легалним путем изабрао народ?! У пита-

њу је нешто друго. Да би Американци остварили све своје циљеве, они прикривају своје тежње тврдећи да су само против једног човека, председника земље, а не против целог народа. То је права стварност америчке политике, хегемоније и њихових медија. Ко зна, можда је то неки нови вид демократије, али, извесно је, таква демократија не може да одговара самосвесним и патриотским народима какви су Срби и Ирачани.

Шешељ искрен и отворен политичар

● Када сте већ поменули патриотизам, занимљиво би било да нам кажете шта мислите о највећој патриотској снази Србије, Српској радикалној странци и др Шешељу?

Др Саду: Врло добро сам упознат са радом др Шешеља, како научним, тако и његовим политичким деловањем. Реч је о великој националној и патриотској партији. Постоје велике сличности између наше две политичке странке. Имамо нека, готово идентична гледишта о појединим проблемима, унутрашњим и спољашњим. Знам да је циљ српских радикала стварање Велике Србије, јединство српског народа, а то је циљ и БААС партије, да уједини арапски народ, што би била подршка миру у целом свету.

Захваљујемо Српској радикалној странци на константној подршци Ираку, а посебно председнику др Шешељу. Др Шешељ је једини политичар који је отворено причао о захлађењу односа између Савезне Републике Југославије и Ирака у периоду деведесетих. До захлађења односа дошло је због кувајтског проблема. Дакле, др Шешељ је једини јавно признао да су Срби били заведени медијском пропагандом око Кувајта. Чини ми се да на читавој светској сцени нема тако искреног и отвореног политичара као што је Војислав Шешељ.

Српска радикална странка има велики политички утицај у вашој земљи. Главне одлике министара из редова Српске радикалне странке, који су у Републичкој и Савезној влади, јесу поштење и залагање за бољи живот грађана. Можда су српски радикали данас друга политичка партија по снази, али будућност је пред њима, и то светла будућност. Народ верује српским радикалима, у то сам се много пута уверио.

Ми с великим задовољством очекујемо посету др Шешеља Ираку, као што би требало, ових дана, да делегација БААС партије дође у посету Српској радикалној странци. Желимо да остваримо што ближе међупартијску сарадњу са српским радикалима. Шеф ирачке делегације, која долази у госте српским радикалима, такође је доктор наука и потпредседник наше владе. Потребно је завршити још неке протоколарне детаље, али то је ситуација у односу на наше планове и међупартијске договоре.

Српска отвореност је злоупотребљена

● Косово и Метохија је српска земља коју Американци, очигледно, покушавају да преотму Србији у интересу Шиптара. Колико ви знате о проблемима на Косову и Метохији, о шиптарским терористима и њиховим зверствима?

Др Садун: Много тога знам о Косову и Метохији. Неко време сам интензивно читао вашу историју која је везана управо за стварање прве српске државе, која је била баш на Косову и Метохији. Извесно је да за све Србе Косово и Метохија представља симбол српства, државности, у неку руку Косово и Метохија су жива и стварна светковина Срба. Нажалост, та жива светковина доживела је многобројна скрнављења, како од шиптарских терориста, тако и од америчких војника.

Српска традиција и култура су се вековима рађале на Косову и Метохији, и потпуно разумем љутњу и гнев српских патриота. Страшно је то што је учињено српском народу. Отимање Косова и Метохије је отимање српског срца без кога организам не може да функционише. Доброта и великодушност Срба, која је позната у свету, сада је злоупотребљена.

Срби су давно показали добру вољу и домаћински лик, када су допустили Шиптарима да живе на Косову и Метохији. Међутим, Шиптари су тај домаћински гест монструозно искористили. Једном речју, дивљи су истерали питоме с вековних српских огњишта, а то све уз помоћ Америке.

Уосталом, Косово и Метохија су познати и по рудном богатству, по плодној зе-

мљи. Богатство којим располаже ваша јужна покрајина, пробудило је америчке апетите, који су из личних интереса подржали терористичко деловање Шиптара на Косову и Метохији. Колико знам, Шиптари су улези и немају права да Косово одвајају од мајке Србије. Ако им се не допада живот са Србима, нека иду у своју матичну земљу и нека живе у Албанији.

Национална права на Косову и Метохији су била поштована више него у било којој америчкој држави, тако да је и то још једна од беспризорних лажи данашњих окупатора и улеза на Косову и Метохији. Шиптари никада нису били Уставом ваше земље запостављани, или грађани другог реда, већ напротив, читав низ година раде шта хоће и иживљавају се на разне начине над српским народом. Косово и Метохија само још једном потврђују амерички основни принцип: у име америчких интереса мора победити лаж! Дефинитивно, велика је лаж да Шиптари нису имали никаква права! Ту лаж исфорсирали су Американци, а касније су је искористили за бомбардовање. То им је једино преостало. Заправо, Србију су хтели пошто-пото да окупирају, а захваљујући тој лажи створили су могућност да нападну Савезну Републику Југославију, а све као с циљем заштите људских права. Моје мишљење је да су Шиптари на Косову и Метохији имали више права него Срби, и то Американци одлично знају.

Да би се макар колико-толико сачувала земља, народ и Косово и Метохија, пристало се и на такво решење по коме ће НАТО трупе ући на Косово и Метохију, али под покровитељством Уједињених нација. Извесно је, српски народ није задовољан такозваним мировним решењем Ах-

тисари - Черномирдин, али шта је, ту је. Данаас би те НАТО трупе, које су на Косову и Метохији, требало да чувају и штите српски живаљ од шиптарских малтретирања и убијања, али они то не раде.

Срби су изгнани с вековних огњишта, а оно мало њих који су остали да живе на Косову, страхују и дању и ноћу за живот својих најближих. Да ли је то америчка хуманост на делу?! Да ли је то демократска заштита људских права, једне убијати, или гледати како их убијају терористи, а друге штитити и давати им све што пожеље?! Зашто мир на Косову и Метохији не би надгледале трупе које нису при НАТО-у? Зашто данас покушавају од шиптарских терориста да направе легалну војску?! Које чине ту „услугу“? Кога ће ти терористи чувати? Да неће шиптарски терористи, можда, чувати српске баштине, децу и старце?

Погледајте само колико је план Американаца подао и кваран, терористичку банду претварају у регуларну војску, баш их брига шта Срби и остали свет мисли о томе. Они су одлучили. То су те перфидне игре којима се Американци свакодневно служе. Како је могуће криминалцу, законском преступнику, дозволити да буде представник закона?

Мирис барута над Европом

● Да ли то значи да и ви сумњате у поштовање Резолуције Савета безбедности, која се односи на суверенитет и интегритет Косова и Метохије у саставу Савезне Републике Југославије?

Др Садун: Американци ће све учинити да своју замисао спроведу у дело. Међутим, није у интересу вашим суседним државама да се, на пример, одвоје Црна Гора или Косово и Метохија. Значи, вашим суседима то не одговара из чисто практичних разлога, а не из неке љубави према Савезној Републици Југославији. Западни свет, који предводе Американци, жели да ваша земља буде слаба и неспособна за супротстављање америчкој политици. Такође, одговара им да сте што више разједињени и да у ваздуху константно вибрира нека варница коју Американци у случају потребе могу да потпале. Ипак, Американци су изненађени отпором који сте пружили током агресије. Изненађени су јединством и вољом српског народа да одбрани своју отаџбину. Отпор српског народа задивљује цео свет.

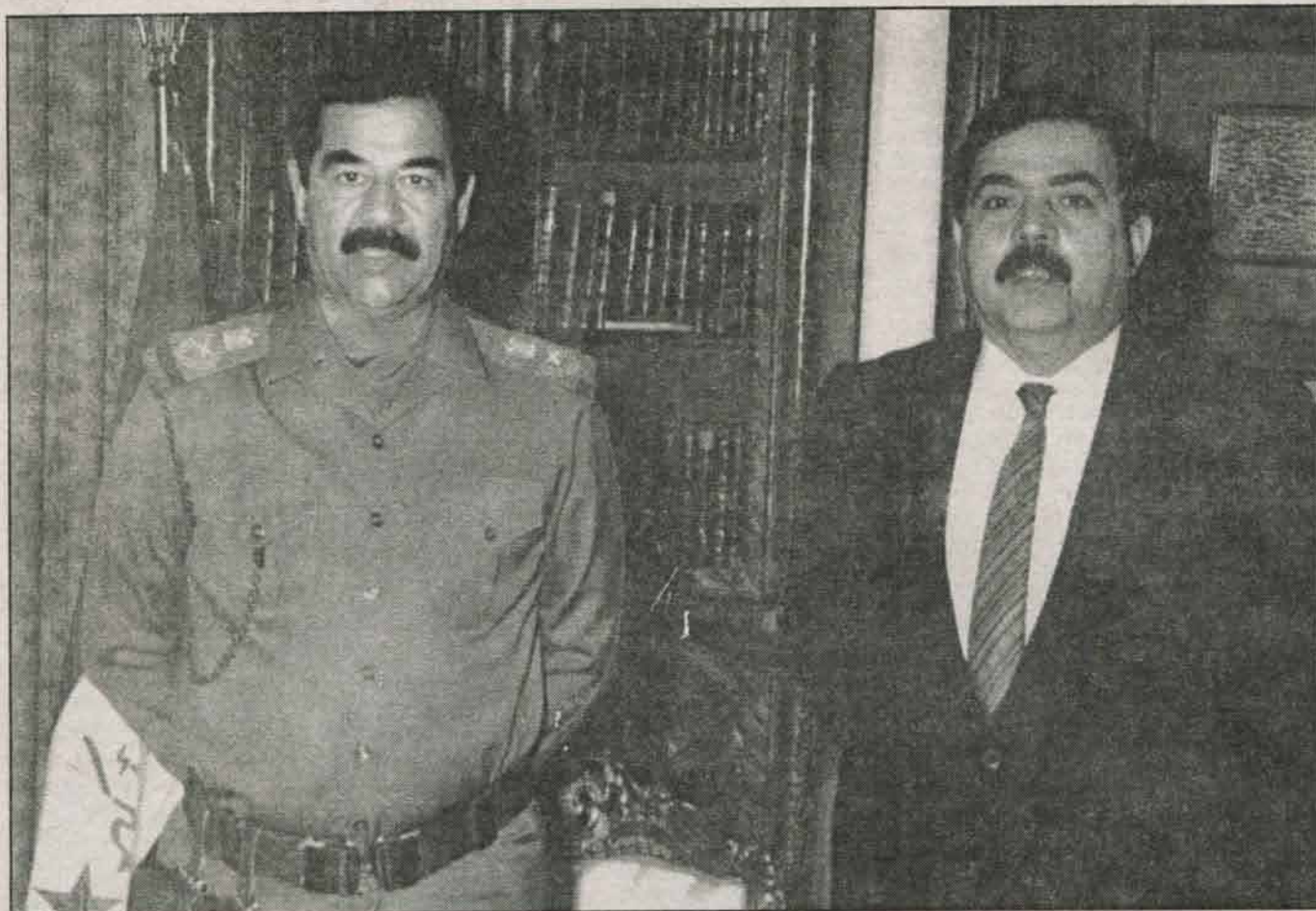
● Да ли то значи да ће Америка, преко константног одржавања жаришта на Балкану, контролисати Европу?

Др Садун: Амерички интерес овог тренутка је бивша територија Југославије, а посебан интерес представља Србија, односно Савезна Република Југославија. Одвајање Црне Горе и Косова и Метохије је само тренутни циљ Америке, где би се могла стационарати мафија из читавог света.

Друге стране, Европа ће на тај начин бити у сталном, подређеном положају у односу на Америку. Уколико се Црна Го-

Седиште БААС партије изградили су београдски грађевинари, а у последњем бомбардовању Багдада зграда је знатно оштећена

Председник Ирака Садам Хусеин и амбасадор др Сами Садуи

ра, односно њено руководство, смири и престане са сепаратистичким дејством, то ће значити мир на Балкану, мир у читавој Европи. То ће бити највећи неуспех америчке политике.

Убеђен сам да се Црна Гора неће одвојити од Србије, јер они одвајањем много више губе него што добијају. Са друге стране, српски народ у Црној Гори пружа велики отпор свакој сепаратистичкој идеји. Српски народ је током своје богате историје у најкључнијим и најопаснијим ситуацијама био невероватно јединствен, а то би морали да знају и они који воде америчку политику. Одличан и најсвежији пример српског јединства имали су током НАТО агресије.

Дакле, српско јединство ће још једном спасити Европу, поготово источни део Европе. Српски народ не жели да буде под америчком чизмом, то је макар јасно целом свету. Срби су одувек били поносит и самосвестан народ, то је чињеница коју ниједан агресор, ма колико јак, не би смео да заборави.

Политичка слика света се мења

● По вашем мишљењу усправљена Русија и јака и моћна Кина, у некој блиској будућности, представљаће равнотежу америчком агресивном хегемонизму?

Др Садуи: Политичка и војна моћ Америке је тренутна. Америчка надмоћ

започела је врло силовито и агресивно нападом на Ирак, а онда су се остале земље које су Американци нападали само ређале. Међутим, толика количина агресије и жеље за хегемонизмом не може добро да прође. Они су одавно почели да губе ратове, само то прикривају, па сваки свој потез приказују као победу. Одређене прилике у свету су против те хегемонистичке политике.

Кина и Индија су јаке земље, сигурно је да неће још дуго дозволити америчкој агресивној политици да ствара и преправља границе широм земаљске кугле, како њој одговара. Затим, ту је и Европа. Оно што је Европа урадила вашој земљи, веома је спустило њен светски рејтинг. Постоји пет јаких држава у јужној Азији, мада су оне под великим америчким утицајем и притиском. Свака од тих држава представља неку врсту темпиране бомбе. Кина има јаку партију, јак друштвено-политички систем. Отворила се према свету захваљујући економским реформама. Створили су повољне услове за уплив страног капитала, али под контролом државе. Извесно је, Американци стално врше притисак на Кину, а све под неким декларативним појмом демократије. Међутим, поставља се питање докле ће Кина то дозволити?!

Заправо, Американци желе од читавог света да направе само једно тржиште, које ће бити искључиво под њиховом контролом. Само из тог разлога су потхранили и ојачали трговинску и економску моћ

неколико јужноазијских земаља, међу којима су Малезија, Јужна Кореја, Јапан. Американци су у те земље уложили свој капитал, а један од најпознатијих инвеститора је Сорос. Једног тренутка је тај исти Сорос, по америчкој директиви, из тих земаља повукао само десет посто свог капитала и платни систем тих држава је одједном упропашћен. Тиме су створени велики унутрашњи проблеми.

Слично се сада дешава и у Западном Тимору. Американци желе да праве такве колапсе, то су њихове претње оним земљама које су под њиховом директном контролом. Иду логиком изазивања хаоса и колапса, само ако им се учини да их нека од тих земаља не слуша довољно.

Слично је и са Русијом. Русија покушава да премости све те неке унутрашње проблеме који су је задесили, али то иде јако тешко. Међутим, извесно је да све те земље, и Кина и Русија, па и Јапан, у некој будућности представљају главну покретачку силу промена у светској политичкој сцени.

Шта би се догодило са америчким хегемонизмом ако би се све арапске земље ујединиле?! Данас у свету живи око двеста педесет милиона Арапа. Све арапске земље су јако богате, и када би се Арапи ујединили били би моћна и јака сила која би сасвим сигурно могла да обузда амерички хегемонизам. Зашто не размишљају у том правцу? Све је могуће!

ОТПРАВНИК ПОСЛОВА ИРАЧКЕ АМБАСАДЕ ВАЛИД САЛИХ АЛ АДХАМИ
ГОСТ МИНИСТРА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ У ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА

ИРАК И СРБИЈА СИМБОЛИ ОТПОРА

Александар Вучић: „Тек се сада први пут у нашој земљи сазнају неки детаљи, како је Кувајт припадао Ираку, и све оно што народ није могао да зна доскора. Уколико нам и развијање наших односа пријатељства између наших народа доприносе и расветљавању свега онога што Американци чине на том делу света”

Александар Вучић: Пре свега, желео бих у име Владе Републике Србије и у лично име да вам се захвалим на доласку у Београд и на томе што сте посетили нашу земљу и што сте посетили Владу Републике Србије.

У разговорима које сам имао господином Валида Салиха Ал Адхамием, сазнали смо много о вама и за нас представља изузетан значај то што сте наш гост. Сигурни смо да ће нам ваше искуство у многоме помоћи да победимо ове недаће са којима се суочавамо.

Желео бих у најкраћем да вас упознам са делатношћу и радом Министарства за информисање и са свиме што нас је задесило у овој агресији на СРЈ. Као што сте вероватно видели, ова зграда у којој се тренутно налазите, директно је погођена из НАТО авиона и комплетно Министарство за информисање на четвртом спрату, где се налазило, у потпуности је уништено.

Ми се тренутно налазимо у кабинету потпредседника Владе Републике Србије, др Војислава Шешеља, јер не постоји могућност да се користи неки други простор. У време НАТО агресије ми смо представљали једну од најважнијих мета НАТО агресора, НАТО злочинаца, њихово дејство по информативном систему Србије је било најизраженије.

Неупоредиво чешће су гађали медије, комуникациону структуру, него било шта друго. Желећи да по сваку цену обезбеде оно што и данас покушавају, да створе електронски медијски прстен око Србије и да у потпуности својим америчким програмом униште нашу самосвојност.

На пример, само су државној телевизији, РТС-у, од 19 великих предајника уни-

штили су 17, гађали су и та два, али нису успели да погоде. А оно што је најтеже и оно што се не може надокнадити, било је 16 погинулих људи, 16 људи који су убијени на свом радном месту у згради РТС-а, који су емитовали редован програм на државној телевизији и никоме нису ништа наудили.

То је био један од најстрашнијих злочина виђених после Другог светског рата, било где у свету. Управо после свега што се догодило нашој земљи, СРЈ и Републици Србији, сви грађани ове земље су схватили колико је тешка истрајна и исправна борба ирачког народа против америчког агресора. Ја вам морам испри-

чати нешто што смо већ нашем пријатељу, господину Валида Салиха Ал Адхамину, испричали - у овом делу Европе, Србије и СРЈ, у процесу транзиције, почетком деведесетих година, кренуло се са једном убрзаном американизацијом овог дела и многи људи су поверовали америчкој пропаганди. Међутим, после свега што се догодило овој земљи и народу, али и новим мерама Владе Србије и Владе СРЈ, наш народ је схватио суштину америчке доминације, њиховог тоталитаризма и империјализма.

Данас је председник Републике Ирак Садам Хусеин један од људи који представља симбол отпора америчком режиму у

Министар Вучић пожелео је добродошлицу цењеном госту из Ирака и изразио дубоко пријатељство које наш народ осећа према овој земљи

Председник Српске радикалне странке и потпредседник Владе Србије др Војислав Шешељ разговарао је са отпавником послова ирачке амбасаде Валидом Салихом Ал Адхамом на земунском Тргу победе

овом делу света. И српски народ се солидарнише у потпуности са ирачким народом и разуме патње и муке ирачког народа и у свој овој несрећи која је задесила нашу земљу, једна ствар, вредна ствар за све нас, јесте та што смо данас ближи свим овим народима, који бране своју слободу, који бране своју независност и који чувају своју земљу од спољног агресора.

Још једанпут вам желим добродошлицу у Влади Србије. Овде разговорима присуствује и мој помоћник, господин Миодраг Поповић, доскора уредник сателитског програма РТС-а, све док нам није сателит искључен, знате већ дивљачке методе американаца, тако да нам је та могућност за презентовање истине онемогућена. Али, у сваком случају, нисмо престали да се бавимо, без обзира на све то што се жестоки притисци и напади на нашу земљу настављају. Уверавам вас да ће мо ми на својим народом, са српским народом, са свим грађанима ове земље, наставити борбу за очување слободе и независности наше земље.

Хвала вам још једанпут што сте дошли у ову посету и сигурни смо и надам се да ће мо од вас чути нешто о свему овоме.

И тек се сада први пут у нашој земљи сазнају неки детаљи, како је Кувајт припадао Ираку, и све оно што народ није могао да зна доскора. Утолико нам и развијање наших односа пријатељства између наших народа доприносе и расветљавању свега онога што Американци чине на том делу света. Утолико смо ми вама, у неку руку, у својој овој несрећи за ваш и за наш народ, захвални за све што нам пружате од стране свог слободољубивог и непокореног народа.

Њихова борба је путокоаз и нама за нашу борбу, за очување слободе и независности.

Валид Салих Ал Адхам: Што се тиче медијске агресије, којој смо изложени од стране САД, уз директну контролу америчке агенције ЦИА, основана је станица са седиштем у Прагу, на арапском језику, и они су финансирани од стране ви-

ше извора, поред огромних медијских кућа, које САД имају. У пракси, а не са теориског аспекта, јача је од пропаганде. Све лажне информације, које су дате Ираку, ако би Ирачани поверовали макар једном малом делу, знате како би то било, али свест народа увек је јака одбрамбена линија у супротстављању агресији.

Када је господин министар говорио, у свакој тачки ме је то подсећало на потпуно идентичну ствар која се догодила Ираку. У Ираку су напали целокупни комуникациони систем. Ових предходних година нисмо имали комуникационих средстава, осим мањих покретних станица, ко-

је смо набавили из Југославије осамдесетих година. Та мала возила, то је било све што смо имали од информационих средстава. Сва нафтна постројења, и поред тога су уништили и 130 мостова, али ирачки народ нису успели да униште, зато што је био уверен да је у праву и да се ради о агресији којој је тај народ изложен и што је сагледао све оно што је агресор учинио.

Са оваквом свешћу, ја сам сигуран да ћете победити, а та победа предпоставља и одлучност. Кад одлучите да победите непријатеља, можете да га победите. Једна мала земља као што је Ирак, једна земља трећег света, која има 20 милиона становника, мора да се супростави САД-у и њиховим савезницима.

Али, као што сам рекао, Ирачани су одлучили да победе и имали су вољу да остваре победу. У ствари, кажемо да смо у овој битци победили тиме што нисмо дозволили САД-у да оствари своје циљеве.

Само бих хтео да покренем једно питање, које сматрам важним да унапредимо наше билатералне односе у свим областима, да са Савезом писаца закључимо уговор о сарадњи између Савеза писаца Ирака и Савеза писаца ваше земље. Доћи ће једна делегација књижевника, српских књижевника, да потпише споразум о тој сарадњи.

Жеља нам је да у Министарству за културу и информације закључимо споразум о сарадњи наших министарстава, јер сматрамо да би смо тако били ближи једни другима. То је снага обема странама. Ја не бих претерао, ми смо једна страна у супростављању САД-у.

Александар Вучић: Да конкретизујемо ствари.

Покренуто је низ иницијатива којима ће бити оснажено српско-ирачко савезништво у отпору новом светском поретку

АМЕРИЧКА ПОЛИТИКА И СВЕТСКИ ДОГАЂАЈИ: СИТУАЦИЈА У ИРАКУ

Пише:
др Сами Садун

Током 1995. – 1996. Ирак је постигао велике успехе у својим преговорима са Саветом безбедности. Такође, може се поменути осетно побољшање односа Ирака и других арапских и неарапских држава на свим локалним нивоима.

Све ово се може резимирати у следећим тачкама:

– повећање снаге и јединство Ирака без обзира на силне тешкоће кроз које је прошао. Ово је потврдило чињеницу да је Ирак и даље регионална сила која се не може игнорисати и која може да створи одређену контрастнагу према Ирану који тежи да прогута шта стигне од многих држава у региону, а такве државе трче за тешким и забрањеним наоружањем што представља опасност по стабилност региона

Увод

Ако говоримо о америчкој спољној политици после периода хладног рата, питање Ирака данас се може сматрати једним од најважнијих горућих питања. Тај нови период карактерише избијање САД-а на чело водећих сила на светској позорници, праћено појачаном америчком пропагандом која обећава ново

доба америчког лидерства у свету. Таква пропаганда тврди да је „Нови свет“ свет стабилности, мира и просперитета, такође ширења демократије и слободног тржишта. Но, оно што се десило у стварности у решавању многих међународних питања, а посебно Ирака, даје један жив пример о стварности америчке спољне политике и потврђује да је оно што америчка империјалистичка ционистичка ин-

формативна пропагандна машинерија покушава да шири својим звучним паролма о идеалним међународним односима – сушта лаж, и да је то параван иза којег стоји права слика америчког империјализма. То је политика колонијализма у новом руху који тежи остваривању америчких интереса, чак и ако то захтева примену силе и неправде, што је потпуно супротно од звучних паролла о ширењу демократије и лажној брзи о људским правима. Оно што се назива америчким националним интересима огледа се у контроли нафтних извора и обезбеђивању сталне производње уз контролу цена нафтних деривата. Тиме се обезбеђује хегемонија над светом и претварање тог света у огромно америчко тржиште.

Профил америчке политике током Клинтеновог другог мандата

Општи профил америчке спољне политике за време хладног рата био је познат, без обзира да ли су на власти били републиканци или демократе. Међутим, до сада није било таквог јавног откривања правога лица америчке политике. О стратешкој политици САД-а почело се увелико говорити посебно након распада бившег Совјетског Савеза. Нарочито се о америчкој спољној политици говорило за време Клинтенове друге владавине и то у свим важним институтима за стра-

Ирак је један од оснивача Уједињених Нација, данас делегација ове арапске земље у овој организацији води тешку дипломатску борбу против Америке

тешка проучавања и преко свих медија, пошто је Клинтонов први мандат био подвргнут оштрим критикама због великих грешака америчке спољне политике у Босни, Сомалији, Хаитију, Руанди и Заиру. Такође је критикован тзв. мировни план за средњесточно питање и, наравно, питање Ирака.

Неки од истакнутих извештаја говоре о тој политици и у њима се покушала предвидети Клинтонова политика током наредне четири године. Први извештај припада Центру за стратешка и међународна проучавања у Вашингтону, а други Институту Вашингтон за политичка питања Далеког истока који има везе са ционистичким подручјем Амбак и који има свој познати утицај на пропаганду и медије и на доносиоце одлука по питању америчке спољне политике. Исто тако, можемо поменути истраживање троице познатих писаца, Бриџинског, Скрокрофта и Мирвија.

Истраживање Института Вашингтон за политичка питања Далеког истока се видно одразило на тим четворице одговорних за спољну политику, а изјаве министарке спољних послова САД-а Медлин Олбрајт откривају њихов прави ционистички идентитет и непријатељски став према Ираку.

Овој групи можемо додати Антонија Андајка, директора ЦИА, Вилијема Ксена, министра одбране, и Семјуела Бергера, саветника за националну безбедност. Медлин Олбрајт у свом предавању на Универзитету Џорџтаун прошлог марта условљава прекид санкција претходним падом режима председника Садама Хусеина. Ово је отворено супротстављање одлукама Савета безбедности и резолуцији 687, а посебно је у супротности са тачком 22, где се јасно наводи да спровођење тачака 8, 9, 10, 11, 12 и 13 значи укидање економских санкција Ираку после затварања расправе о забрањеном оружју.

Сматра се да изјава Медлин Олбрајт представља отворено мешање у унутрашња питања Ирака као независне држа-

ве и једне од оснивача Организације уједињених нација. Исто тако, то је превод оног извештаја Института Вашингтон где се појављују имена 39 истакнутих истраживача, тзв. „соколова ционизма“, као што су Либерман, Камблман, Бирман, Гордсман, Родман и др.

Што се тиче извештаја Центра за стратешка и међународна истраживања по питању политике Вашингтона према Ираку може се рећи следеће:

- наставак примене санкција према Ираку по питању оружја за масовно уништа-

Џон Дојч, бивши директор ЦИА а сада председник за заливски сектор у Министарству спољних послова, у свом извештају пред америчким сенатом септембра 1996. каже да:

- Ирак и поред свега што је прошао још увек представља огромну регуларну силу;

- треба радити на томе да се прошири регион лета како би Ирак остао везан на ограниченем простору;

- ослањање на нафту Блиског истока постаје очигледна чињеница, свету је она све потребнија и то у блиској будућности;

- Ирак је изашао још јачи после неуспеха изолационистичке политике, политике санкција и кажњавања обичног народа, а нарочито после успеха у договору око програма „Нафта за храну“;

- слабљење заједничког става пакта земаља према Ираку и повећање колективног саосећања Арапа за патње ирачког народа, као и спремност Турске да сарађује са Ираком;

- Ирак и даље представља изазов за америчка национална питања у региону и зато он и даље остаје на листи америчке обавештајне службе.

Тако видимо да оба извештаја јавно и тајно признају да је Ирак још увек сила, без обзира што Американци не презају ни од злочина према ирачком народу, и што не успевају да смени владајући режим у Ираку. Даље, оба извештаја признају да Ирак има резерве нафте и да је Западу нафта потребна. Ипак, први извештај не одбацује могућност споразумевања са Ираком Садама Хусеина и позива на одба-

цвање примене економских санкција у циљу промене владајућег система. С друге стране, из извештаја Дона Дојча може се схватити да је Ирак извор опасности за америчке интересе и да САД не жели садашњи Ирак и тежи да га промени. Таква ционистички циљ такође је поменут у предавању Броса Рајдела, специјалног савет-

Председник Садам Хусеин је на мети америчких империјалиста јер је његова политика независног патриотског Ирака у супротности са њиховим интересима у региону

вање и примена изолационистичке политике искључиво на војном пољу;

- обустава примене економских санкција у циљу обарања владајућег система у Багдаду;

- спремност САД-а да сарађује са два политичка система (Ирак, Иран) уколико они промене своје политике.

ника председника Клинтона и директора сектора за Далеки исток у америчком савету за националну безбедност, одржаном 27.5.1995. Медлин Олбрајт се сложила а критиковани извештај Института Вашингтон за политичка питања Далеког истока пожуривао је такву промену.

Поставља се питање зашто постоји такав непријатељски став према Ираку Садама Хусеина.

Поред тога што знамо шта представља Ирак и шта значи председник Садам Хусеин као симбол патриотског лидерства и самосталности, знамо и чега се прибојава ционистички империјалистички колонијални покрет - политике независног патриотског Ирака који је у супротности са њиховим интересима у региону у садашњости и будућности. Но, извештај Института Вашингтон даје још неке одговоре:

- потребно је објаснити свакоме политику САД-а према Ираку, а посебно онима који траже укидање санкција, да би престали с тим молбама пошто се то коси с циљем Вашингтона по питању рушења власти у Ираку и одбијање сваког могућег договора са Багдадом;

- не дозволити режиму у Багдаду да управља догађајима и да искористи слабљење заједничког светског пакта у политици према Ираку.

Изјава Вашингтона о жељи да промени политички систем у Багдаду другим, који ће бити под америчким патронатом, није нова вест јер је америчка политика од првих дана Јулске револуције, а нарочито последњих шест година увек била непријатељски расположена према Ираку Садама Хусеина. Овакво јавно и изазовно супротстављање започето је од када је САД постала сила број један у свету, у условима непостојања друге силе ради стабилности и мира у Свету и након распада бившег Совјетског Савеза. Познато је да је америчка политика све чинила да постигне тај циљ, по није успевала ништа да учини. Такође су познате изјаве више америчких функционера о неуспеху такве политике као и то да се током првог Клинтонског мандата од тог циља одустало. Што су више непријатељи наше државе настојали да нас разбију, јединство народа и њиховог председника је расло. То је навело тзв. умерене снаге и личности које креирају америчку политику да признају ту реалност и захтевано је с њихове стране да се САД одрекну такве политике пошто то може имати лош утицај на америчке интересе у региону у будућности. Клинтон се показао слабим пред ционистичким притиском који му је претио да ће открити све његове тајне и нарочито потребу Демократске странке и њеног новог кандидата Ал Гора за новцем за предстојећу председничку кампању.

Може се рећи да постоји евидентан успех Ирака у билатералним односима и у односима са Саветом безбедности, а посебно успех по питању односа са арапским државама наспрам откривања лажне америчке пропаганде. Све то је натерало америчке ционисте да шире отрове своје мржње према Ираку и ирачком историјском руководству.

Ирачки успеси и ционистички контрапапа

Током 1995. - 1996. Ирак је постигао велике успехе у својим преговорима са Саветом безбедности. Такође, може се поменути осетно побољшање односа Ирака и других арапских и неарапских држава на свим локалним нивоима.

Све ово се може резимирати у следећим тачкама:

- повећање снаге и јединство Ирака без обзира на силне тешкоће кроз које је прошао. Ово је потврдило чињеницу да је Ирак и даље регионална сила која се не може игнорисати и која може да створи одређену контраснагу према Ирану који тежи да прогута шта стигне од многих држава у региону, а такве државе трче за тешким и забрањеним наоружањем што представља опасност по стабилност региона;

- неуспех изолационистичке политике и немоћ те политике да ослаби Ирак и одобри његову револуцију као и откривање циљева Комисије за економско кажњавање Ирака од стране Вашингтона путем Савета безбедности. Све ово представља пример другим земљама које одбијају политичку хегемонију САД-а;

- видни успеси Ирака у односима са Саветом безбедности па је тако ирачка дипломатија успела у постизању договора око програма „Нафта за храну“. Исто тако, Ирак је водио рачуна о позитивној сарадњи са специјалном комисијом како би она остварила свој задатак најбрже што може. Успех Ирака у војној операцији на северу Ирака доказује чињеницу да је ирачки народ уједињен и да је централна власт способна да сачува јединство Ирака и своју независност;

- видно побољшање арапског става према Ираку и појава многих опозиционих гласова који су против злочиначке и незаконите политике САД-а по питању Ирака, а посебно против одређених партнера Вашингтона у Савету безбедности. Такви гласови су сваки дан све јачи и ја-

чи и као пример могу послужити у случају дешавања на северу Ирака 31.8.1996, онда одлука Француске да се повуче из учешћа у лету над зоном забрањеног лета источно од географске ширине коју је Вашингтон самовољно проширио. Могу се поменути и оштре критике упућене Вашингтону због његове јасне улоге у покушају ометања припреме програма „Нафта за храну“. Сетимо се исто тако међународног противљења ставу САД-а у вези ситуације с ирачким авионом који је превозио ирачке хаџије, онда општи протест против америчко-британског покушаја да издејствује забрану путовања ирачким функционерима, плус оно што садржи резолуција 1115 (донесена јуна 1997.). Све то представља почетак значајног пораза САД-а;

- на локалном нивоу може се истаћи успех Ирака да издржи поред свих страхова економских санкција и дубине људске патње и то више од 6 година. Учињени су успешни покушаји да се залече последице санкција на ирачку привреду где је постигнута одређена стабилност и заустављен је тиме даљи пад динара после мудрог предлога који се помиње у писму председника упућеног министрима 2. децембра 1995. и који представља основу за даљи рад и где се први резултати већ осећају.

Очекивања су показала да је Ирак успео да изађе из неприродне ситуације која је примењена од стране САД-а против Ирака.

У извештају Института Вашингтон за политичка питања Далеког истока помиње се мишљење ционистичког лобија да би јавно изјашњавање о обарању власти у Ираку помогло јачању западног пакта и ојачало би став САД-а према Ираку, а то би значило немогућност враћања Ирака у међународну заједницу. Ово мишљење се сматра једним од најекстремнијих али није и једино. Поред ционистичког лобија (кога не треба игнорисати) постоје и друге стране које учествују у доношењу одлука по питању политике САД-а. Оне бри-

Народ Ирака је, исто као и српски народ, по злу запамтио Медлин Олбрајт

Илустрација из немачких новина: такозваним „заштитним“ или „зонама забрањеног лета“ Ирак је испресецан на више делова

ну о националној безбедности и интересима САД-а и о будућности односа са арапским земљама. Те стране се не слажу са екстремним мишљењима и против су непријатељске политике према Ираку. Стални чланови Савета безбедности као што су Русија и Француска, као и тадашњи нестални члан Савета - Египат, увек су биле против такве политике и увек би одговарали на изјаве гђе Олбрајт да се држе законског дела свих резолуција.

Овакав став открива потпуно право лице САД-а и политичке циљеве према Ираку и открива лажну забринутост за примену резолуције Савета безбедности. Изјава САД-а да Ирак представља важан фактор стабилности у региону и да САД тежи да сачува јединство Ирака, у потпуној је супротности за политиком те земље према Ираку. Западном свету је потребна ирачка нафта и нафте др. земаља и зато њихов став може довести у опасност њихове интересе у региону. Но, ко то може да гарантује и ко може да предвиди шта ће се десити када САД може да учини још по неку глупост и изврши неку нову агресију, пошто је сво своје оружје искористила?! А оно што се назива „ирачком опозицијом“ - и сами Американци су признали да је слаба и некомпетентна да учини било шта сем да буде гру-

пица разбојника и издајника која проси по неким западним градовима.

Амерички став, незнање и удворичка политика

Ирачка ситуација је једна од најжвљих примера нехумане политике САД-а и променљивост те политике за кратко време. Подсетимо се да је током ирачко-иранског рата осамдесетих година политика САД-а ишла ка томе да ослаби обе земље а да ниједна не изађе као победник, тј. да ни једна од двеју земаља не представља претњу САД-у и њеним партнерима у региону, као и да не постоји никаква препрека за набавку нафте за потребе САД-а и осталих западних држава.

Касније се појавила теорија дупле изолационистичке политике према Ираку и Ирану. После шест година су признали немоћ те политике пошто се теоријски разматрала изолација двеју моћних држава у региону. Не заборавимо и велике трошкове такве политике поред других објективних разлога који ометају наставак таквим смером.

Поменимо сличну теорију тројице стратега (Бриџински, Скокрофт и Мирви) и њихову тзв. различиту изолациони-

стичку политику. У њој се укратко говори о смањењу обима економских санкција и примена санкција у наоружавању. Што се тиче Ирана, у овој се теорији помиње могућност покушаја САД-а да преговара са Ираном како се сами Американци не би бринули због иранских настојања да дође до нуклеарног оружја и иранске подршке терористичким организацијама. Оно што чуди у овој теорији је да се заговара противљење дијалогу са Ираком пошто се председник Садам Хусеин описује као лидер јасне амбициозности. Ово заговарање дијалога са Ираном следи у периоду када европске државе не успевају да успоставе пријатељске односе са Ираном без обзира на заједничке црте тих држава и Ирана, као што су етничке везе и економски интереси. Недавно, Немачка је прекинула своје везе са Ираном, а ЕУ је осудила Иран због многих политичких атентата у Европи.

Толико разноликости у политичким ставовима САД-а доказује чињеницу о незнању политичара о природи и богатој историји и цивилизацији арапског региона. САД је релативно нова држава без историје, културе и идентитета, по казивању Семјуела Ханилингтона („Судар цивилизација“). Овде се каже да други народи осећају свој идентитет па би и Американци исто то требали да осећају да други не би били бољи од њих. Такође, до заинтересованости америчке владе за ово подручје и друге области у свету дошло је касно због одређених политичких и историјских дешавања. Све то говори о политичком незнању доносиоца одлука у америчкој влади и, још горе, о контроли политике и средстава информисања од стране ционистичког лобја.

Али то не значи да не постоје умни политичари и стратеги који знају где је интерес САД-а и такви не обраћају пажњу на разна површина мишљења и на нереалне теорије, пошто и они сами тврде да је таква политика неуспешна. Такви политичари знају стратешко место Ирака и његове резерве у нафти (друге по величини у свету) и знају важност Ирака за мир и стабилност у региону. Посебно је значајна креативна снага Ирака и његова стара цивилизација где сам саветник председника Клинтона признаје да су Ирачани оставили велики траг за време Абасида. Зато видимо да су такви политичари за дијалог и преговоре са Ираком, а потом и за сарадњу.

Ционистички лоби, међутим, има велики утицај на Клинтонovu администрацију и самог председника због његових разних финансијских и етичких проблема, тако да је Клинтон постао играчка у рукама тог лобја, а посебно четворице Јевреја под палицом Медлин Олбрајт. Очекујемо да ће ускоро сносити сву одговорност за своју политику у моралном и законском смислу због наставка примене економских санкција против Ирака.

Свет је по филозофији америчких стратега једно огромно тржиште под вођством САД-а и да САД мора искористити историјске промене у своју корист. Што се тиче арапског региона, САД же-

ли да примени свој „амерички мир“ где влада ционистичка држава, и да тај део буде део америчког тржишта као и да се обезбеди контрола над изворима нафте и контрола цене нафте.

Али како да се постигне таква врста мира путем удаљавања једне тако моћне државе као што је Ирак? Вашингтон нема прави одговор, но они граде своју политику на резултатима пре него што их остваре. Они тврде да ће се то остварити када буду били сигурни у вези америчких побуда и да доведу до успостављања новог режима који ће служити америчким интересима; међутим, они не желе да признају да се то не може одлучити у Белој кући, без обзира шта покушали или применили, пошто су до сада увек бивали поражени и упркос чињеници да Ирак преживљава то што преживљава после рата у Заливу.

После августа 1990. и брзог и изненадног пада Совјетског Савеза и других комунистичких система, влада САД-а почела је да се понаша као једина сила на свету. Претеривала је у осликовању ситуације у заливском региону као изузетно опасној, онда су почели да показују силу и машу штапом по питању Ирака и др. међународних питања (Хаити, Сомалија, Босна, Заир). Пример Ирака је требало да послужи за заплашивање других држава под изговором стварања „Новог света“. Мора да постоји један јак економски и војни лидер који одговара новом добу демократије и слободног тржишта, а то треба да је САД. По речима гђе Олбрајт, САД једна од најјачих и најбогатијих држава у свету и као таква мора да буде сила број један у свету; другим речима, свет је један велики супермаркет под америчком контролом.

Глобализација је један од аспеката америчког паравана у циљу доминације над целим светом

Америчка стратегија од завршетка хладног рата заснива се на доминацији над целим светом и лидерством у новом светском поретку. Америка тежи успостављању глобалне власти, а то првенствено има за циљ стављање политичких, економских и друштвених ресурса целог света под своју контролу и доминацију.

Економски аспекти глобализације значе да америчке мултинационалне компаније и капиталисти контролишу светско тржиште. Познати амерички стратег Бенџамин Соартар из америчког међународног института захтева да светско тржиште буде под америчком доминацијом. То је објављено у часопису „Атлантик“ крајем 1996. под насловом „Зашто желимо да контролишемо свет“. Ту је он навео да САД треба да контролише свет и да треба да прошири свој утицај (политички и економски) на целој планети. Писац је признао да су империјалистички циљеви део америчке историје, почев од истребљења домородаца. Исти писац је инспирисао на економској, трговачкој и политичкој доминацији над целим светом. Чак и економски план „Маршал“ за помоћ За-

падној Европи и пројекат помоћи Јапану „Додч“ после завршетка Другог светског рата били су у суштини део плана везивања тих земаља за америчко тржиште. Такође, тежило се трансформацији Јапана од војне ка економској сили која ће остати под војном заштитом САД-а.

Преносимо речи Џорџа Кенан који објашњава да је, цитирамо, „Јапан мало острво које ће остати под командом америчке морнарице и која ће штитити бродску трговачку флоту која улази и излази из Јапана“. Наводимо речи Џеми Бекера, министра спољних послова САД-а у време председника Буша намењене Јапанцима: „Ви и остале земље плаћате, а ми вам чувамо линије превоза нафте.“

Ворен Кристофер, бивши министар спољних послова САД-а: „Са завршетком хладног рата САД је преузела команду над целим светом“.

Медлин Олбрајт наводи: „Изградња демократије је остварена под командом САД-а; тако и треба да остане уколико желимо да штитимо наше интересе“.

Суштина америчке спољне политике је доминација над целим светом и спречавање међународних сукоба како би се обезбедио мир, стабилност и безбедност у свету, а самим тим и стабилно тржиште за америчке производе.

Амерички политичари гледају на оснивање УН као на покушај усмеравања међународне политике у правцу америчких интереса и супротстављање тадашњем Совјетском Савезу. Са распадом бившег СССР-а УН је изгубио свој кредибилитет код САД-а и одслужено је своју намену; многи Американци мисле да је УН економски терет за САД који скупко кошта и који захтева измену и допуну структура њених органа у циљу постојања дела америчке администрације како би доминација над целим светом била остварена. Поставља се питање како да САД доминира светом. Одговор је следећи:

1. америчко војно присуство у већини земаља - произвођача нафте и осталих из стратешки важних подручја;
2. давање финансијске помоћи одређеним земљама од виталног значаја за САД како би навели и друге земље да присту-

пе америчком политичком блоку;

3. стављање УН под своју контролу, посебно Савет безбедности... Расправа о Ираку је потврдила ову чињеницу.

Глобализација света као доктрина новог светског поретка, новог глобалног уређења заправо представља успостављање униполарног светског поретка под управом САД-а за њен сопствени интерес. САД су већ прогласиле цео свет сопственим власништвом и прогласиле своју лидерску улогу над човечанством. Отуда је сваки хуманизам помрачен, новац је једина мера свих вредности и користе се све природне разлике (расне, етничке) на овој планети у служби постизања одређеног и зацртаног циља.

Наведени амерички циљеви се не остварују тако глатко како би желели стратегији, има доста потешкоћа, отпора и огромни су трошкови финансирања војних јединица изван САД-а. Буџет Министарства спољних послова САД-а 1997. износио је 1.3 трилиона долара, унутрашњи дуг износи више од 5 хиљада милијарди долара и све је више гласова у самом САД-у који су против тога да САД буду светски полицијаци и да свугде интервенише. Појава ЕУ, Кине, Јапана, Индије, Бразила временом ће умањити економски и привредни утицај САД-а.

Наводимо речи председника Садама Хусеина из говора одржаног 25.3.1997. године:

„Амерички капитализам ствара беду, глад, производи сукобе и ратове и циљ му је да уништи арапску културу и цивилизацију, да Арапи остану разједињени, да краду њихово богатство и да контролишу изворе нафте у целом свету. Цео свет се противи хегемонистичкој политици САД-а.“

Ирачки народ брани свој идентитет и достојанство, своју културу и богатство свим средствима, не дозвољавајући новим империјалистима да га понизи. Јер циљ САД-а је да испри његово богатство, пре свега његову нафту.

Политика САД-а доживеће крах као и многе друге силе које су пале током историје“.

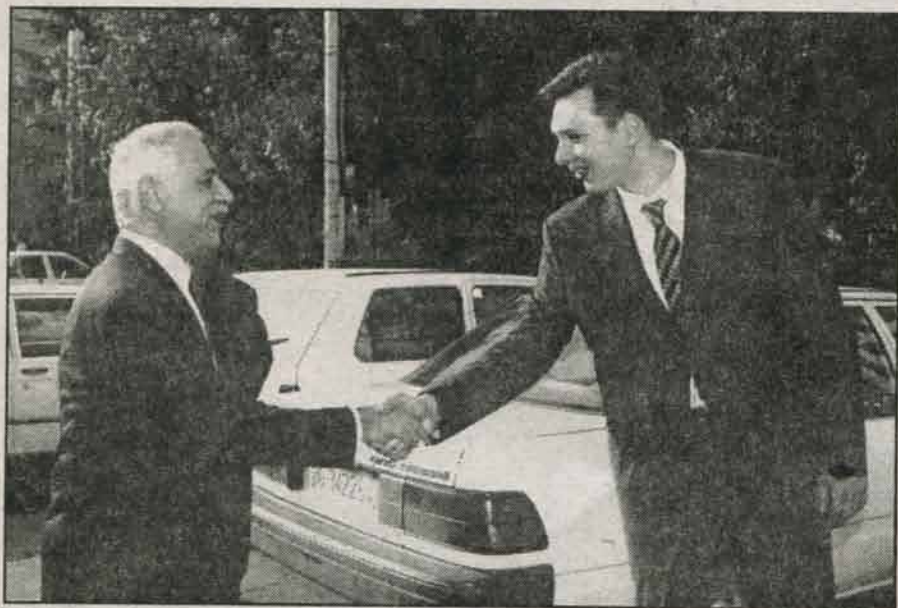

Са улица Багдада: санкције су наметнуте пре свега да би се обогатила ирачка економија

25. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ, ПОСЕТА ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ:
ДЕЛЕГАЦИЈА БААС ПАРТИЈЕ КОД МИНИСТРА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ
АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА

ЗАУСТАВИТИ ГЕНОЦИД АМЕРИЧКИХ ФАШИСТА

Александар Вучић: „Мислимо да је веома важно да сви људи у свету знају колико деце свакодневно у Ираку умире због тога што Американци не дозвољавају увоз лекова ирачкој држави и ирачком народу и мислимо да је веома важно да цео свет зна колико мостова су Американци срушили у Ираку Ирачанима, колико мостова Србима, колико су људи побили широм света и све то у име наводне демократије”
Харид Ал Хашали: „Желим да вас поздравим у име пријатељске БААС партије и ирачког народа. Преносим вам поздраве нашег народа, који је веома везан за југословенски народ, традиционално, негујући дуготрајан пријатељски однос. Односи између ова два народа су такви да су судбински повезани и човек не може а да се не сети било где и било када да ти односи нису били другачији”

Стисак руке искрених пријатеља представља почетак снажније сарадње два народа суочена са сатанским плановима Америке

На позив Српске радикалне странке, у нашу земљу дошла је делегација ирачке БААС партије, коју је предводио др Харид Ал Хашали. Првог дана боравка у Београду домаћин гостима из Ирака био је Александар Вучић, који их је примио у Влади Републике Србије

Александар Вучић: Пре свега желим да присутне новинаре упознам, мада они већ знају шта смо ми до сада учини-

ли, са највишим представницима делегације БААС партије. Обишли смо највећи део порушених објеката у НАТО агресији а сада ћемо овде имати званичан пријем. Они се налазе у пријатељској посети Савезној Републици Југославији и Републици Србији и ви ћете сада највероватније чути њихове ставове о томе шта мисле о глобалној политичкој ситуацији, а ми смо већ разменили значајна искуства.

Америчко лицемерје још траје

Све што ћемо ми рећи, ви ћете наравно моћи да користите а основно је оно што морам одмах да кажем да је веома актуелно и да ћемо највећи део разговора посветити управо овој ситуацији после најновијих претњи НАТО-а, Вилијема Коена Ираку и после перманентних претњи Србији и Савезној Републици Југославији од стране америчких агресора.

Желео бих сада пре свега, овде у Влади Републике Србије да вам се захвалим у име Владе Републике Србије што сте дошли у нашу земљу, што сте посетили нашу владу. Желео бих да вам кажем да је нашем народу и нашој земљи неупоредиво лакше када знају да постоји велики број људи на земаљској кугли које муче исти проблеми и који нас разумеју.

Волели бисмо да је мањи број људи који имају такве муке, али се надам да ћемо у заједничком фронту и у јединственој борби против америчког агресора успети да постигнемо значајније резултате у предстојећем периоду.

Наши народи, народи Ирака и Србије, у претходном периоду доживели су нешто што смо мислили да се после Другог светског рата никоме неће догађати. Наиме, Србија и Ирак, СРЈ и Ирак, били су изложени најбруталнијој агресији, нечега што чак ни нацистичке вође четрдесетих година овог века нису сањале да је могуће на такав начин изводити.

Мислимо да је веома важно да сви људи у свету знају колико деце свакодневно

у Ираку умире због тога што Американци не дозвољавају увоз лекова ирачкој држави и ирачком народу и мислимо да је веома важно да цео свет зна колико мостова су Американци срушили у Ираку Ирачанима, колико мостова Србима, колико су људи побили широм света и све то у име наводне демократије.

То је нешто што заиста не можемо прихватити, такво лицемерје, такву хипокризију у сваком случају морамо осудити. Оно што нас у овом тренутку ипак чини нешто задовољнијим јесте чињеница да је све већи број народа у свету, све већи број људи у свету, па чак и у оним земљама које су помагале америчку агресију, који схватају не само неправедност већ и какве су све злочине починили Американци, то јест на који начин покушавају да управљају светом и шта су све спремни да учине да би остварили своје стратешке политичке циљеве.

Оно што Американци раде, то заиста представља, рекао бих, таквим нацистичким методама, империјалистичким покушајима, освајање целог света и да смо ми просто приморани једино и искључиво да се бранимо. Ни ми као ни Ирак не желимо ништа туђе. Ми желимо само своје, своју земљу, желимо свој народ, и желимо да заштитимо суверенитет и интегритет наше отаџбине.

Нећемо ништа америчко. Нас уопште не занимају Лос Анђелес и Њујорк. Сигуран сам да ни грађане Багдада не интересује ни Бостон ни Хјустон, али очигледно да Американце интересује и Београд и Нови Сад и Багдад.

Силеџијско понашање Запада

Ми ћемо се и убудуће бранити сваки пут када будемо нападнути са онолико снаге колико будемо имали, па ћемо толики губитак Американцима и нанети. Али, мислим да су они највише изгубили тиме што је цео свет сазнао коначно какви су злочини урађени над нашим два државама.

Још једном бих вам представио сараднике које сте упознали а и оне које нисте; са моје леве стране је министар за заштиту животне средине у Влади Републике Србије, Бранислав Блажић, савезни министар правде Петар Јојић, и мој помоћник у Министарству за информације господин Миодраг Поповић, који је био и доскорапњи уредник сателитског програма који су амерички агресори такође уништили противправно и противзаконито. Захваљујем. Изволите.

Харид Ал Хашали: На почетку, желим да вас поздравим у име пријатељске БААС партије и ирачког народа. Пренесем вам поздраве нашег народа, који је веома везан за југословенски народ, традиционално, негујући дуготрајан пријатељски однос. Односи између ова два народа су такви да су судбински повезани и човек не може а да се не сети било где и било када да ти односи нису били другачији.

Убијање у име демократије

Такође, сарадња на политичком нивоу била је крајње коректна и и у сваком смислу, нарочито сарадња у оквиру међународне политике раније, у покрету несврстаних. Зато наш народ има пуно поштовања и љубави за југословенски пријатељски народ. Такође имамо још нешто заједничко, гледајући нашу историју, а то је жеља да се сачува интегритет и независност, да се сачува национална самосталност која је угрожена од стране великих сила света.

Нормално, такви патриотски ставови не свиђају Западу. Не воле их велике светске силе, поготову када историјска структура тих великих светских сила није баш нормална. Та структура се заснива на принципима терора и силе, и то не само према свету него и у самим њиховим земљама. Ми ништа друго и не можемо да очекујемо од њих сем варварског и силеџијског понашања.

Ми не можемо да сарађујемо са њима на принципима и тековинама који су вековима изграђиване, на вредностима које човечанство већ одавно има.

На пример, не смета што уништавају цивилне објекте који немају никакве везе са војним објектима. Уништавају Министарство унутрашњих послова, или бомбардују болнице, као што рекох било који други цивилни објекат.

После искуства које смо имали у овој години, морамо да објашњавамо народу света суштину тих снага, које покушавају да остваре своју доминацију над осталим државама. Приликом наше кратке шетње данас, видели смо скоро све објекте који су претрпели штету, а све што ћемо даље видети, то већ унапред претпостављамо, јер ту смо већ имали искуства; шта су нама већ учинили Американци, бомбардовали су стамбене квартове, чак и склоништа. Бомбардовали су болнице и мостове, као и термоелектране, чак и обичне путеве у Ираку су уништили.

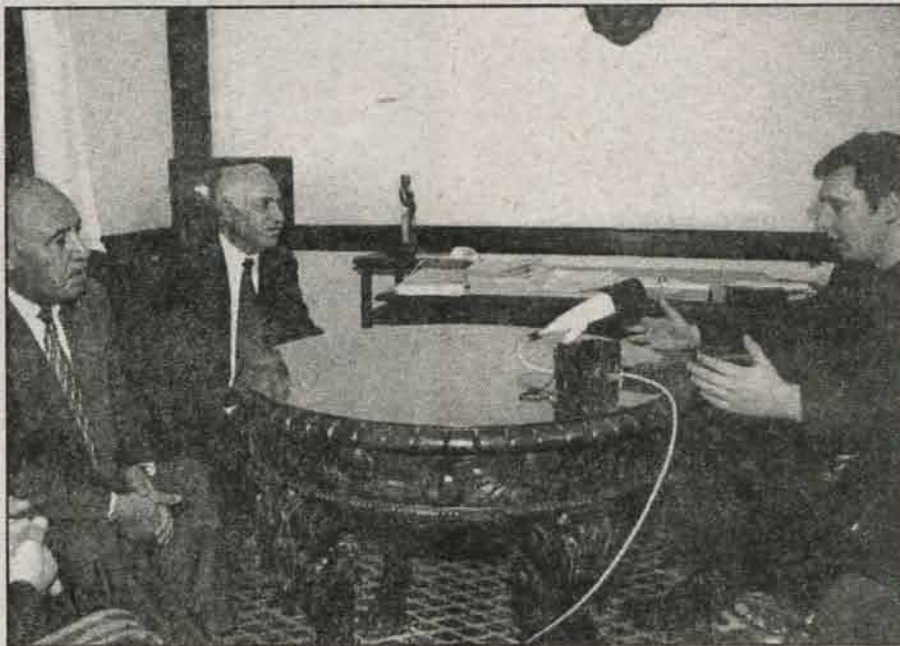
Отишли су још даље, јер можда они сматрају објекте информација и телекомуникација војном методом погодном за уништавање. Међутим, Американци су чак бомбардовали и света места за хришћане и муслимане, као што су чувене џамије. Нама је јасно шта они мисле и шта они хоће. Наше искуство је показало да је таква агресија и такво понашање било њихов главни циљ, а то је застрашивање. Циљ агресије није само да се униште објекти и инфраструктура, већ да се уништи унутрашњи дух у народу.

Американизација света је у току

Био је то велики притисак за народ. Одговор Ирака, а сигуран сам да је то и ваш одговор, да се народ бори за своје племените циљеве, да би се зауставила та агресија, да би се супротставили агресору, а затим да се обнови оно што је срушио агресор. Веома сам срећан што овде видим процес почетка обнове онога што је агресор срушио. То је најбољи одговор на њихову агресију.

Међутим, ви сте наши пријатељи и ми нисмо сами. Народи света сада су свесни каква је америчка политика и америчка администрација. Народ зна веома добро, да та политика и та администрација желе да ставе свет под своју доминацију, да остваре контролу над економијом и богатством. Стално причају о једном циљу који се зове американизација света.

По америчкој теорији, човек мора да се одрекне своје традиције, своје друштвене структуре, и да личи на њих. Где год идемо, видимо да тај амерички захтев апсолутно постоји. Заједно са осталим народима света ми ћемо имати много више снаге, у односу на агресора. Колико год је била сила, никада неће бити изједначена са братством. У енглеском језику постоји једна пословица која каже: „Када имаш силу, имаш и право“.

На састанку је потврђена сагласност у осуди америчке идеологије

Ирачки пријатељи покренули су низ иницијатива којима су конкретизовани различiti облици сарадње

Јак је онај који тражи своје право и који се бори за остварење свог права. Данас заједно покушавамо да идемо тим путем. Сматрамо да тај заједнички став против непријатеља, који хоће да обезвреди нашу вредност, нама само даје снагу, даје више могућности за сарадњу, учвршћује наше више заједничке интересе.

Рат започет деведесетих година довео је до потпуног ембарга Ирана. Ембарго захвата све гране живота, почев од хране, лекова, ми чак ни обичну оловку не можемо да увеземо, јер је забрањен увоз, како наша деца не би могла да уче школу. Таквих примера је много. Али, и поред тога, ирачки народ је одлучан да настави свој живот, после ових 10 година, које су прошле скоро, и даље гради своју будућност.

Американци уважавају само свој интерес

Видите, од недавно свакодневно бомбардују Ирак. Свакодневно бацају бомбе и нажалост има десетина жртава. Умиру људи у Ираку. У последње време су уништили доста објеката у јужном и северном Ираку, Басра, Мусва ... На пример, раде овако: пре извесног времена су напали једно веће село, уништили неколико кућа, а после тога су обични људи - цивили дошли да помогну људима тог села, да се спасе оно што се може, међутим у току те акције они су поново бомбардовали те људе који хоће да помогну, да спасу оно што се може, рањенима и повређенима.

Међутим, то за нас у Ираку није ништа необично. То више не изазива наше чуђење, јер знамо да они не поштују никакве међународне договоре, уговоре, одлуке Савета безбедности, нити резолуције, чак и онда када се некаква резолуција усвоји у Савету безбедности, они врше велики притисак како би своју самовољу и циљеве провели до краја. Када би данас

могли још нешто да ураде против Југославије они би то сигурно урадили.

У оба случаја, мислим на Ирак и Савезну Републику Југославију, они минирају Савет безбедности, негирају повеље Уједињених нација. Доказа за то има много. Они немају систем вредности и не поштују никакве међународне законе, цивилизацијска правила, некакве гаранције.

Ми, а сматрам и ви, имамо будућност, а она је у томе да се супроставимо санкцијама и агресору, и сигуран сам да ћемо сезаједно изборити за тај циљ.

Александар Вучић: Дозволите ми да кажем још неколико ствари, најпре да

осудим последње претње најављене од стране Вилијема Коена, који је рекао да се Американци спремају за нов интензивнији напад на Ирак. Уколико буде било потребно и спремају се да повуку америчке снаге у Залив како би били спремни за ту интервенцију.

Питајте било кога, данас, у нашој земљи, или питајте било кога у свету - због чега Американци бомбардују Ирак, нико не би знао. Да питате било кога у свету зашто су бомбардовали Републику Српску, Савезну Републику Југославију, зашто су убијали те људе и зашто су уништавали те земље? Нико такође не би знао да да одговор. Тај одговор знају само Американци.

Све што сте видели данас да је уништено, а то је велики број објеката, са значајним жртвама, а тек ћете видети јер ћемо отићи чим завршимо овај разговор до зграде Телевизије Србије, у центру Београда, где су амерички зликовци у једном удару убили 16 недужних људи, 16 људи који су криви само зато што су радили свој посао. Ту је било шминкера, гардеробера, сниматеља, људи из обезбеђења, убијали су без разлике и разлога. Једино је било важно да се њихов циљ оствари, а циљ - извршити злочин по сваку цену.

Делегација БААС партије ће бити наш гост током целе ове недеље и ми сматрамо да ћемо остварити далеко ближе односе између наших владајућих партија и државних органа, руководства, и да ћемо успети да створимо основ за једну јачу и жешћу политичку основу за отпор не само према Американцима него и њиховим западноевропским слугама на свим политичким нивоима.

У шетњи београдским улицама нашим пријатељима правно је друштво министар правде у Влади Југославије Петар Јојић

Отпор нацистичкој америчкој идеологији

Тај фронт отпора мора да крене широм света, макар кренули од две-три-четири земље, а ми знамо да су народи стотину земаља у свету против Американаца, и тај фронт ће се, сигуран сам, ширити, као што се ширио антифашистички фронт у Другом светском рату, тако ће се и овај фронт отпора Американима и њиховој нацистичко-империјалистичкој идеологији ширити.

Уосталом, не треба посебно да вас подсећам како су се 1938, 1939, па све до 1941. године министри иностраних послова Француске, Русије трудили да пруже уступке и Немачкој, и на крају су се морали супроставити. Слободан свет се мора супроставити америчкој хегемонији, и ма како то некоме данас чудно звучало, јер многи мисле - Американи су јаки, а утопија је сваки покушај супростављања њима. Наша оба народа имају нешто што нас уверава у коначну победу, а то сам већ истакао, чињеница је да ми бранимо само своје, да бранимо своје народе, своју слободу, и нећемо ништа туђе.

Не могу Американи имати већа права на нашу земљу од нас самих, и не може Басра бити нигде у Тексасу, као што ни Нови Сад, ни Приштина не могу бити нигде у Калифорнији. Додуше, они много лепо мисле о тим својим градовима. Недавно су позвали, мислим јуче, у Будимпешту представнике неких минорних проамеричких организација Србије. Веровали или не, њихов главни закључак - отишли су код неког Џемса, као код учитељице, по савете, и са учитељицом су се договорили да прошире списак државних функционера који не могу путовати у њихове земље.

Они мисле да ми низашта друго нисмо чули и да нас ништа друго не интересује, осим Вашингтона и Сан Франциска. А нама ни не пада на памет да тамо идемо, у земље где су злочиначки режими на власти, никада нећемо ни ићи. Ићи ћемо, ако бог да, у пријатељске земље. Надамо се да ћете нас примити, а злочинцима ћемо одговорати онако како им треба одговарати.

Харид Ал Хашали: Мир за који се боримо био је потврда о мојој части и мом достојанству, ја нећу да продам моју земљу и градове. То је потврда мог патриотизма.

Списак непожељних патриота

Александар Вучић: И ми смо на том списку, сви смо на тим списковима, сви који смо овде данас са вама. Недавно се догодило да су неки људи из државног руководства желели да иду у Немачку, вадиле су визу за Немачку, али чак ни мојој мајци, која је као новинар требала да иде, јер се презива исто као ја, нису хтели да дају визу. Изгледа има лоше презиме, или лошег сина. Поносан сам на то што су Американи свиесни да сам им ја непријатељ, а то свакодневно понавља бе-

Делегација БААС партије положила је цвеће на обележје погинулим радницима Радио Телевизије Србије

лосветска битанга Дејвидсон, који доле сада на Косову ведри и облачи. Дејвидсон сваки дан, када се сретне са било којим од српских званичника, са представницима подкомитета за информисање, сваки дан пита за здравље министра Вучића.

Једва чека да сване дан, кад више о мени неће морати да пита. Тај Дејвидсон, и многи други, морају да знају да ће из ове земље много пре отићи, него што ће смећи и моћи да униште оно што желе да униште на Косову.

Харид Ал Хашали: У ствари, они су навикли на то, јер они користе информације, користе информативна средства, како би убедили остале у исправност оног што желе. Они теже да моментално остваре свој циљ. Међутим, они не узимају у обзир да је памћење народа веће. Народ ће тражити да они положе рачуне за све злочине које су чинили.

Један од модела који они стално покушавају да лансирају, то је тзв. демократија, права човека итд., али то није ништа сем маска за мешање у унутрашње ствари других. Можда је пре десет година неко могао да ми поверује, међутим, сада ко то слуша, он се смеје. Они су најдаље од демократије. Они у ствари „држе штап у рукама“ и терају све земље света тим штапом. Они врше диктатуру у међународним односима.

То чине овде. Чине то у Ираку, и било где, јер нико нема права да своје мишљење изражава уколико се оно не слаже са њиховим мишљењем. Они сматрају да су власти држава добри ако су њихови пријатељи. Ону владе или оне личности служе интересима свог народа, а нису под америчком контролом, проглашавају се недемократским режимом, тврдећи да такве државе не поштују права човека.

Они чак бране и америчке законе, они желе да те законе примењују на другим народима. То је преседан који не постоји у историји човечанства.

Амерички конгрес даје 100 милиона долара прачким слугама да подрже њи-

хове идеје, а с циљем да се обори режим у Ираку.

Александар Вучић: Исто је и овде, а и паре су исте. Мале паре.

Харид ал Хашали: Изгледа да је сада са таквим западњачким погађањима готово. Сада је јасно ко су Американи и нико паметан се више не осврће на њихове лажи. Ипак, морамо да знамо да они још увек могу да раде шта хоће, јер нема ко да им се супростави. Зато морамо да радимо на уједињавању. То што је господин Садам Хусеин позвао земље света да се солидаришу против америчке доминације, против те и такве силе која ништа и никога не признаје, како бисмо направили неку алијансу, да би се створила противтежа у свету једној таквој сили, сигурно је добро.

Сигуран сам да је један такав концепт остварив и да ће му прићи сви мали народи у свету који желе само слободу своје земље и заштиту свог државног интегритета.

Александар Вучић: Има само још једна ствар у овој неправди и муци која је задесила наше народе, једна смешна ствар, догодило се синоћ или прекисноћ, да су Американи преко својих слугу протурили информацију о томе да су правили некакав преглед о томе ко су земље у којима су највише кршена људска права и слобода, па су чак направили и некакав редослед, и по том редоследу наше земље су ту негде на десетом или једанаестом месту по кршењу људских права и слобода, а наравно Америка је проглашена за најдемократскију земљу света.

Знате, да није смешно, било би жалосно, може и обрнуто да се каже. Можда би било паметно да се они који су правили нешто тако, те листе, пошаљу на један детаљан психијатријски преглед.

Сада бих вас замолио, ако се слажете, пре свега због времена, да одемо до зграде Телевизије, са нама могу да пођу и представници медија, како би и сликом обележили овај догађај.

26. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ, ПОСЕТА ВЛАДИ
САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ: ДЕЛЕГАЦИЈА БААС ПАРТИЈЕ
ГОСТ ПОТПРЕДСЕДНИКА САВЕЗНЕ ВЛАДЕ МАЈЕ ГОЈКОВИЋ

ПОРУКА СВИМ СЛОБОДНИМ НАРОДИМА

Маја Гојковић: „Сједињене Америчке Државе имају заједнички циљ: уништење Савезне Републике Југославије, уништење Републике Ирак и борбу против наших независних влада. Наша сарадња треба да буде пример сарадње са свим државама и народима света и да се успротивимо увођењу новог светског поретка”

Харид Ал Хашали: „Наша делегација БААС партије има за циљ да појача сарадњу у односу БААС партије и Српске радикалне странке која влада у Југославији. Наше пријатељство је традиционално и увек смо били пријатељи. Нама је драго што смо дошли баш у ово време да би смо видели последице агресије на Југославију и да разменимо мишљења и иницијативе за продубљење сарадње, а такође и да изменимо искуства. Ми преносимо поздраве наше партије и нашег народа југословенском народу”

Маја Гојковић и Харид Ал Хашали нагласили су потребу сарадње и са другим народима који се супротстављају новом светском поретку

Маја Гојковић: Драго ми је што имам могућност да испред Савезне владе поздравим водећу владајућу БААС партију Републике Ирак.

Ваша делегација је ових дана дошла у Савезну Републику Југославију непосредно након стравичне НАТО агресије предвођен Сједињеним Америчким Државама. Последице те и такве незапамћене агресије у средишту Европе, могли сте да видите у једном мањем обиму вечерас разгледањем Београда. Не знам тачно ваш даљи план и програм боравка у Савезној Републици Југославији, али ако ћете имати могућности, надам се, да ћете видети све последице НАТО агресије у Републици Србији, поготово по-

следице које је НАТО оставио на град у коме ја живим, а то је Нови Сад. Овде су порушени сви мостови који значе срце нашег града.

Агресија САД још увек траје

Званична агресија је престала у јуну, међутим, сведоци сте и ви и ми да се други видови агресије Сједињених Америчких Држава настављају у нашој држави.

После доношења Резолуције Савета безбедности 1244, која се односи на мировну мисију на Косову и Метохији, покрајини која је у саставу Републике Срби-

је и Савезне Републике Југославије, наставили су се други видови агресије које проводе терористичке банде шитгарских сепаратиста подстакнути и помоћу од Сједињених Америчких Држава. Спроводе се стравичан терор над неалбанским живљем у циљу стварања етнички чисте територије, тако да је крајњи циљ сепарација од Републике Србије и Савезне Републике Југославије. Проводи се и вид агресије коју можемо назвати медијском агресијом, зато што западне силе, потпомогнуте од република које су наши први суседи, ометају наш телевизијски, радио и медијски програм.

Вид агресије су и субверзивне делатности и покушаји да се утиче на политичку и економску кризу у Савезној Републици Југославији. Поставља се питање зашто су се западне земље, чија је продужена песница НАТО, које броје 500 милиона становника, устремиле на једну, условно речено малу државу, са само 11 милиона становника.

Разлози су јасни свима који желе да размисли својом главом. Налазимо се на Балканском полуострву, веома важном геостратешком подручју за НАТО, а Југославија је централна земља на том подручју, која се налази на средини пута ка многим изворима економског богатства.

Наше суседне земље: Румунија, Бугарска и Албанија, као и бивше републике, које су пре више година биле у саставу заједничке државе, пристале су на вазални положај у односу на Сједињене Америчке Државе, а Савезна Република Југославија није.

Зато Сједињене Америчке Државе имају за циљ да униште нашу државу и доведу владу која неће бити независна као ова која води Савезну Републику Југославију. Савезна Република Југославија води борбу за опстанак, и то није први пут у на-

шој историји, али ова борба није борба само за опстанак и независност нашег народа и Савезне Републике Југославије, него свих народа који желе да буду самостални и који се налазе у истом положају као и ми, да се изборе за самостално решавање унутрашњих проблема.

Савезна Република Југославија је тренутно једина држава на овим балканским просторима која има своју међународнополитичку аутономију и аутономију у спровођењу друштвеноекономских реформи. Америка не жели да нам призна ни једно ни друго јер је навикла да се меша свуда и у све на читавом светском простору. У борби за опстанак, углавном смо принуђени да се ослонимо на сопствене снаге, али и на сарадњу са републикама и народима које су се нашле Америци на путу увођења новог светског поретка.

Зато је Савезна Република Југославија спремна на сарадњу са свим слободним народима, у које наравно убрајамо и народ Републике Ирака и спремни смо на сарадњу са свим слободарским покретима као што је БААС партија, јер сматрамо да се налазимо у истом положају, да делимо иста или слична искуства и имамо заједничког непријатеља. Сједињене Америчке Државе имају заједнички циљ уништење Савезне Републике Југославије, уништење Републике Ирак и борбу против наших независних влада.

Наша сарадња треба да буде пример сарадње са свим државама и народима света и да се успротивимо увођењу новог светског поретка.

Ислам изговор за агресију

Харид Ал Хашали: Нама је веома драго и ми смо почаствовани што смо гости потпредседника Савезне владе.

Наша делегација БААС партије има за циљ да појача сарадњу у односу БААС партије и Српске радикалне странке која влада у Југославији. Наше пријатељство је традиционално и увек смо били пријатељи. Нама је драго што смо дошли баш у ово време да би смо видели последице агресије на Југославију и да разменимо мишљења и иницијативе за продубљење сарадње, а такође и да изменимо искуства. Ми преносимо поздраве наше партије и нашег народа југословенском народу.

Ирак је веома поносан на односе које има са Југославијом и није ослоњен само на економску сарадњу са Југославијом. Пријатељство је традиционално, тако да није везано за било које партије ни у Ираку ни у Југославији. Југославија је увек била пријатељ Арапа. Наша партија верује у развијање арапско-југословенске сарадње.

Зато је, након агресије на Југославију, Ирак имао веома јасан став и осудио агресију, захтевао да се агресија заустави и да се солидаризише са Југославијом. А то, без обзира што неки кажу да су Албанци муслимани. И ми смо муслимани и разумемо ислам веома добро, а Југославија нема никакве везе са овим што се дешава. Не може да буде ислам главни амерички изговор. Нажалост, та се ситуација по-

Ирачка делегација показала је висок степен разумевања актуелних догађаја на Косову и Метохији

навља. Они стално траже изговор како би правили кризу и проблеме који би њима служили као циљ. Овде је, на пример, у питању ислам, и то користе, а на другим местима је у питању нека друга мађина или вера.

Зато је Ирак имао веома јасан и гласан став отпочетка, као што га има и сада кад је у питању Чеченија и покушај да се ослабе Руси. Ми сматрамо да су напад на Југославију и њени проблеми и наш проблем, јер то је слабљење фронта који ће се супротставити Сједињеним Америчким Државама. Кад је почела агресија на Југославију, ми смо све више јачали односе са Југославијом и одмах смо подигли ниво дипломатских и представничких разговора и то је Југославија прихватила. Ми врло добро разумемо оно што сте ви преживели. Видели смо исти сценарио који је био и код нас раније. Ирак је данас, након девет година, и даље под санкцијама. А зашто је Ирак под санкцијама? Ако је тачно оно што су рекли Хоснију, да Ирак уништи своје наоружање, Ирак је то уништио 1992. године.

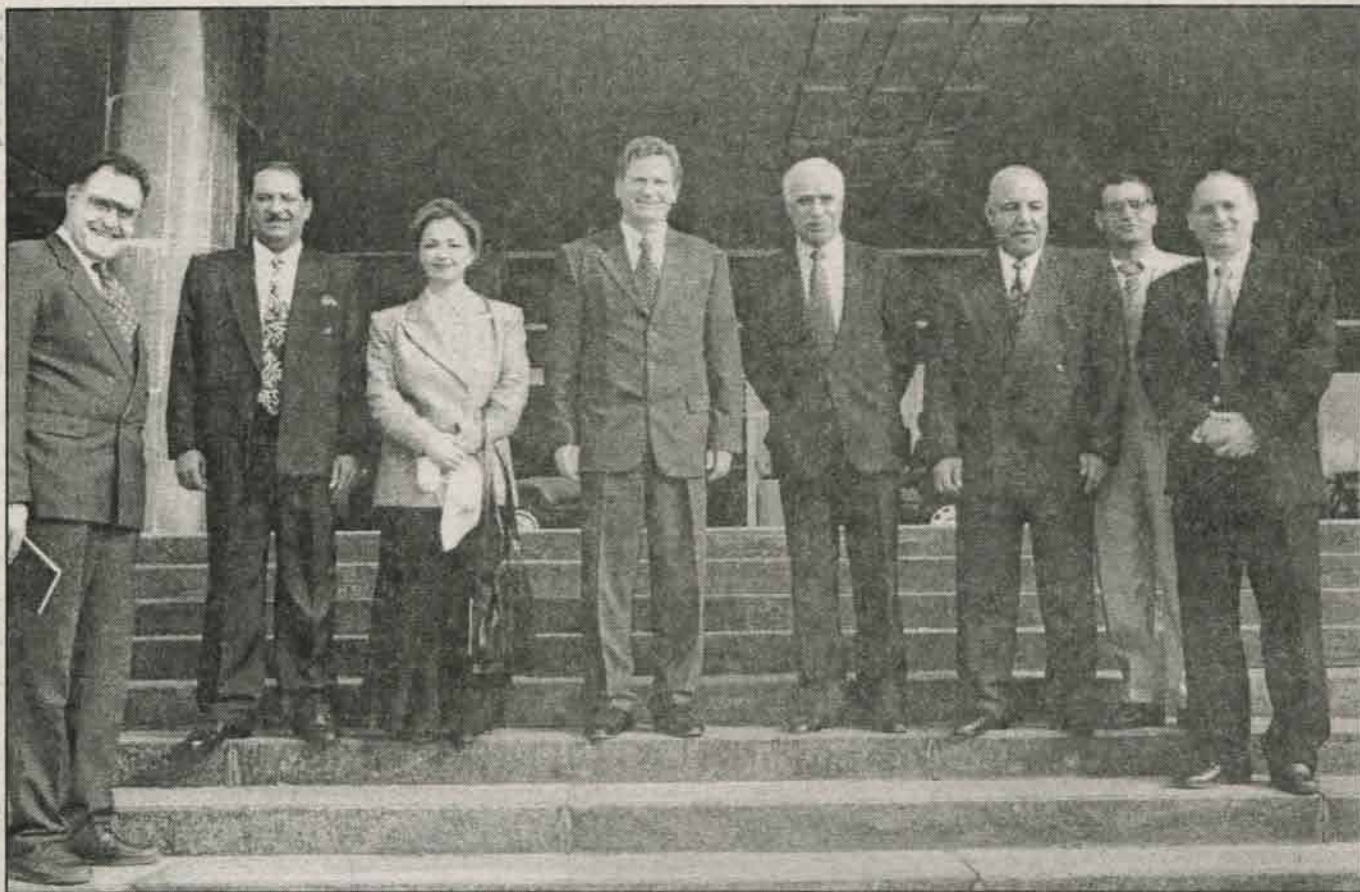
Америчка „демократска“ инспекција

Ако им је циљ био инспекција председничке палате, и ту су били. Рекли су да је то једино место где нису вршили инспекцију. Они врше инспекцију свуда, у свим званичним установама, чак и у школама па и у обдаништима и отишли су толико далеко да су чак цркве контролисали и друга света места, али су, упркос свему, одлучили да наставе те санкције. Бомбардовали су Ирак без икаквог разлога. Свакодневно амерички и британски авиони нападају север Ирака без икаквих разлога и без икаквих међународних одлука. Као и у случају Југославије, суседне земље сарађују са Американцима. Турска, на пример, обезбеђује базе за њихове авионе. Ситуација око Ирака, 1991. године, ни-

је била јасна многим људима у свету, па се неке пријатељске земље нису супротставиле овој агресији. Међутим, сад је свима јасно, а поготово након агресије на Југославију. Морамо очекивати да та агресија може да се понови и на Ирак и на Југославију и на било које друге земље. Политика Сједињених Америчких Држава заснива се на коришћењу силе да би остварили своје политичке циљеве. Нажалост, нема других сила које би се супротставиле садашњој агресији. Зато ми подржавамо позив за сарадњу главних земаља света. Наш председник, Садам Хусеин, почетком ове године, на обележавању годишњице агресије која је почела 1991. године, позвао је на оснивање неке алијансе арапских и источних земаља, и свих земаља које хоће да се супротставе америчкој доминацији, како би остварили било какав баланс у међународним односима у свету, како би могли да се супротставимо америчким притисцима. Американци, као што сте рекли, желе колонизацију света. Америчка колонизација подразумева да се сви народи одрекну својих специфичности и идеја о политичкој и економској независности. Они желе да спроведу амерички начин живота не само у Америци, него и у Африци и Југославији. Можда не би имали ништа против кад би Америка била неки пример који човек треба да следи.

Међутим, то је веома лош пример, који не може да се прихвати. Ми сматрамо да сваки народ треба да живи за себе, и да народи у свету треба да се супротставе тој опасности. Ја сам сигуран да све снаге које виде и осећају опасност од америчких намера подржавају оснивање алијансе.

Маја Гојковић: Заборавила сам да представим остале чланове наше делегације, али претпостављам да знате да је ово савезни министар правде, господин Петар Јојић, ваш домаћин свих ових дана, и републички министар за екологију и заштити животне средине Бранислав Блажић, који је такође са вама. Савезни министар

Делегација БААС партије са својим домаћинима из Српске радикалне странке испред седишта Савезне Владе

правде, господин Јојић, жели да вам се обрати. Он, као савезни министар правде, врло добро зна како Сједињене Америчке Државе решавају унутрашње проблеме на нашој територији, оличене у лицу цивилног администратора господина Бернара Кушнера.

Кушнер – признати терориста

Петар Јојић: Мени је драго да имам прилику да разговарам са вама у Савезној влади. Желео бих само неколико напомена да истакнем, које су везане за кршење људских права и за кршење међународног права.

Уједињене нације и Савет безбедности су стављени у потчињени положај Сједињених Америчких Држава. И агресија на Савезну Републику Југославију, извршена је без дозволе и сагласности Савета безбедности. Деветнаест земаља НАТО-а, са Американцима на челу, највећим зликовцима на свету, који немају историју коју има Србија. Искрцали су се на америчко тло 1607. године и увек су водили освајачку и угњетачку политику. Србија је земља која има своју државотворну и историјску традицију дугу тринаест векова и наша јужна српска покрајина Косово и Метохија увек је била српска територија.

На Косово и Метохију дошле су окупационе НАТО снаге. Америка и НАТО, између осталог, вршећи притиске на Савезну Републику Југославију, хтели су да остваре тај циљ, да разместе велики број

својих оружаних трупа на подручје Републике Србије. НАТО је за шефа цивилне мисије поставио човека који нема кредитбилитет у нашем народу.

Он је највећи диктатор у свету данас, он је погазио међународно право, прекршио је повељу Уједињених нација, пре свега чл. 2 Повеље, прекршио је Повељу о људским правима, четири Женејевске конвенције о људским правима и правима између држава. Погазио је хуманитарно право, уопште не примењује одредбе Резолуције Савета безбедности 1244, не примењује и прекршио је и Статут НАТО-а, јер су земље чланице НАТО-а у Статуту нормирале да не могу да се мешају у унутрашње ствари других држава нити могу употребљавати силу или неко друго право, само могу примењивати одредбе Статута и то искључиво на територији чланица НАТО-а. На Космету је 40.000 окупационих војника и око 2.000 полицајаца, али од њиховог доласка па до данашњег дана убијено је више стотина Срба, силовано више стотина жена, више стотина је отето и десетине хиљада српских домова и кућа су уништене, стотине цркава и манастира, а чак су наложили и скидање црквених звона да се на подручју Косова и Метохије не би могло чути ништа што је српско. И на крају, погазио је Устав Савезне Републике Југославије и Устав Републике Србије и остале савезне и републичке законе који су требали да се примењују по одредбама Резолуције Савета безбедности.

Бернар Кушнер, као диктатор постао је и вођа терориста на Косову и Метохи-

ји, јер се ставио на страну терориста и има намеру да протера и последњег Србина са територије Косова и Метохије, као и остало неалбанско становништво. Нећемо чекати дуго да окупационе снаге почну да пакују кофере, а паковаће их они који су починили ратне злочине на подручју Косова и Метохије.

У Југославији се воде кривични поступци против председника Сједињених Америчких Држава Била Клинтона, против председника Велике Британије, против председника Француске, против председника других држава и влада и команданата НАТО-а Хавијера Солане, за починене злочине над цивилним становништвом.

Маја Гојковић: Све што је учињено у НАТО агресији, НАТО је учинио над цивилним становништвом. Министар Јојић и министар Блажић су ме упозорили да у 11 часова имате разговоре у републичком парламенту, где ће вам бити изложени и други аспекти наше ситуације.

Ја вам се захваљујем на овим разговорима и желим да поручим народу Ирака да Сједињене Америчке Државе нису једина сила, како је то рекао господин, да слободних народа има много више у свету, да се морамо ујединити у нашем напору, да другог избора немамо, а да ће битку у овом неправедном рату добити они који истрају.

А народ Југославије и народ Ирака ће истрајати.

26. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ, РЕПУБЛИЧКА СКУПШТИНА:
ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ДОМАЋИНИ ДЕЛЕГАЦИЈИ БААС ПАРТИЈЕ

ПРЕЖИВЕТИ ЗЛО ЗВАНО АМЕРИКА

Декларацију о осуди НАТО агресије Америке на Југославију и пружању апсолутне подршке југословенском народу у одбрани од НАТО добила је наша скупштина као званични став Ирака

Драгољуб Стаменковић: Поштовани пријатељи, задовољство ми је да вас поздравим.

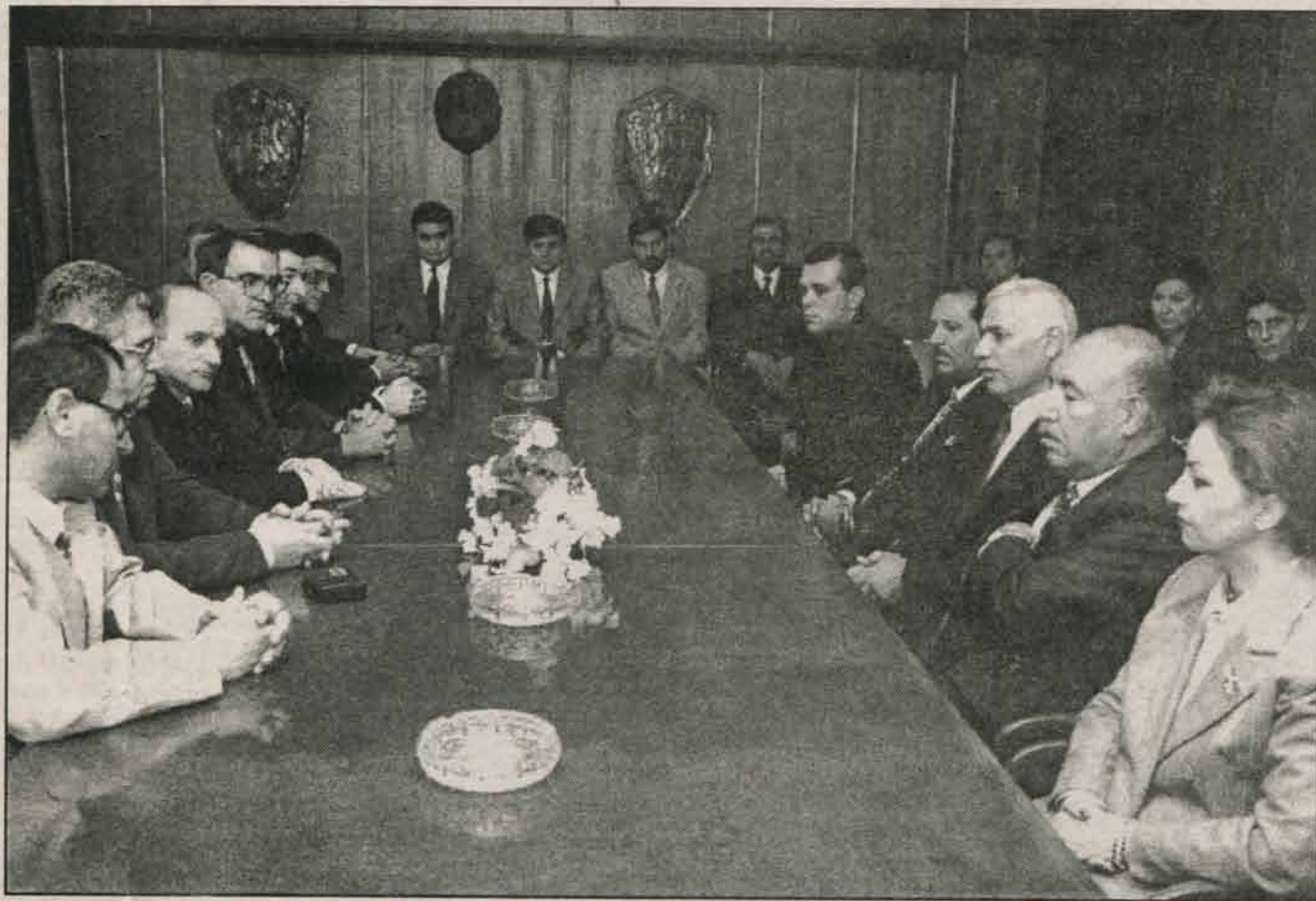
Дозволите ми да на почетку нашег сусрета кажем неколико речи. Народна скупштина Републике Србије броји 250 народних посланика, који се бирају на демократским и слободним вишестраначким изборима који се организују по пропор-

ционалном изборном закону. Народна скупштина Србије има председника и четири потпредседника. Потпредседници се бирају из редова најбројнијих посланичких група без обзира да ли су позиционе или опозиционе.

У оквиру Народне скупштине Републике Србије раде скупштински одбори на којима се расправљају предлози закона

које Влада упути на разматрање Скупштини Србије. У раду одбора учествују председници свих парламентарних партија, а број представника у одбору зависи од бројности посланичких група у Народној скупштини.

Јавност рада Народне скупштине је гарантована, а то се непосредно обезбеђује директним преносом седница Народне скупштине на државној телевизији.

Добродошлицу делегацији из Ирака пожеleo је потпредседник републичке скупштине Драгољуб Стаменковић

**Нови светски поредак
ће ускоро нестати**

Поштовани пријатељи, ми са пажњом пратимо догађаје у Ираку.

Одушевљени смо херојском борбом ирачког народа који жели да сачува своју независност, одбрани част и достојанство народа и државе.

Истовремено са презиром и огорчењем пратимо вести о зверском бомбардовању цивилних циљева, погибији цивила жена и деце, са презиром у срцу смо примили и изјаву државног секретара Сједињених Америчких Држава да није много да погине 200.000 деце у Ираку да би дошло до демократије. Ми знамо шта су неправедне санкције и државни тероризам, пре свега, Сједињених Америчких Држава, учиниле привреди и грађанима Ирака и знамо да ће храбри ирачки народ, народ који има своју богату историју, издржати све то, а да ће једном и ово зло, звано Америка и нови светски поредак, једном нестати.

Ми смо увек давали подршку борби ирачког народа, зато смо и вама, поштована господо, вашој партији, вашој влади и вашем народу захвални на изразима подршке, на речима подршке при овом нападу који смо и сами доживели.

Србија је у овом тренутку једина слободна држава у Европи, као што знамо да сте ви, наши поштовани пријатељи, такође слободни и мислим да дајемо један светла пример свету како земље, без обзира на економску и војну моћ могу пружити одлучан отпор свима онима који желе да их потчине, ако је народ храбар да брани своју слободу.

Добро дошли у Скупштину Србије, у Србију, добро дошли у њен главни град.

Желим да на сваком месту и при сваком сусрету осетите пријатељство српског народа према храбром и великом ирачком народу.

Харит Ал Кашали: Захваљујемо господину потпредседнику Народне скуп-

Делегација БААС партије пренела је поздраве председника Скупштине Ирака и најавили његову званичну посету нашој земљи

штине за дочек и дивне речи које је упутио и које представљају израз пријатељства и солидарности, а ми смо дошли као партијска делегација да се сусретнемо са нашим пријатељима у Југославији, како би могли да изразимо нашу солидарност отпору пријатељске Југославије.

Југославија је пријатељ Ирака и свих Арапа и то је традиционално пријатељство, а ми морамо да радимо на продубљивању и развијању тог односа.

Дозволите на почетку да вам представим остале чланове делегације БААС партије, Хамид Рали, члан међународне комисије партије, другарица Хода Амаш, високи кадар БААС партије, истакнута личност и научник, Хасан Махдали, члан ирачког парламента и председник законодавног одбора Ирака.

Хасан Махдали: Нама је веома драго што се налазимо у седишту Народне скупштине Србије и што размењујемо ми-

шљење око заједничке борбе и заједничких напора.

То је борба народа против доминације и зла. Јуче смо видели неке последице агресије на Југославију, а, такође, слушали смо и о последицама агресије. Надамо се да ћемо ићи и у Нови Сад да видимо последице, а то што се десило представља варваризам америчке цивилизације, иако они сматрају да имају цивилизацију и напредак.

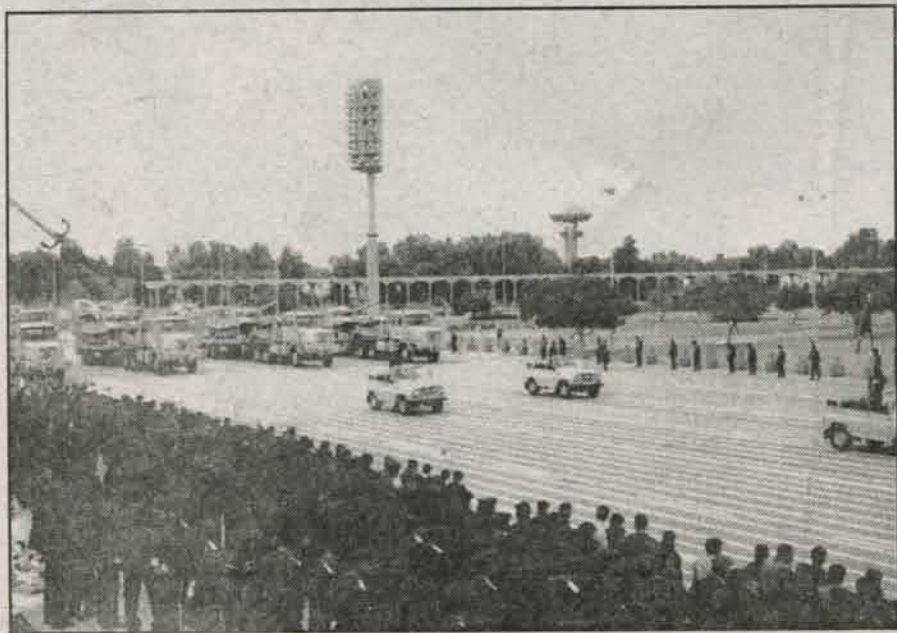
Ми кажемо да сте ви победили и ми смо их победили, као што је рекао господин председник Садам Хусеин. Ми смо говорили о победи када су они бацили прве ракете на Багдад и Ирак, кад је највећа сила употребила силу против једне мале земље и више од тридесет армија. То представља потпуни цивилизацијски пад. Сједињене Америчке државе причају о демократији. Ми видимо демократију овде где седимо а такође код нас у Ираку.

Шта они подразумевају под демократијом? Њихово схватање демократије је да раде шта хоће. То је за њих демократија. Зато они изграђују односе са најлошијим режимима у свету. То су терористички и аутократски режим. А коришћење неправедне силе је израз недемократичности. Говоре о праву човека, а они у Ираку или у Југославији, или неком другом делу света убијају десетине или стотине деце, жена и нејачи који никоме нису нанели зло.

Зато ми, као и ви, разумемо циљеве Сједињених Америчких Држава и њених помагача и њихове паролу нас не могу обманути.

Њихови циљеви и стратешки и економски у Југославији су њен положај, у Ираку нафта и односи Америке са Израелом.

Америка жели да контролише и да води свет. Ми имамо два избора - или да се боримо или да се предамо. Ми смо заједно изабрали борбу и треба да наставимо нашу праведну борбу како би смо били пример свим слободним народима света,

Више од 30 земаља предвођених Америком напало је храбру ирачку армију

Српски радикали су изразили задовољство што су им у гостима представници пријатељског ирачког народа

да се супротставе овој сили и хегемонизму који нема границе на којима ће стати.

Зато је на нама обавеза да проширујемо сарадњу, јер уколико америчко једнострано владање настави даље, ситуација се даље компликује. Морамо озбиљно да радимо на супротстављању тој доминацији. Због тога је и дошло до позива господина Садама Хусеина за стварање алијансе арапских, источних и свих слободних земаља које се супротстављају америчкој хегемонији, како би дошло до неке равнотеже у међународним односима.

Ако ми почнемо, многе земље света ће се удружити, а ми смо спремни за разговоре о тој идеји, раду у будућности, солидарности и сарадњи између нас.

Као што знате Ирак сада има много тешкоћа и ви сте поменули неке од њих. Ми тражимо да се проведу праведни захтеви Ирака. Санкције су Ираку наметнуте под изговором да су ирачке снаге ушле у Кувајт. Ирачке снаге су из Кувајта изашле пре скоро девет година, а санкције још трају. Накнадно су додали да Ирак мора да уништи своје оружје за масовно уништавање, и, без обзира што су услови били неправедни, Ирак их је прихватио и провео, јер Ирак од 1992. године нема то забрањено оружје.

Ракете и даље падају

Међутим, санкције и даље трају. За што? Јер Сједињене Америчке Државе не дозвољавају укидање санкција. Има пуно оних који знају чињенично стање у Ираку и сматрају да санкције треба да се укину, међутим, Американци не признају Савет безбедности, као што више ништа не поштују. Крајем прошле године, Американци и Британци су извршили велику агресију на Ирак, користећи дугометне ракете. Стотине ракета су пале на северни Ирак и уништиле много станова, а међу њима неке станове који су обновљени после агресије. Након тога, амерички и бри-

тански авиони наставили су бомбардовање Ирака до данас и то на начин који нема никакву основу у Савету безбедности и међународном праву. То је једнострана одлука коју су донеле Америка и Велика Британија. Измислили су нека подручја на северу Ирака, над којима дозвољавају себи да лете и нападају. За то нема оправдања, али то је америчка ароганција. Због те ароганције свуда падају жртве. Американци и Британци су 1991. године користили оружје које је забрањено у свету. Користили су осиромашени уранијум у великим количинама. О томе ће наша другарица Хода Амаш током нашег боравка у Београду, говорити опширније.

Укратко, Ирак тражи своје право, укидање санкција одмах јер нема разлога да останемо под санкцијама, осуду и окончање америчке агресије кроз то такозвано подручје забрањеног лета, и право Ираку да добије одштету за те злочине које

су починили. Ми сматрамо да нас и ви подржавате јер имате слично искуство. Не желим много да говорим о томе, и надам се да ће друг Хасан имати прилику да разговара са вама, јер вам је најближи по функцији. Хвала вам.

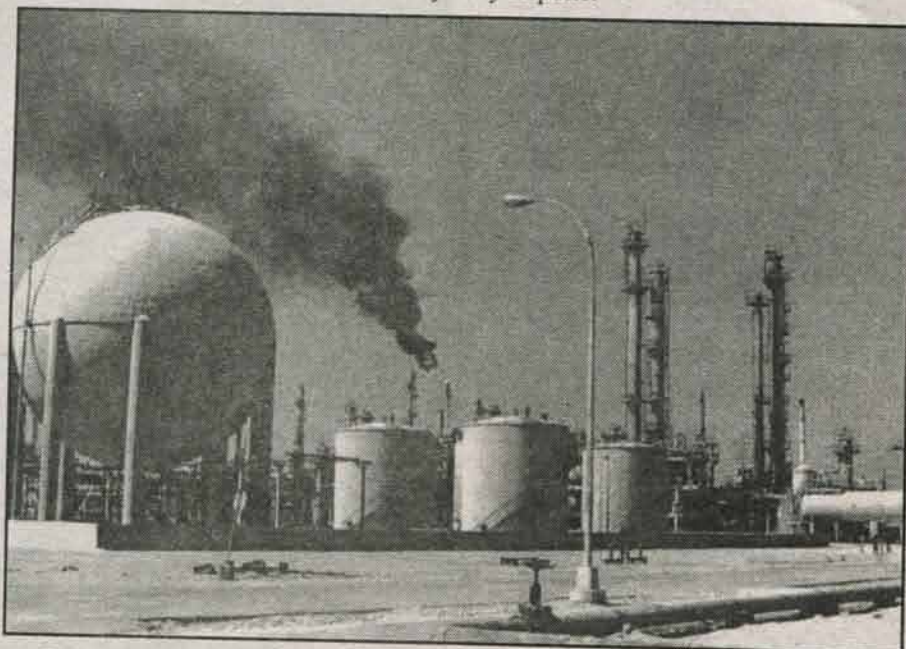
Драгољуб Стаменковић: Ја вас уверавам да смо добро упознати о свему ономе што се дешавало у Ираку и око Ирака.

На програмима наше државне телевизије и неких приватних телевизија редовно се дају информације о свим догађајима. У потпуности подржавамо вашу праведну борбу и ваше праведне захтеве и нема разлике између захтева које Савезна Република Југославија упућује, и оних које упућује Ирак, а то је да нам дозволе да сами одлучујемо о својој судбини, о избору политике и политичког руководства, о самосталном развоју, укидању неправедних санкција и једној и другој земљи и одштети за сва зверства и злочине који су чинени и над једном и другом државом.

Овом пријатељском скупу присуствују и народни посланици Народне скупштине Републике Србије, и међу њима су посланици Српске радикалне странке, друге по снази парламентарне странке у Србији, странке која учествује у Влади народног јединства Републике Србије и у име посланичке групе Српске радикалне странке, господин Марковић је хтео да поздрави наше пријатеље из БААС партије Ирака.

Оаза слободе

Момир Марковић: Поштована господо, драги пријатељи, чини ми изузетну част и задовољство да вас испред Посланичког клуба Српске радикалне странке и Српске радикалне странке поздравим у слободном Београду и слободној Србији и Југославији, јер су Србија и Југославија једина слободна оаза у овом делу Европе.

Стратешки положај и природна богатства су прави разлог сатанизације Ирака

Све земље у овом делу Европе већ стењу под теретом Сатане, који се зове светски мондијализам или нови светски поредак и персонификован је у Сједињеним Америчким Државама. Од прве претње агресијом на вашу земљу, Српска радикална странка је осуђивала претње у свим нашим саопштењима, на свим конференцијама за штампу и у свим средствима доступним Српској радикалној странци. Ми смо први осуђили агресију на вашу земљу. С гнушањем смо посматрали разарања ваших привредних, енергетских и стамбених објеката и убиства које су НАТО злочинци вршили над грађанима и децом Ирака.

Ми смо доживели исту судбину 24. марта ове године. За 78 дана бомбардовања Републике Србије, односно Савезне Републике Југославије, у Југославији су разорени потенцијали, мостови, привреда и штета износи, по првим проценама, преко 100 милијарди долара.

Убеђени смо да ће велике земље попут Ирака остати, опстати и изборити се, јер се величина земље не мери хектарима, квадратним километрима, него се, пре свега, мери коренима и траговима које је народ оставио у историји.

Поједине оgrade у Србији су старије од државе која се зове Америка.

Данас, када се точак историје убрзава, убеђени смо да ће врло брзо нови светски поредак, а пре свега НАТО и Сједињене Америчке Државе, морати да признају пораз, и да напусте ове просторе и да нас оставе да будемо своји на своме.

Наше су судбине идентичне и по томе што и ви и ми имамо зоне забрањених летова над својом земљом, што и ми и ви имамо окупиране територије, које и ви и ми морамо ослободити од непријатеља.

Српска радикална странка, као друга по снази у парламенту, има 83 посланика од укупно 250 колико се иначе бира, и у овој држави и у овом парламенту представља једну снагу. Национални понос и нашег и вашег народа мора бити крунисан слободом.

Још једном вас поздрављам и задовољство ми је што сам имао прилику да говорим пред високим гостима из Ирака.

Решавање судбоносних питања

Харит Ал Кашали: Захваљујемо пуно на топлим речима добродошлице и желимо да вам пренесем поздраве др Садама Хамата, председника Скупштине Ирака, односно савезног парламента и члана ирачког парламента и ирачког народа председнику Скупштине Србије и потпредседницима Савезне скупштине и нашим пријатељима у Југославији.

Господин председник ирачког парламента је примио позив од председника савезног парламента и српског парламента да посети Југославију, и надамо се, ако бог да, до краја године ће и доћи у званичну посету.

Циљ је да се разговара о судбинским питањима која су у интересу обе земље ка-

ко би се супротставиле америчкој империјалистичкој агресији против обе земље. Ми смо у ирачком парламенту имали одлучан став против агресије на Југославију. Наш парламент је имао посебну седницу да би осуђили агресију на Југославију и то су директно пренела сва наша средства информисања, а на крају седнице наша скупштина је једногласно усвојила Декларацију о осуди агресије НАТО-а Америке на Југославију и пружању апсолутне подршке југословенском народу у одбрани од НАТО-а, и ваша скупштина је добила тај наш став.

Ја ћу покушати веома кратко да објасним санкције против Ирака.

Као што знате, санкције су наметнуте Ираку Резолуцијом Савета безбедности 687. То је неправедна резолуција, међутим хоћу само да напоменем главне тачке ове резолуције, јер та Резолуција има обостране обавезе и Ирака и Савета безбедности. Према тачки 9-14, којом су наметнуте обавезе Ираку и које Ирак спроводи, без обзира на њену неправедност и некоректност, та иста тачка обавезује Савет безбедности да испуни своје обавезе из Резолуције и да проведе 22. тачку исте резолуције, да санкције према Ираку треба да се укину и то економске санкције и други видови санкција.

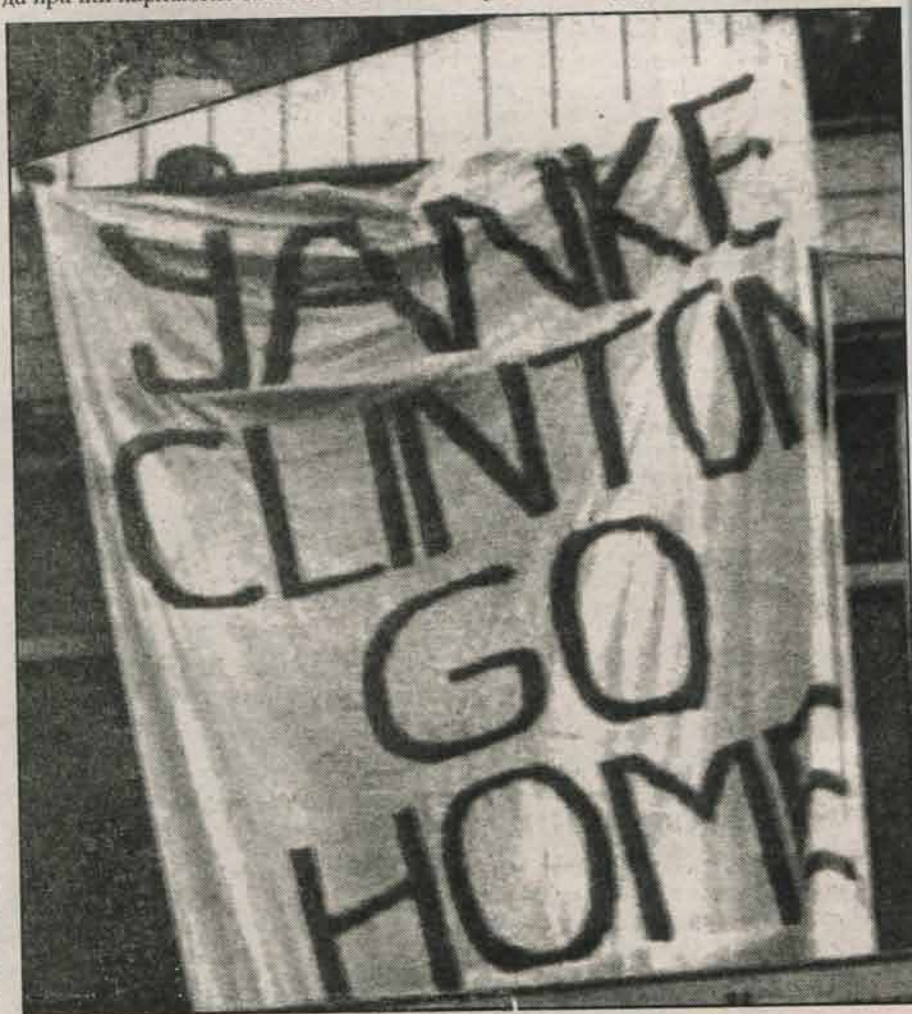
На крају, да упознам вашу скупштину да ирачки парламент сачињава 290 чла-

нова који представљају ирачки народ. И код нас се избори проводе тајно, и бирају се на основу просека сваке области, а Скупштина Ирака има 10 одбора који покривају све специфичности и делатности у Скупштини. Скупштина има велики број жена и веома широку примену демократских принципа. Они дискутују о свим нацртима закона које добију, предлажу законе и дају савете, врше инспекцију коректности рада свих државних установа, а такође имају право да позивају господу министре и питају их о раду у министарствима.

Драгољуб Стаменковић: Изражавам задовољство у име свих присутних, у име Скупштине Србије, у име Српске радикалне странке и чланова Српске радикалне странке, странке којој припадам што сам имао част и задовољство да данас разговарам са делегацијом БААС партије, са представницима пријатељског ирачког народа и надам се да ово неће бити наш последњи сусрет, да ћемо се чешће виђати и заједно радити за добробит и једне и друге земље.

Сигуран сам да ћете и у другим сусретима осетити пријатељство и љубав српског народа према припадницима ирачког народа.

Харит Ал Кашали: Хвала вам и надам се да ћемо се опет срести у оквиру нашег заједничког пријатељства.

Једина реченица на енглеском ко, у знају сви народи света:
„Јенки (и Клинтоне, нарочито) идите кући”

28.10.1999. ГОДИНЕ, БИБЛИОТЕКА ГРАДА БЕОГРАДА:
ПРЕДАВАЊЕ О ПОСЛЕДИЦАМА БОМБАРДОВАЊА ИРАКА

НЕПОКОЛЕБЉИВИ У ОДБРАНИ ОТАЏБИНЕ

Проф. др Хода Амаш: „Током 45 дана напада на Ирак бачено је 135.000 тона експлозива, што је тачно 6 нуклеарних бомби које су пале на Хиросиму. Свака од тих 6 нуклеарних бомби састоји се од 50.000 тона ТНТ-а. Овоме треба додати употребу електронског оружја и употребу нових система радара са електронским навођењем што је довело до електромагнетне радијације која се шири. Та поља су веома опасна зато што се не могу видети, не могу да се омиришу и не могу да се чују. Могу да проузрокују разне болести, као што је канцер. Могу да утичу на имунитет и уопште одбрамбени систем. Опасне врсте енергије нашле су се на ирачком подручју, за веома кратко време. Употребом такозваног осиромашеног уранијума дошло је до веома комплексне радијације у Ираку, загађења ваздуха и земље, а дошло је и до јаке јонизације на том подручју Ирака”

Цивилизовани запад оставио је исти печат у Србији и Ираку

Симеун Бабић: Ваша светла екселенција, поштовани амбасадоре Републике Ирака Сами Садоун, драги гости из Ирака, уважени министри из Савезне владе Републике Србије, поштовани пријатељи народа Ирака и народа Југославије, мило ми је што данас овде, у Римској дворани, имамо прилику да први пут за толико година будемо домаћини не само предавања већ сусрета, да кажем, с народом старе цивилизације и старе културе, с народом који већ неколико година дели нашу судбину, који је под страшном агресијом и страшним насиљем. Овај запис препознајете, из Ирака је и стар је скоро 2000 година. Београд, слободарски град, увек је имао широка плећа за све оне који су наши искрени пријатељи. У нашој библиотеци, сутра у 9 часова биће и уважени пријатељ српског народа Ремзи Кларк. Библиотеке су од памтивека увек биле стедиште пријатеља књига, мешања култура и народа. Што се овог простора тиче, Римљани су овде били и да су знали да ће на прагу једног века, на прагу цивилизације, управо народ старих култура и старих цивилизација јеђавати због оних који су на површини, они би можда култури и цивилизацији оставили већи простор.

Сукоб добра и зла

Примите моје извињење, као директора библиотеке, али истовремено и радост што смо се састали овде као пријатељи да чујемо предавање уважене госпође и академика Хода Амаш. За нас на овим просторима, који смо 78 дана преживљавали тешко бомбардовање и агресију, то ће би-

Угледног научника из Ирака најавио је министар за екологију у Влади Србије Бранислав Блажић

ти од великог значаја. Захваљујем и поздрављам наше госте и све вас.

Бранислав Блажић: Драги гости, задовољство ми је да у нашој средини поздравим и захвалим се што је дошла да нас посети проф. др Хода Амаш, члан Академије наука Ирака, професор на универзитету у Багдаду, председник удружења ирачке лабораторије. Др Хода магистрирала је 1979. године на универзитету у Тексасу, а докторирала 1983. године на универзитету у Мисурију. Објавила је више од 30 научних радова. Господе, развој човечанства пратио је сукоб добра и зла. У том сукобу било је светлијих и мрачнијих периода развоја људске свести. Данас је време мрака, време зла, време бруталне силе, хегемоније изопачених, девијантних и милитантних умова у Америци. Време у којем Америка демократију изједначава са бомбама и муницијом са осиромашеним уранијумом, којима убија живот и право на живот бу-

дућим генерацијама. Како свако време зла прође, проћи ће и ово америчко, с поља сјај, а унутра трулеж претворен у противречности. Као и све империје до сада, Америка ће сама себе да уништи. Молимо се Богу само да се то што пре догоди, како би што мањи број људи страдао и била спасена планета Земља.

Хода Амаш: На почетку желим да захвалим Министарству за заштиту животне средине што ми је омогућило да изложим своје предавање. У своје име, и у име мојих колега из ове делегације желим да захвалим на добродошлици и овој топлини на коју смо наишли. Наша жеља је да изразимо подршку југословенском народу. Надам се да вам то може нешто значити, зато што смо и ми прошли кроз нешто слично за ових осам година, а то сваки даном и даље преживљавамо. Свакодневно смо изложени бомбардовању. Наша земља, Ирак, подвргнута је санкцијама на

Била је то јединствена прилика да се српска јавност детаљно упозна са свим последицама злочиначког напада на Ирак

три нивоа: економском, технолошком и на научном нивоу. Зачуђујуће је колико је то варварски чин, први пут у историји. Сад ћу да вам изложим моје тренутно истраживање.

Резултатима рата и санкцијама које су дошле од Сједињених Америчких Држава и Британије, не желим да заплашим присутне и да заплашим југословенски народ, већ желим са вама да поделим део нашег искуства које проживљавамо и које смо проживљавали током осам година и то посебно по питању употребе оружја којим смо били бомбардовани у Ираку и ви овде у Југославији. Ово је начин да вам наше искуство помогне да издржите, као што је нама помогло да издржимо до сада. Ово је начин за отварање нових могућности сарадње између два народа, за даљом сарадњом наших народа, а тако ћемо успети да дођемо до победе. Желимо да дамо пример и другим народима, зато што су њихове очи упрте према нама као симболу издржљивости и самосталности. Унапред желим да кажемо да ће бити мало мешања енглеског и арапског, због природе терминологије.

Осиромашени уранијум богати Америку

Током 45 дана напада на Ирак бачено је 135.000 тона експлозива, што је тачно 6 нуклеарних бомби које су пале на Хиросими. Свака од тих 6 нуклеарних бомби састоји се од 50.000 тона ГНТ-а. Овове треба додати употребу електронског оружја и употребу нових система радара са електронским навођењем што је довело до електромагнетне радијације која се шири. Та поља су веома опасна зато што се не могу видети, не могу да се омиришу и не могу да се чују. Могу да проузрокују разне болести, као што је канцер. Могу да утичу на имунитет и уопште одбрамбени систем. Опасне врсте енергије нашле су се на ирачком подручју, за веома кратко време. Употребом таквог осиромашеног уранијума дошло је до веома комплексне радијације у Ираку, загађења ваздуха и земље, а дошло је и до јаке јонизације на том подручју Ирака. Та јонизација је у време напада дошла скоро до Русије, што су потврдили и западни извори. Ова јонизација је веома опасна зато што претвара обичан оксид у материјале који су веома токсични и опасни. Обичан оксид претвара у кисеоник који је веома лош за здравље, односно претвара га у неприродни кисеоник. Те материје могу да уђу у тело, и то за делић десетине секунде, и утичу на ензиме у било ком човечјем организму, а резултат оваквог деловања је болест.

Болести су, као што сам споменула, не само канцер већ болести срца, нервоза. Примећене су и разне психолошке болести, повећање притиска и болести лимфне жлезде. Доводи до потпуног распада одбрамбеног система, што проузрокује разне болести. Још је опаснија употреба осиромашеног уранијума, који се користио против ирачких трупа, без обзи-

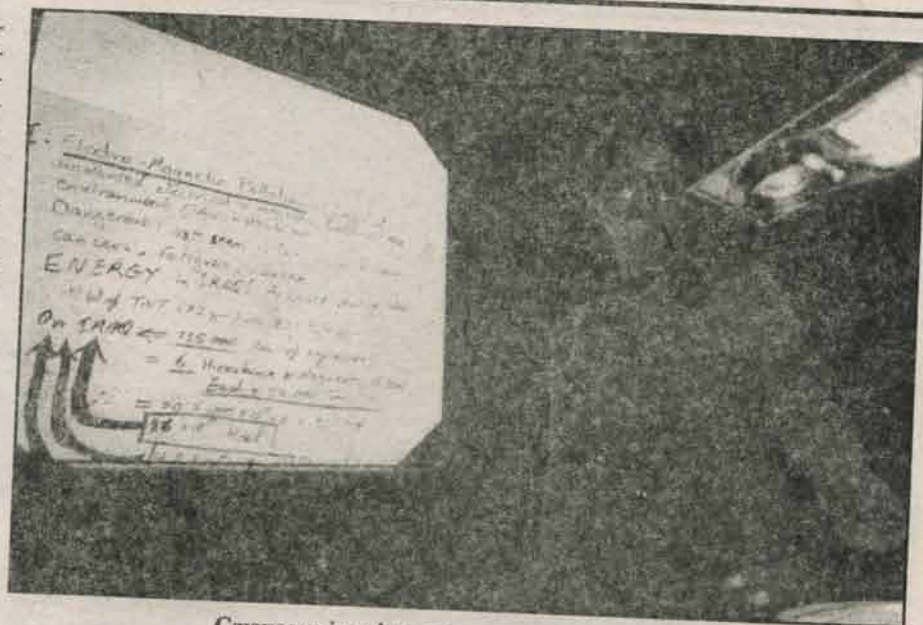
ра на постојање потписаних међународних уговора, који не дозвољавају употребу те врсте оружја, које може да узрокује разне врсте деструкције. Ова врста оружја опасна је за цивиле. Осиромашени уранијум је врста отпада. То је, у ствари, отпад разних врста секундарних и радиоактивних продуката. Некад су фирме трошиле велике паре да би се ослободиле тих врста отпада, док неке америчке војне фабрике нису унапредиле ту врсту отпада и употребиле је за посебну врсту оружја, односно муницију. За мале паре су од тих фирми куповале отпад и правилу муницију. Та врста муниције има велику пробојност кроз материју, чак и код најсавременијих тенкова, због велике концентрације радиоактивности. Да бисмо објаснили колико је опасна активност те материје, треба знати да она има 12.000 комада атомске трансформације у секунди. Значи, размена енергије је веома концентрована и веома опасна. Осиромашени уранијум је и хемијски токсична материја, не само радиоактивна, те може да заустави рад многих органа. Током заливске кризе, велика количина, тачније 359 тона, тог осиромашеног уранијума коришћена је у облику малих метака, чији је обим 25 - 35 милиметара и то је негде, у бројкама изражено, 940.000 метака. Метака од 120 милиметара било је око 14.000. Осамдесет одсто тих метака остало је на југу Ирака и после осам година од завршетка рата.

Од контаминације до леукемије

Када тај метак од 120 милиметара експлодира, претвара се у такозвани оксид осиромашеног уранијума и створи се прашина, а 2,7 фунти те прашине се састоји од неразложених материја које се не могу разложити чак ни у води. Та прашина је веома ситна и може се удисати. Рецимо, један војник у току једног активног дана удахне 3 милиграма, а можда и више те радиоактивне прашине. Како се та прашина не разлаже у води, одлази из плућа у пробавни систем и преко крви и плућа доспева до других органа. У цревима, у контакту са крвљу, заправо у крвним судовима може да се прошири на све делове тела, слезину, или на јетру или у кости, саму коштану срж, а као што знате може да проузрокује леукемију. Та прашина и материје које су радиоактивне остају у телу болесника. Тело може да се ослободи тога кроз мокраћу, али веома споро.

Међутим, та материја може да остане у организму 5 и 20 година, зависи од судбине и среће тог болесника. Као што смо рекли, делови те материје не могу да се разложе у води, остају на површини тла, после тога те материје могу стићи и до река, ближих или даљих градова. Врло често могу бити разлог за неку врсту контаминације. По питању контаминација, круг исхране се затвара.

Контаминирашим биљкама хране се животиње, контаминитане животиње, ако се човек храни том врстом животиња, стиже путем исхране у тело човека. Контаминацији осиромашеног уранијума

Слушаоце је највише занимало оно што им је проф. др Хода Амаш изнела о последицама радијације

нема краја. Ирачки истраживачки тим је 1993. године узео узорак тенка који је био погођен на југу Ирака. Када су мерили степен радијације тог тенка, открили су да је количина уранијума, чак четрнаест пута већа од природне. Онда су саставили нови истраживачки тим, покушали су да истраже обим радиоактивног зрачења на југу Ирака.

Показујем - то је метак прочишћеног уранијума од 120 милиметара, који се испалује са земље са свим информацијама и могућностима продирања, коју показује горња слика. Ово је амерички тенк који је задужен за избегавање те врсте оружја и ракета. Ово су слике камиона и људи који су бомбардовани осиромашеним уранијумом. Ово су облаци прашине које сам поменула и то је производ само једног метка.

Можемо да замислимо, после милион тих бачених ракета, колики је обим те прашине био у том региону, која се ши-

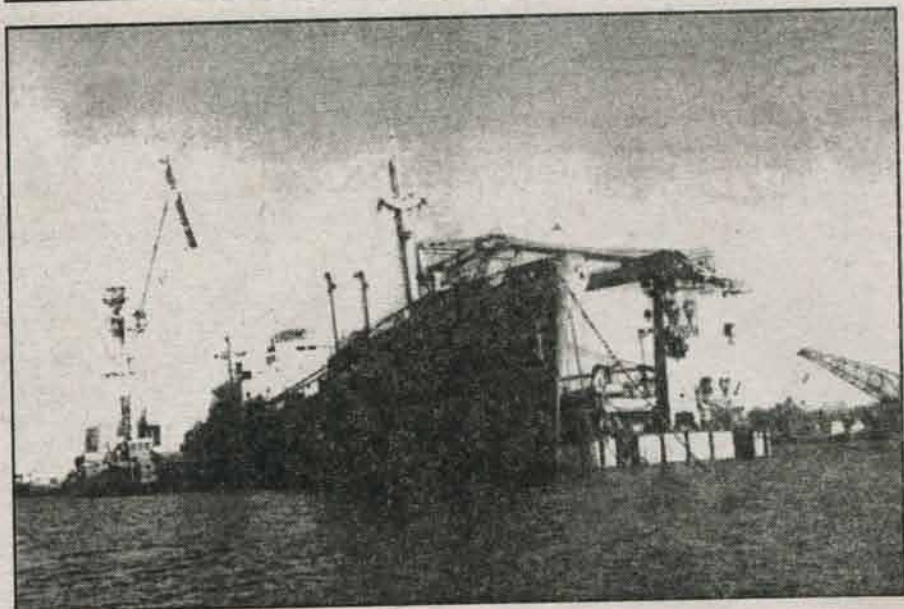
рила и која се и даље шири. Истраживачки тим истраживао је Ирак, Иран, Кувајт, Багдад, Тигар и Еуфрат. То је град Басра, најближи град, има 1.250.000 становника. У следећем примеру приказано је цело подручје Кувајта, Басре и ове тачке показују где су погођени тенкови. Ово је место Санан, Пакуан, Збер и нафтна поља јужно и северно од ових делова Ирака. Узето је десетак узорака са тенка који је погођен, такође су око тог тенка узети узорци ваздуха, воде, биолошки узорци животињског и биљног порекла. Затим је измерено колико у тим узорцима има осиромашеног уранијума.

Поражавајући епилог истраживања

Прва табела приказује концентрацију осиромашеног уранијума тла у микрограмима кроз грам. Радијација је мерена

Последице радијације данас осећају и агресорски војници

Ирак је до сада извезао шест пута нафту у оквиру договореног програма, али није добио ни храну ни лекове

у самом тенку и ван. То је прво мерење: 238 милиграма уранијума и 235 милиграма радијума. То је један од првих знакова контаминације уранијумом, која је веома висока у оквиру самог тенка. Ван тенка готово не постоји контаминација.

Друга табела показује контаминацију саме воде на површинским деловима, и у подземним водама. Говоримо о контаминацијама осиромашеним уранијумом, а Америка и Британија не журе да признају да осиромашеног уранијума има и у телима њихових војника, који су данас цивили.

Ако не покушамо да изолујемо осиромашени уранијум из човековог тела, нико нам неће признати право на одштету и онда немамо права да говоримо о тој материји као радиоактивној.

Научник Херман, Канађанин пореклом, на универзитету у Онтарију, успео да изолује осиромашени уранијум из тела тридесет Американаца, Канађана, Британаца и Ирачана. Тај научник је про-

нашао материју која је названа двадесет-четврти узорак, која се може сакупити за 24 сата из мокраће. После осам година истраживања група научника, окушљена око Хермана изјавила је да су успели да се ослободе те материје почетком ове године. Значи да је радиоактивна материја свих ових година била у њиховим телима, а она проузрокује разне врсте болести.

Други професор, са универзитета из Лондона, који је Србин, зове се Небојша Рединовић, измерио је појачану дозу радиоактивности у телима војника, те је на основу анализа ирачких научника који су направи одређене математичке програме, и на основу сопствених истраживања прорачунао да таква радиоактивна материја остаје у телима од 358 дана до 20 година. Исти научник математички је израчунао број умрлих услед канцера, а да не говоримо о другим болестима. Те податке од господина Рединовића добила сам преко Интернета, због тога сам му захвална. Желим да вам покажем табелу тих резултата.

Прва табела коју видите показује колико је осиромашеног уранијума било у телу ветерана, количина је изражена у милиграмима. Кад кажем ветерани, мислим на Ирачане, али и на друге војнике и цивиле који су били у тој области. Дакле, свако од њих има од пола милиграма до десет и по милиграма те радиоактивне материје у себи.

Оно што нас занима јесте последња колона ове табеле, односно проценат оних који ће у будућности умрети услед канцера. Од 100 таквих војника или цивила умреће њих седам. По анализама Небојше Рединовића од 100.000 ветерана војника од рака ће умрети од 15.000 до 21.000.

Истраживачки тим лекара у јужном подручју Ирака, где су се водиле највеће битке, подручје Басре, покушао је да испита колико је повећан број оболелих од леукемије после рата. Број тако оболелих људи порастао је са 4,5 на 14,3 одсто.

Видите ову табелу, на њој је процентуално изражен број оболелих ирачких

војника од рака лимфних жлезда. Све су то застрашујуће бројке, отприлике око 37 одсто су болесни од канцера, леукемије, рака плућа, а 31,23 одсто износе остала по живот опасна обољења.

Помућени умови стварају мутанте

Због повећане радиоактивности, порастао је број деформитета код зачете а још нерођене деце, као и код деце рођене после рата. Пораст није само у броју већ и у врстама болести и деформитета. Проблеми болести очигу порасли су два и по пута, рађају се деца која имају више од једног срца, више од једних плућа, деца са органима који су већи од нормале или са облицима неприродних болести. Током мог истраживања пронашла сам такву врсту абнормалних облика хромозома на коју се ретко налази. То се десило само после рата у Хирошими, код цивила који су били погођени. Тај случај, у питању је било дете, није преживео. Мајка је морала да се подвргне операцији. Такви деформитети проузроковали су велики број спонтаних побачаја у Ираку. Ово је слика детета оболелог од леукемије. Дете је рођено у Басри, има деформитет екстремитета. Као што видите, дете нема руку. Могуће је, ако мајка није била изложена радиоактивности, да су очеви сперматозоиди били радиоактивни. То је криминал.

Међутим, изгледа да Америка и Британија нису задовољне постигнутим резултатима изазваним криминалним употребима оружја, па и даље инсистирају на злостављању, малтретирању и убијању Ирачана, спроводећи то у делу различитим начинима. Један од видова америчког иживљавања јесте и њихово непоколебљиво инсистирање на санкцијама Ираку.

Међународна заједница пачовештва

Ирачки цивили и грађани не добијају довољно хране да се здраво прехране, како би организам створио природни облик механичке заштите, па је због тога ослабљен метаболизам и јављају се разне врсте обољења као последица недостатка хране. То је нарочито изражено код деце. Ово је слика ирачког детета које пати од болести због недостатка хране. Види се, дете је неухрањено, на следећој слици видимо неке нове облике које нисмо раније виђали. Реч је о облицима болести које никад нису забележене у историји Ирака. Болести изазване неухрањеношћу углавном су неизлечиве без хране.

Највећи криминал који Американци спроводе је што не дозвољавају да добијемо лекове и медицинску опрему. На овом кревету смештено је неколико деце, питање је има ли за њих помоћи. Вероватно нема. Најнехуманије санкције спроведене од кад је људи на земаљској кугли јесу санкције на којима Американци инсистирају када је у питању Ирак, а то су санкције на

Ирачканка показује празну флашицу за лекове

лекове и медицинску опрему. Због тога многи Ирачани умиру. На слици је жена без наде, без будућности и без светлости. Зато сам је и изабрала. Она умире због америчке нехуманости, јер ми немамо лекова који су неопходни за њено излечење.

Савет безбедности усвојио је такозвани програм „Нафта за храну и лекове“. Међутим, тај програм никада није спроведен у пракси. То је само покушај да се свет још једном слаже како Ирачани за нафту добијају храну и лекове. Захваљујући тој лажи, међународна заједница је задовољнија и, наравно, престала је да тражи укидање санкција Ираку. Одлуком Уједињених нација и њихових помагача, ирачка нафта се извози, јер ми немамо другог избора, лекови су нам потребни, али за нафту не добијамо никакву храну, никакве лекове, а ни новац. То у ствари није програм „Нафта за храну и лекове“, већ је програм „нафта низашта“.

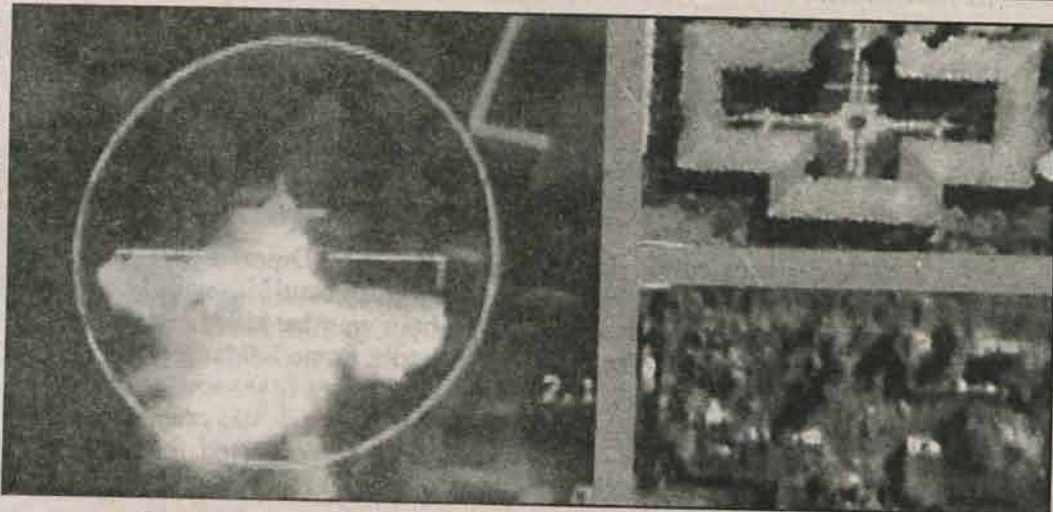
Дакле, на фотографији видимо неухрану жену, видите стомак кој је мало надувен.

На другој фотографији видиге неколико деце у једном инкубатору, врата од инкубатора су поломљена. Да ли је то инкубатор медицински исправан, који може да сачува живот детета? Налазимо се у шестој етапи споразума програма „Нафта за храну и лекове“, шта значи шеста етапа, то значи да смо већ шест пута за три године извезли нафту, а лекове и медицинску помоћ нисмо добили. Резиме би био следећи: контаминација и радиоактивност узроци су смрти хиљаде недужних живота Ирачана, чија је кривица једино у томе што желе да одбране своју отаџбину.

Женске ћелије дојки и материце су веома осетљиве на радиоактивност, а деца која расту највише су изложена и подложна болестима проузрокованим радиоактивношћу. Сваким даном штета је све већа и већа. Недостатак лекова и медицинских инструмената још више погоршава читаву здравствену проблематику, која би се могла назвати проблематиком опстанка.

Ветрови не познају границе

Директни ефекат којем смо данас изложени, који се појављује у Ираку а није само ирачки проблем, јер ветрови могу осиромашени уранијум да разнесу и разнесе у Иран, Саудијску Арабију и Јордан. Да ли је коришћење осиромашеног уранијума забрањено, то Американце не интересује. Они га у свом крвавом походу на свет и даље користе. Осиромашени уранијум коришћен је у рату у Босни. Коришћен је и на Косову и Метохији. Значи, могућност ширења радиоактивности услед употребе осиромашеног уранијума

Снимљено на агресорском монитору: за креаторе новог светског поретка Ирачани и Срби су само кругови и тачкице

пренела се и на само срце Европе. Због лаког начина преношења контаминације радиоактивности, круга исхране о коме смо говорили, болести се шире по Европи све више. То од нас захтева да се међусобно помажемо, али и да читавом свету образложимо проблем изазван осиромашеним уранијумом, а проблем није само ирачки и српски, већ постаје и европски, светски. Америчком дивљаштву морамо стати што пре на пут, јер њихов криминал је све жешћи, опаснији, крвавији и саблазнији.

То би било укратко све што сам овом приликом могла да вам кажем, драги пријатељи, о проблемима радиоактивности, болестима које она изазива и животу Ирачана. Уколико имате питања, можете ми их поставити, а ја вам се најдубље захваљујем на вашем стрпљењу.

Питање из публике: Да ли постоје одређена истраживања која говоре о разношењу прашице на друга подручја изван Ирака?

Др Хода Аман: То је политичко питање. Наша сарадња са Кувајтом и Саудијском Арабијом не постоји, из познатих политичких разлога. Ирак је под санкцијама, као што сам поменула на почетку, то нису само економске санкције, него технолошке и научне. Како смо под санкцијама, не дају нам да сарађујемо са Ираном и размењујемо искуства на том нивоу. Пре две године извршена су одређена истраживања која су показала прстојање сличне врсте штете, изазване радијацијом и у суседним државама око Ирака.

У оквиру међународног програма за екологију, који је почео да ради 1991. године при Уједињеним нацијама, направљено је брзо испитивање како би се процениле штете у Саудијској Арабији изазване употребом осиромашеног уранијума у Ираку. Председник тог комитета био је са Универзитета Бахреине, др Алај. Они су радили та истраживања, али нико од њих није обраћао пажњу на осиромашени уранијум и штете изазване њиме. Кувајт и Саудијска Арабија су под утицајем америчке хегемоније и ми из Ирака свакако не очекујемо да ће нам они рећи резултате истраживања. Када би Пента-

гон јавно хтео да говори и искрено да каже о злочелима нанетим Ираку, онда би Америка морала да плати око 200 милијарди долара одштете америчким војницима. Наравно, реч је о америчким војницима који су учествовали у агресији на Ирак. Њихово здравствено стање је услед употребе уранијума и радијације угрожено, готово колико и Ирачана који су били бомбардовани.

Интерес производи лажи

Уједно је то један од разлога што Американци лажу и прикривају истину од свог народа. Американци сматрају, ако слажу свој народ и наша истраживања прогласе безвредним и без ефекта, да ће уштедети најмање 200 милијарди долара. Прави разлози прикривања истине су искључиво материјалне природе.

Током последњих осам година покушали су да сакрију синдром звани „Заливски рат“. Рекли су да је последица разних инекција, али је истина да је контаминација изазвана осиромашеним уранијумом многе америчке војнике онеспособила и разболела. То је у ствари одговор на ваше питање.

Јонизација целе атмосфере дошла је до саме границе Русије и то због великог броја радара, масовних електронских контрола тих инструмената и разних врста ракета које проузрокују јонизацију атмосфере, што су и сами западни медији изјавили. Ми смо то чули преко Би Би Сија током бомбардовања. Наравно, у току бомбардовања нисмо могли да меримо ту јонизацију, јер је бомбардовање које смо преживели било много јаче од оног које сте ви доживели. То је то, наша садашњост, а за будућност ћемо се изборити.

Искрено се надам да ће се наше пријатељство наставити и да ће трајати годинама. Наша два народа су слободарска, а национално достојанство ценимо изнад свега. То је оно што Американцима смета у њиховим хегемонистичким тежњама. Међутим, ми остајемо непоколебљиво на изабраном путу, а то је пут одбране отаџбине од агресора.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОТПИСАН ПРОТОКОЛ О САРАДЊИ ДВЕ ПАРТИЈЕ

29. ОКТОБАР 1999. ГОДИНЕ

Александар Вучић: Даме и господа новинари, у вишедневној посети Србији и Савезној Републици Југославији, а на позив Српске радикалне странке боравила је висока делегација арапске БААС партије коју је предводио председник комитета те партије за међународне односе доктор Харит Ал Кашали.

Србија, односно Савезна Република Југославија и Ирак су у претходном периоду имале, нажалост, исту судбину. Нападнути су од злочиначких НАТО снага, односно Сједињених Америчких Држава.

Американци су извршили агресију и на Ирак и на Србију, односно Савезну Републику Југославију. Наши народи су у томе страдали, поднели су огромне жртве, али ми смо уверени да те жртве нису узалудне, и да данас Ирак и Србија представљају светионике и симболе слободарског понашања народа, симболе отпора америчком империјализму и хегемонизму, симболе за све оне народе који желе да сачувају своју независност, свој суверенитет, територијални интегритет, самосталност.

Криви смо јер бранимо отаџбину

Ни Србија, односно Савезна Република Југославија, ни Ирак не желе ништа туђе. Ми желимо само своје да сачувамо, ми желимо само своју земљу да одбранимо. У томе је, изгледа, наша кривица. Они који желе да покорвају друге, они су Американцима добри, они који желе да их слушају добри су. А они који желе да бране своје огњиште, да бране своју традицију, да бране свој понос, част и достојанство, криви су и зато морају бити бомбардовани.

Протокол о међупартијској сарадњи потписали су председник комитета за међународне односе БААС партије др Харит Ал Кашали и генерални секретар Српске радикалне странке Александар Вучић

Прекоокеански облици варваризма

Ми смо претходних дана упознати са стравичним злочинима које су Американци починили у Ираку. Ти стравични злочини крећу се дотле да свакодневно умире седамдесеторо деце зато што Американци спроводе санкције на увоз лекова против те арапске земље. Синоћ смо слушали и на предавању др Хоче да људи свакодневно умиру од разлог радиоактивног отпада, осромашеног уранијума, да се рађају деца без руку, екстремитета и тако даље.

Такве страхоте ми још у Србији нисмо доживели, али нас оне опомињу и говоре нам шта су све Американци спремни у овом тренутку да учине.

Оно што смо заједнички констатовали у заиста искреним, срдачним и пријатељским разговорима јесте, а ви то овде посебно добро знате, изложеност страховитој америчкој психолошко-пропагандној машинерији, која је у потпуности желела да сатанизује пријатељски ирачки народ, ирачко државно руководство. Они су покушали да праве монструме од оних који се супротстављају монструмима, па да уместо од Била Клинтона праве Адолфа Хитлера, то су покушали да праве од неких других. Додуше, Адолф Хитлер је био мало дете за Била Клинтона и за оне који данас воде Сједињене Америчке Државе. Чак и оно што Хитлеру није падало на памет да уради, овом несрећнику врло лако и једноставно пада на памет.

Разговарали смо о свим облицима сарадње државе Ирака, државе Србије и Савезне Републике Југославије. Разговарали смо о нашој међупартијској сарадњи, сматрајући да ће сарадња између наших патриотских, родољубивих политичких организација допринети стварању јачег блока, јачег фронта оних политичких снага у свету које се супротстављају америчкој агресији, америчкој варварској и антицивилизацијској политици. Мислимо да ће стварање једног таквог фронта политичких организација и земаља, створити једну чврсту и јаснију основу за пружање још жељешћег отпора америчком агресору.

Победићемо окупаторске тежње

И Србија, Савезна Република Југославија, и Ирак су одлучни да се боре за своју слободу, очување своје независности. Наша одлучност да победимо, наша одлучност да очувамо своју слободу, наша одлучност да очувамо своје земље, сигурно мора победити жељу Американаца да нас окупирају.

Ми смо у претходних пет дана наше госте у потпуности упознали са ситуацијом у Србији. Сами су имали прилике да се увере у злочине које су овде починили НАТО агресори. Председник странке др Војислав Шешел добио је званичан позив Тарика Азиза, потпредседника Ирака и првог човека иностраних послова Републике Ирак да посети Багдад. Тај позив је председник странке др Војислав Шешел са задовољством прихватио. Ми ћемо наставити да унапређујемо ту сарад-

њу са нашим пријатељима из Ирака. Све што смо у ових неколико дана њихове кратке посете Београду успели да видимо и чујемо, то је да нам је судбина заиста у много чему слична, да не кажемо иста, да нас исте муке и проблеми погађају, и да на заједнички начин из њих морамо да испливамо. Срдачно пријатељство и разумевање наших пријатеља из Ирака нас у то уверавају.

Нешто касније ћемо пред вама потписати протокол о сарадњи, а сада бих дао реч господину др Харију Ал Капшалију, да нешто каже о својим утисцима о посети Србији и Савезној Републици Југославији.

Харит Ал Кашали: Захваљујем свом драгом пријатељу Александру Вучићу на ономе што је рекао. То су, у ствари, неке чињенице које говоре о нашем заједничком осећању и заједничком послу.

Дошли смо у Савезну Републику Југославију, у Београд, на позив Српске радикалне странке, пре свега да видимо последице америчке НАТО агресије на Југославију и да изразимо солидарност ирачког народа, БААС партије и целе арапске нације према пријатељском народу Југославије и такође да разменимо мишљења и искуства, јер су Ирак и Југославија пролазили кроз иста искуства. Над обема земљама је вршена војна агресија од стране исте хегемонистичке силе, западне, коју најпре представљају Сједињене Америчке Државе.

Главни разлог агресије може да буде и тај што оба народа желе самостално да изграђују своју будућност и слободу. То је супротстављање курсу такозваног новог светског поретка који тежи да контролише свет, како би га усмерио према неким удруженим интересима. То сигурно нису интереси народа света, уколико нису баш интереси неке од удружених земаља или неке од мултинационалних компанија. Њихова жеља је да контролишу све друге изван свих међународних закона и свих племенитих тековина које је човечанство створило.

О обема агресијама над нашим народима ми говоримо као о видљивим облицима варваризма, а има и других облика агресије над другим народима. Нећу да идем у детаље, јер верујем да много читате и знате о томе. То поприма облике крађе богатства народа, контролисана тржишта новца и економије, као што се, на пример, десило у југоисточној Азији. Такође, изазивање сукоба на различитим тачкама света проузрокује смрт стотине хиљада људи, а америчке и западне цивилизације све то гледају, и чак благослове, као што се десило у Африци, и даље се дешава, и дешаваће се.

Проблем и питање Ирака, питање Југославије, није питање тих земаља, то је међународно питање. То је питање воље и жеље за хегемонизацијом коју слободолубиви народи одбијају.

Зато је сусрет патриотских лидера у Београду природна, неопходна и веома важна ствар. Тако је могуће да се супротставимо хегемонизацији и једнополарном свету, да пружимо отпор том курсу.

Ирак и председник Ирака Садам Хусеин позива на сарадњу све земље и народе света који желе да очувају своју слободу и независност, како би се супротставили тој хегемонизацији и једнополарним међународним односима. Наилазимо на све веће разумевање и схватање неопходности таквог заједничког рада на успостављању равнотеже које већ десетак година нема.

У Југославији смо наишли на разумевање и прихватање таквог нашег курса, што је сасвим природно. Приликом нашег боравка у Југославији видели смо последице варварске агресије на вашу земљу. Били смо у Новом Саду и видели шта се десило са тим лепим градом.

Оно што смо видели је веома болно и изазвало је наш гнев против оних који су говорили да су такве злочине изводили

Конференцији на Тргу победе у Земуну присуствовао је велики број новинара

против војне силе и сматрају да су извојевали војну победу.

Ми смо прошли кроз та искуства пре неколико година, међутим, још увек живимо са тим, јер нас они скоро сваког дана бомбардују. Још 1991. године Американци су објавили своју победу над Ираком и правили велике параде по својим градовима. Међутим, то је веома много умањило величину Америке у нашим очима. Ирак је велика земља, али Ирак је у односу на САД мала земља. Када Америка слави своју победу над Ираком, онда то у нама савремено осећање да ми нисмо толико мали, и да они нису толико велики. Схватили смо и то да Америка, без обзира колико је моћна и велика, није смела сама да крене на Ирак, већ са још 30 армија других земаља. Исто то су урадили и са Југославијом.

Шта то нама показује? То нам показује да они не виде себе као моћну и велику земљу, као што би требало. Њена моћ није у њеној површини и могућностима, него у њеном понашању са моралне тачке гледишта и са становишта међународно правних норми. Уколико више анализирамо суштину и карактеристике понашања Сједињених Америчких Држава, налазимо да се оне све више и више понашају варварски, као земља која само тежи постизању циља и све више се удаљава од данашњих међународно правних норми.

Америчка победа је лаж

То је веома опасно за све народе света. То није опасно само за Ирак и Југославију, него за све народе. Зато ми позивамо и потврђујемо наш позив о неопходности сарадње међу свим народима и земљама који желе да се супротставе таквом курсу.

У Новом Саду смо схватили да је славење америчке победе лажно. Победио је Нови Сад. Ми смо видели тај лепо град.

видели смо где су срушени мостови, уништена рафинерија, међутим, живот тече даље. Људи живе сасвим нормално. Видели смо како је тај народ који је био веома гневан на Американце даљим радом и обновом свега што је порушено наставио свој живот. Почео је да гради све што је срушено и да одстранује материјалне последице те кукавичке агресије. Тиме је дао и свој одговор и одговор свих слободољубивих народа на свету. Издржљивост и отпор је њихов одговор.

Јуче смо били на једном предавању у градској библиотеци. Остаци камења које је тамо било стари су око 2.000 година. То показује колико је та цивилизација стара. Нешто слично ћете наћи у Ираку, Индији, Кини и другим земљама. Међутим, нешто слично нећете наћи у Сједињеним Америчким Државама. Можда само неке остатке тврђава које су купили у Шпанији и транспортовали у Сједињене Америчке Државе. Тако је и мост који је пренет из Лондона исечен и пренет тамо где нема ни реке нити било какве воде. Има много историјских споменика који су украдени из разних земаља света и однет у Сједињене Америчке Државе.

Традиција и цивилизација ове земље имају дубоке корене, а цивилизација Америке нема своју историју. Традиција Америке је изграђена на убијању, разарању, крађи и отимачини.

Увек понављам ове речи које сам чуо: „Сједињене Америчке Државе су једина земља на свету која од периода нецивилизације до пада није пролазила кроз период цивилизације“. То нису моје речи, то је рекао један веома велики и познати британски мислилац Бернард Шо.

Опасност лежи у томе да подлегнемо доминацији Сједињених Америчких Држава. Пријатељи Сједињених Америчких Држава нису добили никакве награде. У протеклих 40 година има много примера да су неки несрећници, чак и краљеви, избачени из Сједињених Америчких Држава када су завршили своје задатке. Нема пријатеља Сједињених Америчких Држа-

ва који могу да буду безбедни од њих. Имам савет за пријатеље Америке - пустите Америку пре него што она вас пусти!

Инструменти Запада

Такође, нема граница експанзији Сједињених Америчких Држава. Видимо колико су милиона и хиљада километара узели од Мексика. Не желим да ратујем против Сједињених Америчких Држава. Само позивам на то да сами себе бранимо од таквих као што је Америка. Позивам на то да други поштују наш легитимни и правни интерес, позивам на то да нас пусте да ми сами одлучујемо о нашем праву и избору. Наше право је да одбијемо да будемо Американци, као што они траже американизацију читавог света по њиховом систему. Могу много да причам о томе, јер има доста примера који то потврђују.

Ова посета нам је била веома корисна. Боље смо се упознали са нашим пријатељима Југословенима. Односи између Ирака и арапске нације и Југославије су традиционални и имају веома дубоке корене. Веома су стабилни, јер је Југославија превазилазила разне врсте идеологија нашег арапског света. Југославија је имала добре односе са различитим арапским режимима, са различитим вођама. Зато сматрамо да је пријатељство између арапских и југословенског народа право пријатељство. Улога политичких снага је да се та пријатељства појачавају и очувају. То је и политички задатак. Ово пријатељство на које смо у Југославији наишли је заиста право. То је природна ствар, јер нема контрадикторности у нашим интересима. Имамо све елементе неопходне за споразумевање и сарадњу.

Долазимо из једне исламске земље. Никад није било никаквог разлога за сукоб са било којом неисламском земљом. Ми смо сарађивали са њима. Али, шта се десило? Ислам као реч, ислам као вера, коришћен је као инструмент како би Американци могли да интервенишу у неким земљама као што је Југославија и неке друге. То су била средства за прекидање односа, уништавање мостова пријатељства између арапског света и Југославије.

Учвршћен мост пријатељства

Ирачки став, став БААС партије, руководство државе Ирак веома је јасан по том питању. Америка не може да буде већи чувар исламске религије од самих муслимана. Још више од Америке и Израел, и ционистички режим показује да му је веома стало до муслимана, чак више него Американцима. То отвара питање које има јасан одговор. Међутим, веома је јасан закључак у нашим ставовима, а то је да у Југославији имамо искреног пријатеља арапских земаља. Ми заједнички морамо да чувамо то наше пријатељство и наше односе.

Зато је став Ирака поводом онога што

Почетак српско-ирачке сарадње озваничен је под кровом новог седишта Српске радикалне странке

се десило и што се сада дешава у Југославији јасан и гласан - ми ћемо увек подржавати Југославију.

На крају желим да захвалим нашим пријатељима из Српске радикалне странке што су нам пружили могућност да видимо шта се десило и шта се дешава у Југославији, да чујемо њихово мишљење. Ми заиста мислимо на исти начин. У ситуацији када имамо заједничког јаког непријатеља, наш сусрет много значи.

На крају, још једном желим да пренесем најискреније поздраве ирачког народа нашем југословенском народу и да кажем да ће жеље, хтења, очување независности и слободе победити, јер историја на крају увек побеђује.

Александар Вучић: Сада ћемо прочитати текст нашег протокола о сарадњи наших партија, а онда ћу имати још нешто да додам:

Протокол сарадње између арапске социјалистичке партије БААС и Српске радикалне странке

Следећи заједничку жељу арапске социјалистичке партије БААС и Српске радикалне странке за промовисањем веза у борби и јачањем пријатељских односа и сарадње између народа Ирака и Савезне Републике Југославије на различитим пољима, њихових интереса и веза у продуктивном дијалогу између народа Савезне Републике Југославије и арапске нације и обезбеђивању права суверенитета и независности, ове две партије су договориле следеће:

- 1) да размењују посете партијских делегација наизменично и регуларно;
- 2) да размењују публикације, партијску, политичку и идеолошку литературу;
- 3) да врше консултације и координације својих делегација које учествују у локалним или интернационалним догађањима; такође да прошире позиве на догађања која организују обе партије;
- 4) да помогну и охрабре организације трговинских синдиката у обема земљама да сарађују и консолидују своје пријатељске односе;
- 5) да ће на све начине тражити да нагласе оштре последице угњетавачког ембарга који је уведен Ираку и његове штетне последице за здравље, животну средину, животне услове и културу ирачког народа; такође, подвући укидање санкција са примедбом да је Ирак већ извршио своје обавезе према релевантним резолуцијама Уједињених нација; проширити сазнање о ирачком отпору агресији, да осуђује све америчке и западњачке притиске и економске санкције уперене против виталних народа Србије и Савезне Републике Југославије; да ће проширити сазнања о отпору који је пружио српски народ НАТО агресији.

Партије ће настојати да развију везе између народа Савезне Републике Југославије и арапске нације у свим доменама сарадње и бориће се против свих покушаја циониста и империјалиста да осу-

лабе њихове пријатељске везе.

Радиће на поштовању права свих људи на национални интегритет и победи безбедности, стабилности и мира у свету и да ће подржавати идеју мултиполаритета и противити се доминацији, агресији и похлепи.

Протокол ће ступити на снагу 29. октобра 1999. године, важиће две године и биће аутоматски обнављан, осим ако било која од партија не поднесе захтев за његово поништавање.

Потписан у Београду.

Потписаће др Харит Ал Кашали, председник Комитета за међународне односе БААС партије у име БААС партије, а у име Српске радикалне странке потписаћу ја, као генерални секретар.

Можемо да потпишемо.

Ја бих сада, ако ми дозволите, рекао још неколико реченица.

Слушајући све оно што смо могли да чујемо претходних дана од наших гостију из Ирака, сазнали смо и много тога што, без обзира на бројне злочине Американаца које су починили на нашој територији, заиста нисмо могли ни да знамо. Ирак је земља храброг народа, народа који је спреман и свестан да само својим жестоком отпором и жестоком борбом може да одбрани своју слободу и независност. А ја постављам једно питање данас, реторско питање свима, чак и онима који раде за проамеричке медије и овде у Србији, да ми одговоре на питање - да ли ико зна данас због чега се Ирак бомбардује. Зна ли ико зашто међународни бандити, међународна банда криминалаца, Американаца и њихових помагача данас бомбардује Ирак? Зна ли ико чак и формални разлог који они наведу? Ево, ја не знам, као министар за информисање, не само као генерални секретар Српске радикалне странке, као министар за информисање Републике Србије, немам појма због чега они убијају један народ. Чак не знам ни формално зашто су то навели, а сваки дан гледам и СИ Ен Ен, и Би Би Си, и Скај њуз, и све остале западне

медијске куће. И заиста не знам који им је разлог.

Међународни бандити комадају свет

Зликовцима је ушло у крв да бомбардују и убијају недужне народе и више не знају ни зашто то раде, ни када да стану. Пало им је на памет да уништавају народе и земље. И посебно зато што мисле да се више нико не осврће на патњу ирачког народа, да се нико више не осврће на патњу српског народа, мисле да ће то моћи увек и довека да раде.

Наша сарадња, наша жеља да сачувамо своје, и наша одлучност да се боримо до краја, гаранција су наше победе. Немају они толико ни жеље, ни воље, ни борбености, ни одлучности да освоје оно што је наше, колико ми имамо жеље, и борбености, и одлучности да сачувамо оно што је наше, и што њима никада није припадало, нити ће припадати.

Изволите, имате ли питања?

Новинар: Колико још Ирак може да издржи, с обзиром да су му војни и други потенцијали знатно ослабљени?

Харит Ал Кашали: Морам нешто да вам објасним. Као што знате, Ирак је пре агресије био богата земља, има нафтно богатство, сарађивао је са свим земљама света. Тај народ је имао веома добар стандард живота. Тај стандард је посебно обезбедио када је Ирак национализовао своју нафту, 1972. године, и читаво то богатство усмерио на изградњу своје земље. И тада нисте могли да нађете ирачки новац у страним банкама, као што су могле друге заливске земље. И зато је Ирак могао да створи веома јаку инфраструктуру и могао је да се види тај њен материјални развитац из године у годину. Велика изградња је почела и видела се у Ираку.

Посебан смер те изградње била је изградња новог човека. Међутим, то богатство је почело да утиче на тог новог чо-

Тренутак свечаног потписивања

века и он је изграђен и тако да све више жели да брани свој самостални избор, да брани свој интегритет, да брани своју слободу. Али то није био лак пут. Стално су извирали неки разлози и притисци на Ирак, поготову од оних који су изгубили своје интересе у Ираку. То може да буде вама јасно као људима који раде на информисању, на пример, зашто Британци гаје велика непријатељства према Ираку. Они су били највећи губитници, представљају се као неко ко је изгубио своју деовину, а не као неко ко је изгубио нешто што му не припада.

Један од разлога агресије на Ирак је његов развитак, богатство које има и самосталан независан курс. Агресија је проузроковала велико уништење читаве инфраструктуре. По завршетку агресије мислили су да Ирак никада више неће моћи да се дигне на ноге. Не знам да ли је неко од вас новинара посетио Ирак тада, могао је да види да је онда у Ираку све стало.

Међутим, имали смо два избора - да се предамо под притисцима и према жељама непријатеља или да пружимо отпор. Нисмо ушли у борбу да бисмо предали земљу, тако да смо морали да одговоримо тако што смо позивали све у Ираку на одбрану земље. Тако је Ирак 1991. и 1992. године постао велико градилиште које је радило дан и ноћ. Без обзира на санкције и њене основне препреке, немогућност да извозимо нафту или да слободно увозимо оно што нам је потребно, ирачки човек је нашао решење за све проблеме које је имао. Ипак, санкције које трају и данас имају велики утицај на живот обичног човека. Не можемо да обезбедимо храну, лекове, и средства неопходна за живот и његов континуитет у условима санкција. А они су то и намеравали да остваре - да Ирак доведу у ситуацију да не може да обезбеди све што је неопходно за живот и да клекне пред Сједињеним Америчким Државама. То се ипак није десило и неће се десити.

У најтежим годинама по економији Ирака и са повећањем кампање зверстава против Ирака и потпуним разоткрива-

њем те кампање, за коју су платили велику суму, десило се избор председника Републике, 19. октобра 1995. године. Неки су нам претили, али то није баш најбоље време за такве ствари. Међутим, ирачки народ је схватио те ствари на други начин. То није избор једног човека на председнички положај, то није избор онога од кога људи траже побољшање услова живота. Народ је то схватио као став отпора и изазова свакој агресивној политици која је усмерена према Ираку.

је мали број грађана изашао на те изборе, или како су фалсификовани избори. Међутим, били су изненађени када су затекли отворену контролу и видели како ирачки народ масовно излази на изборе и гласа за Садама Хусеина. Он је био симбол отпора агресији, вођа ирачког народа у тој часној борби и зато су гласали за њега, а не зато што су морали или зато што су добили неке материјалне олакшице. То је био патриотски став који се видео на лицима људи. И ви сте пролазили кроз слично ис-

куство када сте стављали мете на груди и слали поруке америчким авионима - овде је мета. То је одговор на ваше питање, извињавам се ако је био мало дуг.

Стрпљивост може да помогне телу, али душа помаже телу да издржи. Ирачки народ је спреман да настави своју борбу и да се жртвује за победу. Јер ирачки народ има своју одлучност и свој јасан циљ, а ко има ова два инструмента мора да победи. Нестрпљивост може да доведе до погибје човека, али трајање народа ће довести до победе.

Новинар: Које су то друге земље које су спремне да прихвате ваш позив на борбу против Новог светског поретка?

За министра Вучића је питање који су то конкретно облици трговинске сарадње између Југославије и Ирака, када су обе земље под санкцијама? Да ли је то у оквиру програма „нафта за храну“?

Харит Ал Кашиби: Захваљујем на питању, и одговорићу вам следеће: као прво, ми нисмо званична делегација, него делегација социјалистичке БААС партије. Ми дајемо иницијативу и

неке идеје и дискутујемо о тим идејама. Такође, дајемо неке смернице које бисмо хтели да остваримо, као и господин Садам Хусеин. О тој идеји и програму рада треба још да се дискутује, али могу да одговорим и прецизније.

О том питању смо дискутовали са много снага у свету и наишли смо на широк дијапазон различитих смерница помоћу којих многи желе да се супротставе америчкој доминацији у свету. Чак у појединим земљама где се неке партије боре једне про-

Ирак и Србија неће да клече

Ми смо широко отворили врата за стотине и стотине светских средстава информисања, укључујући и сателитску телевизију и сви су добили потпуну слободу да иду било где по Ираку. Неки од њих, који су били стварно пријатељи, дошли су само да отпрате догађаје, док су други дошли са другим намерама, да нађу неке друге околности да би направили слику коју желе. Они су хтели да прикажу како полиција приморава полицајце и другим средствима силе људе да бирају председника, или да

Делегација БААС партије боравила је и у Новом Саду где је угостио министар за Србе изван Србије Милорад Мирчић

тив других за власт, имају заједнички став по овом питању. То је природни позив сваком патриоти који се бори за своју независност и очување слободе. Овај став налази на широко прихватање у целом свету. Ја говорим о политичким снагама Азије, Латинске Америке, арапског света, са којима смо ми разговарали. Слично је и у Европи и Русији.

Морам да кажем да је позив на супротстављање америчкој доминацији дошао такође од једне велике светске силе и то јасно објављен. Русија позива на тројну сарадњу, Кина позива на вишеполарни систем и то даје доказ посматрачима да у свету стварно постоји такав курс. Међутим, то није само по себи довољно, већ су потребни и храбри људи који ће га створити, као и охрабрење да се створи такав савез.

Александар Вучић: Ја бих прво одговорио на други део питања - какви су могући облици сарадње између наших земаља. Овде се ради о партијским разговорима, али смо разговарали и о конкретним облицима могуће сарадње. Привреде Србије и Ирака су комплементарне привреде. На који начин би то могло да се оствари у условима злочиначких санкција је такође једно друго, додуше озбиљно техничко питање, али ми мислимо да се може наћи начин и метода да се те баријере избегну и створи успешна економска кооперација између Србије и Ирака. Не треба да вам говорим о томе да су Ираку управо потребни производи где ми имамо тржишне вишкове, посебно у храни, а да ми, посебно после агресије НАТО-а, имамо највећих проблема управо у ономе у чему је Ирак једна од најбогатих земаља у свету.

Што се тиче вашег питања на које то земље можемо још рачунати, рекао бих следећу ствар. Имамо ли избора? Хоћемо ли да идемо са Сједињеним Америчким Државама? Хоћемо ли да идемо са онима који хоће да нас униште? Са онима који су убијали овај народ, са онима који су рушили мостове? Да ли то неки по-

кушава да их амнестира или покушава да нас натера да заборавимо шта су нам све радили у претходних десет година и шта нам и даље раде? Или хоће да каже - имамо неки други пут? Немамо!

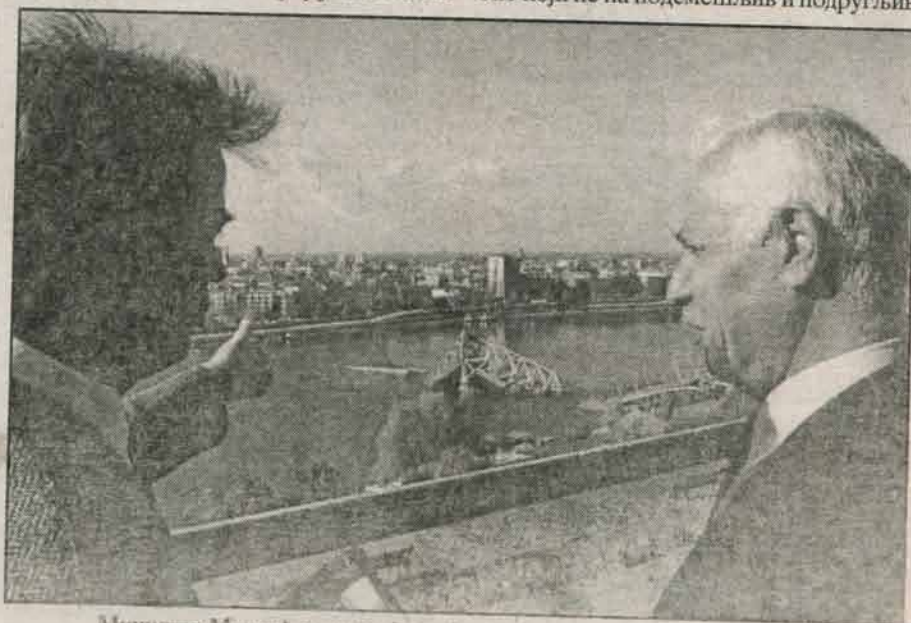
Ако хоћемо да сачувамо своју земљу, ако хоћемо да сачувамо своју слободу, једини пут нам је да сарађујемо са оним земљама које то хоће да сачувају. И ту алтернатива не постоји.

Да ли смо као Србија, Савезна Република Југославија и Ирак довољно јаки да се супротставимо? Нисмо, можда нисмо, али ће ту бити и много других земаља, и азијских, и латиноамеричких, и афричких, и европских, које ће се супротстављати америчком тоталитаризму, хегемонизму, империјализму. И немојте да заборавите на једну ствар, без обзира на сатанизацију и демонизацију српског народа у делу ирачког народа, српског народа у делу западних медија, да ти народи имају велике симпатије у јавности тих

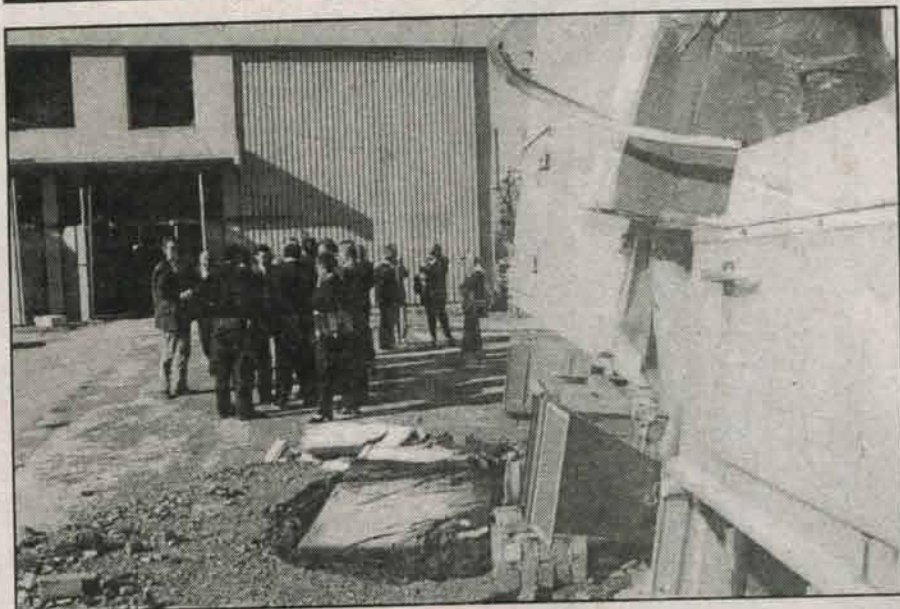
земаља, баш зато што се супротстављају тим тоталитарним, да не кажем нацистичким методама тих земаља. И ми ту, просто, избора немамо. Ми смо приморани да се бранимо, макар биле две, три или пет земаља - пет земаља. Па ће бити шест, седам, осам, девет, десет. И уверен сам да Американцима неће бити свеједно после овога што смо урадили.

Само са патриотским партијама

Уосталом, то вам најбоље показује напад Грађанског савеза Србије у понедељак, или уторак, не знам када се то догодило, на оно што је учинила делегација БААС партије овде у Србији. Зашто је баш једна минорна политичка организација, једна од тих проамеричких политичких организација напала посету БААС партије Србији и Савезној Републици Југославији? Зато што им то смета, ту су видели опасност. Зато што желе по сваку цену да нам доведу америчке окупаторе овде и да нам кажу - то је демократија. Зато су се они нашли угроженим, зато су се они нашли прозваним. То је оно што је њихов проблем. Они хоће да нас натерају да ми чекамо на травњацима америчке амбасаде, да понесемо чешаљ и огледалце од куће и да се лепо улицамо пре него што нас шеф или шефица америчке амбасаде, или отправник послова позову да уђемо унутра и да нам поделе задатке. Некакви Гелбарди, некакви Добинси и тако даље. Тако хоће да нас натерају да се понашамо. Е, нећемо. Ми хоћемо да сарађујемо са онима које ти исти Американци бомбардују, које Американци убијају. Хоћемо да сарађујемо са тим народима, са тим државама, и са таквим прогресивним политичким партијама. И то је наш циљ и то ћемо чинити и убудуће. И раскриваћемо све оне који ће на лицемерно начин да говоре о томе, све оне који ће на подсмешљив и подругљив

Министар Мирчић показао је својим гостима шта је његовом граду учинила злочиначка НАТО авијација

Српски радикали никада неће примати упутства од оних који су покушали да нам униште отаџбину

начин покушати да говоре о тим посетама и нашој сарадњи. Сви који то говоре, ми знамо за кога раде, и то никаква тајна није. Никаква тајна није и никакав проблем није да то свакоме објаснимо и докажемо.

Хоћете да идемо у Будимпешту? Звала нас некаква битанга и међународни криминалац Џејмс Добинс. Идемо у Будимпешту да чекамо код њега у реду да нам он саопштава шта да радимо даље. И да кључни закључак тог састанка буде још триста Срба неће моћи да путује у те земље. И ви хоћете да кажете да је то часно, а ово није. Не, ми ћемо лепо да путујемо тамо где су нам пријатељи, и уопште нас не интересују неки Добинси, Америке и тако даље. Не знамо ни где је Лос Анђелес, ни Сан Франциско, нити нас то интересује, док се тамо не промени власт. Значи једино што нас интересује, једино што нас занима, то је где су државе које бране своју слободу и где су државе које не желе окупацију Србије и Савезне Републике Југославије. Сигуран сам да у томе имамо подршку готово целокупног српског народа, ма где он живео. Сигуран сам да је и у Ираку иста ситуација.

Новинар: Како ви као гости оцењујете напад Грађанског савеза на вашу посету?

Заједничке тарифе за издајнике

Харит Ал Кашали: Веома тешко могу да коментаришем оно што ми није довољно познато и да будем прецизан у коментару. Ја, у ствари, не желим да нападам било који политички покрет овде у Југославији, јер то су ствари југословенског народа. Међутим, критика такве посете једне партије другој партији, које су формиране у два народа, традиционално пријатељска, јесте излишна.

Ми у Ираку имамо сада веома јасна мерила за све. А они људи који не знају

ништа о нама и нападају нас, сматрамо да их неко гура на то да нас нападају. Ми питамо, зашто нас нападају, шта то значи, јер они нас не знају. Поготову што имамо јако велико искуство у томе. Не желим да више о томе причамо.

Александар Вучић: Ја бих само хтео да објасним нашем уваженом госту из Ирака да не помисли да је то нека јако важна партија. Немају они ниједног посланика, нити су икад имали, нико за њих не гласа, многи у Србији нису никад ни чули, тако да не треба да мисли да је то нека озбиљна политичка партија.

Ни ови амерички медији не могу да их запамте.

Харит Ал Кашали: Ако дозволите пријатељу Вучићу, ми имамо такође, не у Ираку, већ ван Ирака, такву неку странку коју Америка назива „опозицијом ирачког режима“. Не желим да правим паралелу. Говорим оно што ја знам.

Сарадња две патриотске партије је наставак стварања фронта против америчког хегемонизма

Прво што знам о њима је то да нису у Ираку. Они не живе у нашој земљи. Друго, они су директно везани, материјално и egzистенцијално за америчку обавештајну службу, где имају бесплатно становање, транспорт колима и плаћене трошкове живота. Међутим, стварно не знам ко њима плаћа трошкове вечера и проводе у ноћним клубовима, можда они, или неко други, не знам ко плаћа те трошкове. А овакве примере обучавају у америчким средствима информисања.

Што се тиче Америке, она сматра да није срамота да се меша у унутрашње ствари других људи, ипак да усвоји неки закон који треба да се примени у Ираку. И као што знате, то је супротно свим правилима у историји човечанства. А није чудно ни да амерички конгрес усвоји закон, и то јавно, о томе како ће да дели новац таквим људима. То је оно што они јавно објављују - сто милиона долара. Изгледа да имају заједничке тарифе. Мој пријатељ, господин амбасадор ме је подсетио да је одређена квота да ће добити више они који ће више блатити своју земљу.

Има важних ствари које користи тај свет, има доста парола које носе различити људи, и десно и лево оријентисани, и са центра, међутим, сви имају истог газду који њима командује, а то је ЦИА. То је што се тиче ситуације у Ираку, а што се тиче вапје ситуације, ви то знате боље од мене.

Александар Вучић: Овде има разлике. Ови из ове странке не могу ни у каква ноћна провада да иду, нико неће с њима, све и да плате. Иначе, имају више симпатизера у америчком конгресу, можда и чланова, него у Србији.

Наши уважени гости имају пријем ког министра иностраних послова Савезне Републике Југославије Живадина Јовановића и ја вас молим да нас извините. Мислим да смо одговорили на сва питања, па ћемо овим конференцију за новинаре и завршити. У сваком случају, хвала вам на пажњи.

РАЗГОВОР СА ПРОФ. ДР ХОДОМ АМАШ

ИРАЧКО ДРУШТВО ВЕРУЈЕ У ЖЕНУ

Проф. др Хода Амаш: „Арапска жена обавља и послове у министарству, постоје министарке у већини арапских земаља, постоје министарке у редовном министарству у Тунису, Сирији и Египту. У Ираку, на пример, прва министарка је била постављена 1961. године. Има жена и у парламентима а присутне су, и то активно присутне, у свим облицима политичког деловања”

● Госпођо Амаш, колико знамо, ви потичете из познате ирачке породице. Реците нам нешто више о својим коренима.

Проф. др Хода Амаш: Мој отац је био генерал армије Салех Амаш, политичка личност позната у Ираку и уопште у арапском свету.

Борио се у Палестини 1948. године, кад је избио арапско-израелски рат, рат са ционистима. Био је међу првима члановима социјалистичке партије БААС. Био је прво војно лице у БААС партији у Ираку и био је члан највишег руководства партије. То су биле тешке године за све борце. Учествовао је у покрету официра ослободилаца у време владавине краља, пре револуције 14. јула 1952. године, када је Ирак био под британском контролом, и учествовао је у револуцијама које су ослободиле Ирак од западног колонијализма, и сврстао се у национално ослободилачки курс за изградњу савременог Ирака.

Био је један од вођа у последњој револуцији 17. јула 1968. године, и постао један од људи који су учествовали у креирању савремене арапске историје. Највиша функција у држави била му је потпредседник Републике, а био је и министар одбране.

Међутим, то није важно. Битно је да се он борио против британског колонијализма. После тога је радио као амбасадор Ирака у Совјетском Савезу и Француској.

Умро је 1985. године у Финској као амбасадор и вођа дипломатског кора. Поред тог војног и политичког деловања био је и песник и познати спортиста. Био је нарочито добар фудбалер и јахач.

Написао је осам књига и има збирку песама које су преведене и на друге језике.

● Ви сте жена која побија све западне медијске слике о арапским женама.

Ако није проблем, појасните нам статус жене у арапским земљама, али и у политичким водама.

Проф. др Хода Амаш је међу најпризнатијим научницима из области радиоактивне биологије

Проф. др Хода Аман: Рећи ћу вам нешто. Ја велику пажњу обраћам питању жена. Покушаћу да одговорим на ваше питање.

Арапска жена данас има велики број обавеза и велику улогу у одбрани отаџбине и решавању питања за излазак из колонијализма, изградњу заједничке социјалистичке државе, и проблема заосталости, који су проистекли из осам векова колонијализма. Због тога сам озбиљно учествовала у народној борби кроз различите политичке партије, прогресивне, напредне, чак и жене које нису политичари учествовале су у изградњи савремене, нове заједнице, тако што су уписивале школе и универзитете.

Ирачанке су почеле да иду на факултет средином овог века. Пре тога су, рецимо, кренуле жене у Египту и у многим другим арапским земљама и учествовале су ефикасно у изградњи новог друштва на свим пољима људског живота, у науци, књижевности, медицини, инжињерству, васпитању и образовању и недавно су чак ушле и у војску, и оне уживају права која, рецимо, не уживају жене у неким земљама, на пример у Америци.

У Америци жена не добија исту плату коју добија мушкарац који ради исти посао у свим институцијама, док у арапском свету жена добија исту плату као и мушкарац за исти посао. То није случајно и то је резултат њених ефикасних активности. То је право које је она сама изборила.

Ако узмемо то уопштено стање, ако узмемо Ирак, жене су радиле цивилне послове док су мушкарци били у војсци у време ирачко-иранског рата. Тежиште су биле службе ирачке државе, институције за стицање различитих нивоа образовања, од основног до факултета.

То је, у ствари, њена додатна улога поред оне коју је имала у породици, значи чување породице у одсуству оца.

● **Дакле, док су мушкарци ратовали, жене су радиле и подизале децу.**

Колико је могуће, ускладити тако важне животне обавезе?

Попрсе из времена Вавилона: ирачка жена има снажан утицај у савременом друштву што је плод вишевековног цивилизацијског наследства

Проф. др Хода Аман: Може кад се веома добро организује време и кад човек има веру у ствари за које се бори. Кад човек има веру у неке ствари које ради, онда енергија нема границе и може све да издржи. А ирачка жена је била уверена да ће

је одбрани њени синови који су бранили источни фронт наше арапске земље.

И онда кад је Ирак био на мети, кад се десила агресија у Заливу, она је била уверена у победу и прихватила то, да кад се човек у Ираку бори, он чува независност своје земље. Зато га подржава. То је подршка за независност земље, јер ирачка жена сматра да је издржљивост Ирака и супротстављање Ирака у тој борби ослободилачка идеја, и свесна је да цело човечанство и цели свет прате шта се сад дешава у Ираку, да би видели да ли ће Америка успети да сруши Ирак или ће Ирак издржати.

Онда је дошао тежи период када су почеле санкције. Санкције су варварство. То је преседан у људској историји. Економске, научне, технолошке санкције. Ту долази до изражаја улога жене као домаћице, да се сналази у свим тим проблемима унутар саме куће и на послу, да се сналази са малим приходима и колико може, да буде стрпљива.

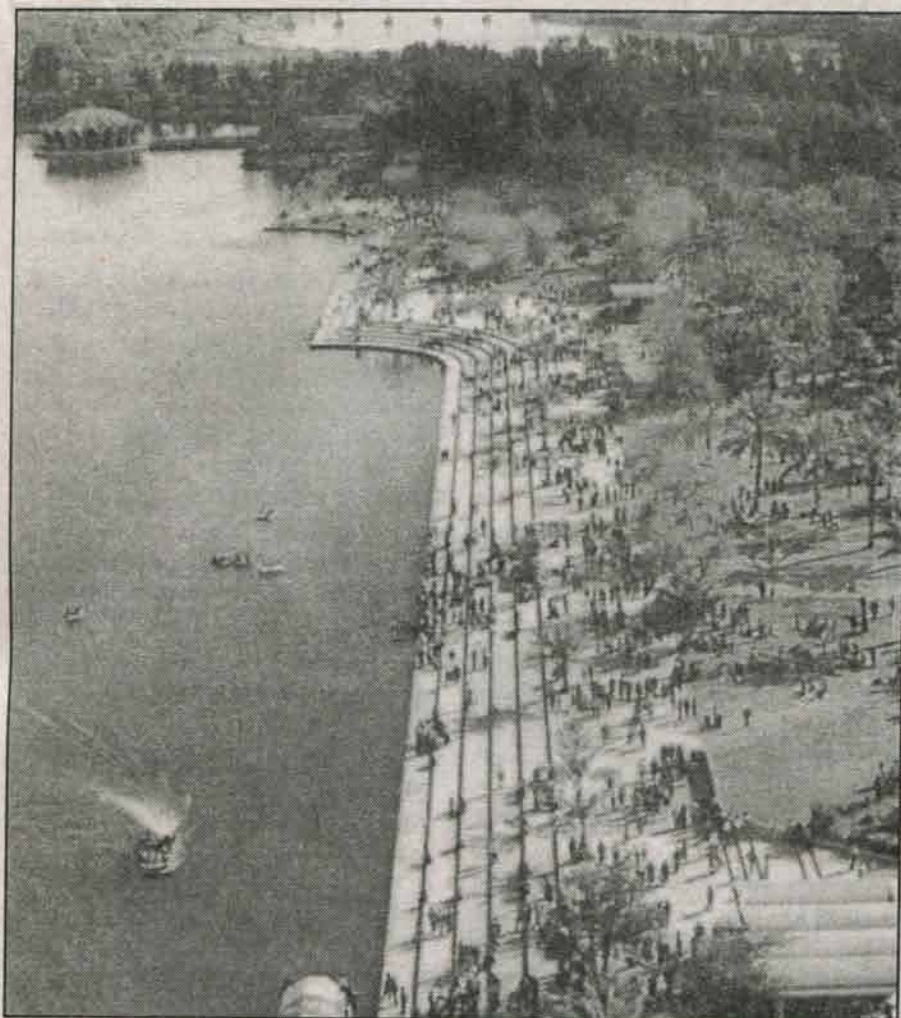
Сналажење је дошло до врхунца, готово када ни хране нема довољно, а живот мора да се настави природним током, да издржимо и опстанемо.

● **Жена у политици и породица, како то функционише у условима у којима се налази Ирак?**

Проф. др Хода Аман: Арапски свет има јако стару цивилизацију, а посебно

За време рата са Ираном, ирачке жене биле су стуб чисте позадине

У данашњем Багдаду жене су цењене на својим радним местима исто као мушкарци, тако је и у политичком животу

ирачка цивилизација која је стара неких десет хиљада година док је у долини Нила тек нешто више од четири хиљаде година. Такође и у сиријским земљама: Сирији, Палестини, Либану. То су стари корени цивилизације, што је определило нашу заједницу да буде отворена, и омогући жени политичку улогу.

Арапска жена обавља и послове у министарству, постоје министарке у већини арапских земаља, постоје министарке у редовном министарству у Тунису, Сирији и Египту. У Ираку, на пример, прва министарка је била постављена 1961. године. Има жена и у парламентима а присутне су, и то активно присутне, у свим облицима политичког деловања.

● **Магистрирали сте, докторирали у Сједињеним Америчким Државама. Како и зашто? Да ли су њихова достигнућа у тој области науке већа?**

Проф. др Хола Амаш: Дипломирала сам као једна од најбољих десет студента у мојој генерацији. А према ирачком закону, најбољих десеторо добија стипендије за наставак школовања у иностранству.

И тако сам ја писала страним универзитетима и добила могућност да студирам на универзитету у Тексасу. Сам чин да сам добила научну стипендију доказује колико је наше ирачко друштво цивилизовано и верује у жену. Схватила сам да ће наука бити један од будућих изазова са којим ће се Арапи суочити и због тога морамо да савладамо науку да бисмо омогућили напредак, развој и ишли у корак са светом.

лизовано и верује у жену. Схватила сам да ће наука бити један од будућих изазова са којим ће се Арапи суочити и због тога морамо да савладамо науку да бисмо омогућили напредак, развој и ишли у корак са светом.

● **Радиоактивна биологија и проучавање радиоактивне биологије заправо асоцира више на неке мушкарце научнике, а ви сте ипак ту постигли фантастично велики успех. Постали сте један од најпризнатијих научника.**

Проф. др Хола Амаш: Научну стипендију сам добила од Немачке и агенције за мирнодопска истраживања. И као што сам рекла, Ирак је почео да ствара, и то озбиљно да ствара нове институције, и то научне институције, и има веома развијене истраживачке центре, а један је била и организација за нуклеарно истраживање.

Ту су била и постројења за мирнодопску употребу у медицинске сврхе и научно истраживање. Ова институција је морала да појача своје научне кадрове, поготово на пољу деловања радијације на тело, да би могли да се заштитимо од погубног утицаја радиоактивности којој смо изложени. Такође, проучавамо и начин употребе радијације у мирнодопским условима.

● **Да ли вас је Америка разочарала?**

Проф. др Хола Амаш: Ја сам раније посетила многе земље света, једним делом кад сам са оцем била у избеглиштву због политичких разлога, а једним делом кад је радио као амбасадор. То ми је дало могућност да видим и да сазнам о другим друштвима и разлици међу народима.

У Америци сам студирала, тако сам имала прилику да се на лицу места уверим каква је та земља. Већ сам вам рекла да је положај америчке жене далеко лошији него у Ираку или Југославији. Тако је и са многим другим аспектима живота. Тај народ је у својој земљи изложен медијским утицајима какви су ретки у другим земљама. Све је то рецептура новог светског поретка који је и замишљен у Америци. Једном речју, када се види шта су тамошњи властодршци учинили сопственом народу, не чуди оно што раде слободољубивим народима широм земаљске кугле.

Јасминка Олућ

Предавање проф. др Ходе Амаш допринело је бољем познавању и јачању пријатељства два народа

ПОТПРЕДСЕДНИК ЦЕНТРАЛНЕ ОТАЦБИНСКЕ УПРАВЕ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ МАЈА ГОЈКОВИЋ
НА КОНФЕРЕНЦИЈИ ГЕНЕРАЛНЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ ИРАЧКИХ ЖЕНА

СВЕТИОНИЦИ БУДУЋНОСТИ

Маја Гојковић: „Народ Југославије води борбу за опстанак, али води борбу и за све друге народе који су жртве новог светског поретка, који као и ми воле своју земљу, свој народ и правду. Моја порука народима које ви овде представљате је да останемо јединствени у отпору новом светском поретку до краја”

Маја Гојковић је боравила у Багдаду на позив БААС партије упућен Српској радикалној странци

Почетком новембра ове године у Београду је боравила делегација арапске БААС социјалистичке партије Ирака. На њихов позив упућен Српској радикалној странци да пошаље једног члана странке да учествује на 16. конференцији Генералне федерације ирачких жена, Председнички колегијум Српске радикалне странке одлучио је да то буде Маја Гојковић, потпредседник Централне отаџбинске управе.

Времена за дуге припреме није било, јер је Конференција заказана за 8. новембар, а због дужине пута, на пут се кретао већ 5. новембра.

До престонице Ирака, бајковитог града Багдада путовало се авионом, преко Дамаска (Сирија), а затим аутомобилима. Прво до сиријско-ирачке границе аутомобилима југословенске дипломатске мисије у Сирији, а затим од границе до главног одређишта нашег путовања - Багдада. Дуга ноћна возња кроз пустињу и густу мрак само су давале донекле наговештај шта очекује придошлицу у овим далеким али веома пријатељским пределима.

Због санкција: пут преко седам мора и гора

Чланови наше мале делегације, јер је уз мене Конференцији присуствовала и госпођа Маргит Савовић, која је у Ирак допутовала у својству председника југословенске комисије за унапређење положаја жена, стигли су изузетно касно, на рецепцију хотела „Ал Монсур”, међутим, то није сметало протоколу Конференције (касније ће се показати савршено организовано) да нас дочека и пружи нам све потребне информације о активностима које нас очекују пре почетка саме Конфе-

За време боравка у Багдаду наша делегација је на сваком кораку пријатељски и срдечно дочекана

ренције и током њеног одржавања. За први утисак о томе да ће домаћин учинити да наш боравак протекне у најбољем реду заслужне су биле госпођа Бошер Танин Касам, чије је задужење било да ми буде моја десна рука приликом свих мојих активности у Багдаду и наравно госпођица Зина, преводилац са арапског на енглески језик.

Како је ово далеко и дугачко путовање било заиста напорно, није било времена за одмор. Већ у суботу, 6.11. кренуло се са жестоком темпом састанака и активности, планираних од ирачких домаћина, али и иницираних са моје стране. Моја жеља је била да се упознам са што више сегмената живота Ирака, са политичком и економском ситуацијом, последицама агресије Америке и Велике Британије и последицама економских санкција које трају већ 10 година. Али, моја жеља је била да упознам ирачке званичнике и са садашњом политичком и економском ситуацијом Југославије и са политичким ставовима Српске радикалне странке поводом тих питања.

Први сусрет је био са председницом Генералне федерације ирачких жена др Манал Аласи. После добродошлице која је изречена, разговор је вођен о криминалној блокади која је Ираку наметнута од стране Енглеза и Американаца и економским санкцијама које трпи Југославија. Закључено је да Американци и њихови вазали не поштују елементарна људска права иако се пред целим светом представљају да поштују таква права да би оправдали своју агресију на суверене земље, као што су наше. Стварне намере америчке агресије јасне су свим слободним људима света који траже да се окончају неправед-

не блокаде, а пре свега америчко манипулисање Саветом безбедности и његовим резолуцијама. Заједнички је закључено да свет мора одбацити логику силе и хегемонију коју САД желе да наметну свим народима света.

Жене, пример стрпљења

Разговарале смо и о улози жена у нашим земљама и о статусу у редовима арапске социјалистичке партије БААС и Српске радикалне странке. Закључиле смо да обе партије показују значајан напредак по том питању и да жене заузимају посебан статус у редовима партије које представљамо. Нарочито је истакнуто да су жене у нашим земљама дале пример стрпљења и вредног рада да би се одржало јединство земље у тешким данима агресије кроз коју пролазе и Ирак и Југославија.

У нашем дугом и пријатељском разговору исказана је обострана жеља за сарадњом на плану размене искустава о унапређењу положаја жена у нашим земљама и партијама којим припадамо.

Госпођа Маргит Савовић, председник Југословенске комисије за унапређење положаја жена, упутила је позив др Манок Јунис да посети идуће године нашу земљу, што је она са задовољством прихватила.

Организатори Конференције су ми омогућили да тог суботњег дана сагледам, посетивши одређене институције у Багдаду, све последице агресије на Ирак и најдрастичније реперкусије економских санкција наметнутих овог земљи.

У Музеју Steatfastkess and clollenge приказано је макетама и фотографијама шта је све уништено америчким бомбар-

довањем Ирака 1991. године и како је народ Ирака сопственим снагама за само једну годину све то поново изградио и обновио. Ређају се призори уништених циљева америчке освете народу који не жели да се покори њиховој хегемонији. Призори Југословенима добро познати. Методи исти, циљеви исти, испред очију се нижу слике порушених мостова, путева, школа, универзитета, болница, електрана. Сувише сличности да би било случајно. Да ли су то војни успеси, циљеви за бомбардовање или је то казна за цивиле, народе који воле своју државу и не желе да буду слуге Америци. Гледајући страдање Ирака не може се отети утиску ефекта „већ виђеног“, али у Србији. Виде се наши мостови, путеви, фабрике, школе, болнице...

Госпођа Бошер Касим је питала да ли хоћу да видим још желећи да ме поштеди још тежих призора. Рекла сам само - желим да видим све што је америчка политика у стању да уради једном поносном народу.

Акамирија, склониште-гробница

Отишле смо до чувеног „Акамирија“, склоништа, познатог по трагедији која се у њему десила 14.1.1991. године, коју су изазвале бомбе америчке авијације. У том склоништу се у данима агресије склањало 1 400 људи, жена и деце, старих људи, јер су војноспособни мушкарци били на војним положајима. У зору тога дана бомбардовање је преживело њих четрнаесторо, које данас када питате како, ни сами не знају како неко може да преживи амерички пакао. Агресор није крио да је знао да је бомбардовао склониште, али су тврдили да су то учинили јер су имали информацију да ће се ту кријти руководство Ирака. Читаве породице су овде оставиле своје животе. Призоре дочарава жена која је у тој националној трагедији изгубила девет чланова породице. Међу њима и ћерку стару 13 година чију слику носи на грудима. Њена прича и призори уништеног склоништа, пакла који је био скоро немогуће преживети, нису ме могле оставити равнодушном. Али Америкама сузама не верује.

Због тога је сасвим јасна симболика предворја хотела „Ал Рашид“ у Багдаду, направљеног од мозаика лика бившег америчког председника Џорџа Буша (бомбардовање Ирака је било у време његове владавине). Величина мозаика је таква да свако ко улази у овај хотел мора да ггази његово лице. Са задовољством нисам мимоишла улаз хотела „Ал Рашид“.

Први дан боравка завршила сам посетом централној дечијој болници. Придружила ми се и делегација жена Кеније. Обишле смо пријемно одељење и одељење деце оболеле од рака. Због економских санкција којима је Ирак изложен већ десет година, болесници ове болнице осуђени су на смрт. Лекова нема, нити начина да им се помогне, чак ни код лакших случајева.

Конференција је одржана под патронатом председника Садама Хусеина

Олбрајтова – чедоморац

Деца најчешће оболевају од последица бомбардовања осиромашеним уранијумом. У очима деце и њихових родитеља који су уз њих да им одагнају бол види се захвалност што је неко дошао да их обиђе и пренесе свету шта се дешава земљи која је стала на пут жељи Америке да завлада светом. Наметнути економски ембарго и изолација посебно су погодили здравство. Лекова нема, а медицински третман је неодговарајући. Због тога је до данас страдало 1,4 милиона људи. Међу њима умрло је неколико стотина хиљада деце. Због Медлин Олбрајт, коју су питали да ли вреде дечије жртве, америчких циљева, а она је одговорила само: „Да, вреде“. Коментар америчкој „хуманости“ после посете дечијој болници у Багдаду није потребан. Децу им нико не може опростити!

После овако мучних утисака било је тешко одазвати се позиву нашег амбасадора у Багдаду, господину Србољубу Васовићу, да се присуствује свечаној вечери. У југословенској резиденцији окупили су се чланови наше дипломатске мисије у Ираку и чланови југословенско-ирачког мешовитог комитета које је предводио у посети Ираку копредседник Борнша Вуковић, савезни министар за спољну трговину. Уз разговор разменили смо ути-

ске сакупљене током нашег првог дана боравка у Ираку. Колико је програм рада обе југословенске делегације био напоран, говори и чињеница да је наш следећи сусрет био тек на дан нашег повратка у Југославију.

Наредни дан је почео пријатним изненађењем - сусретом у хали хотела са нашим пријатељима из Београда, члановима делегације БААС партије, и Харт Ал Кашалијем, председником Комитета за међународне односе, ове партије. Дошли су да се видимо и у Багдаду изражавајући задовољство што се сада налазимо у измењеним улогама. Они као домаћини, а један радикал као гост. Распитивали су се за председника Шешеља и све остале радикале које су имали прилике да упознају током недавне посете Српској радикалној странци. На крају нашег пријатељског разговора договорено је да се видимо још једном на вечери коју је организовао Харит Ал Кашали, а којој би присуствовао и југословенски амбасадор у Багдаду господин Србољуб Васовић и госпођа Маргит Савовић.

Американци, претња миру

Први сусрет на високом политичком нивоу био је са потпредседником Ирака Тахо Јасин Рамаданом, са којим је вођен разговор о последицама НАТО агресије на Југославију и америчке агресије на Ирак. Затим, о последицама дугогодишњих санкција. Посебно сам истакла нашу актуелну ситуацију у Србији, односно у Аутономној Покрајини Косово и Метохији. Објашњени су и аспекти кршења резолуције УН 1244 од стране тзв. мировних трупа УН и цивилног администратора Бернара Кушнера. Заједнички смо констатовали да је борба за очување независности и територијалног интегритета наших земаља главни национални интерес наших народа. Сложили смо се да је стварање новог светског поретка у коме би доминирала само једна сила велика претња миру у свету. Разговор је протекао заиста у пријатељском тону, а најважније је да се исказала жеља за заједничким радом у формирању фронта отпору творцима накарадне светске „архитектуре по мери једног творца“.

Амерички неморал приликом агресије на Србију и Ирак огледа се нарочито у срачунатим нападима на цивилне циљеве

У касним поподневним часовима разговори о интензивирању економске и друге сарадње вођени су са министром трговине господином Солехом и министром за рад и социјална питања господином Мехдијем. Министар трговине је исказао спремност за сарадњу државе Ирак са Југославијом по економским питањима. Упознао ме је у потпуности са могућностима спровођења у живот ове сарадње и уговорима оствареним са чланом делегације мешовитог комитета који су се у исто време налазили у овом министарству. У кратким цртама показана ми је сала са макетама којима су приказана уништена бомбардовањем економска постројења, аеродроми, али и њихова поновна изградња.

Министар рада и социјалних питања Сади Туама Абес се сложио да нам је неопходна сарадња по социјалним питањима, у областима здравства, науке и економије. Први корак је био управо овај наш сусрет у Багдаду. Маргит Савовић и ја смо га упознале са последицама употребе забрањеног наоружања у агресији на Југославију са очекиваним дуготрајним последицама на здравље и социјалне сфере живота нашег становништва. Предочила сам укупан број избеглица од 1991. године до данас. Посебно број расељених лица са Косова и Метохије од дана доласка страних трупа на територију ове покрајине.

Последице су велике у обе земље, али су наши народи остали јак и уједињени у одлучности да се пружи отпор нашем заједничком непријатељу Америци.

Дошао је и понедељак, дан отварања

конференције Генералне федерације жена Ирака. Треба нагласити да је она организована и одржана под патронатом председника Садама Хусеина. Мени је указана посебна част да ову свечану седницу пратим седећи у почасном реду међу водећим политичким личностима земље домаћина.

Остале стране делегације су биле смештене у публици. У говорима којима су отворене дебате истакнута су материјална разарања и патње које су оставиле физичких, психолошких и социјалних последица на ирачке жене. Али, истакнут је допринос жена у јавном животу, руковођењу и доношењу одлука на свим нивоима. Председница федерације, др Манок Јунис, говорила је о истини и лажима о Ираку. И да је најважније да у тешким временима човек мора да има храброст и веру у сопствену убеђења и понос. На крају се захвалила свим пријатељима који су дошли у Ирак да их и на овај начин подрже у праведној борби за слободу.

Моје излагање гласило је овако: Поштовани председниче, уважене колеге, у првом реду желим да се захвалим на ваљем гостопримству и позиву да присуствујем конференцији Генералне федерације ирачких жена.

Поштовани учесници, познато је да је морал мера људскости сваког човека. Морал је мера и степена цивилизацијског развитка одређеног друштва.

Након 87 дана агресије на Савезну Републику Југославију, 87 дана и ноћи непрекидног бомбардовања од стране држава НАТО чланица треба сви да се запитамо има ли још морала у тзв. међународ-

ној заједници. Зашто такво питање? Зато што се лидери ових држава нису за време бомбардовања сетили ниједне конвенције о рату, нису осетили ни минимум гриже савести.

НАТО је напао Југославију без објаве рата. Велики број земаља напао је само једну малу земљу. Бомбардовани смо најсавременијим и најразорнијим средствима, средствима која су међународним конвенцијама о рату забрањена, као што су касетне мине.

Неморал САД, које су предводиле агресију, и њихових сателита је и у томе што су нападали не само војне циљеве, већ првенствено цивилне циљеве - куће, фабрике, болнице, факултете, школе, дечије вртиће, као и музеје, цркве, путеве, мостове.

Чак и избегличке кампове и избегличке колоне.

За напад на СРЈ Савет безбедности УН није дао сагласност. Агресија се не може одобрити на миран, достојанствен народ. Народ који није никога напао у својој историји. Увек смо водили само одбрамбене ратове.

Државе без морала које су напаале СРЈ подржавају албански тероризам, наоружавајући терористе, али у својим земљама тероризам и сепаратизам оштро кажњавају. У Југославији су терористима давали оружје, храну и лекове. Сакривали су ту истину од домаће и светске јавности.

НАТО је деловао и делује као трећа рука албанских терориста.

Лидери земаља агресора лагали су светску јавност. Служили су се медијским манипулацијама да им је циљ заустављање

Београд или Багдад, тамо где прође америчка демократија слике су исте

хуманитарне катастрофе на Косову и Метохији. Истина је да су бомбардовањем створили хуманитарну катастрофу свих грађана Југославије.

У сваком рату прва и највећа жртва је истина. Тако је истина о догађајима на Косову и Метохији приказана као неистина. А, скривена је да је НАТО напао Југославију јер не жели да препусти део своје територије. Истина је да је НАТО починио злочин против човечности, мира, цивилног становништва. У току 87 дана бомбардовања уништио је културне, научне, образовне, верске институције и споменике.

Снаге НАТО су одабрале рат као средство решавања хуманитарних проблема. Агресија на СРЈ донела је велику несрећу људима. Створени су огромни таласи избеглица, страдали су невини људи, жене, деца.

Истина је да пре 23. марта ове године, када је почела агресија НАТО на СРЈ, није било никакве „хуманитарне катастрофе“ на Косову и Метохији. Ниједна од 100 присутних међународних хуманитарних организација то није могла да потврди.

НАТО агресор је био тај који је проузроковао хуманитарну катастрофу. Тада је дошло до таласа избеглица а њихове бомбе су разориле градове, села, инфраструктуру, системе за снабдевање во-

Потпредседник Владе Ирака Тарик Азиз захвалио је руководству Српске радикалне странке на топлим пријему делегације БААС партије у Београду

дом и струјом.

Резултати америчке „бриге“ за Југославију су веома видљиви. Нећемо говорити о нивоу, материјалној штети која је

велика. Рећи ћу само „америчка брига је тешка“ 6 000 рањених (40% деце), 2 500 погинулих (30% деце).

Поштовани, црни биланс „мировне“ мисије УН се на Косову и Метохији наставља. После ваздушне агресије наставља се прогон неалбанског становништва са Косова и Метохије. Данас Југославија брине о 250 000 прогнаних са Косова пред терором албанских терориста. Нажалост, хуманитарна помоћ веома много је политизована од стране Америке и ЕУ. Пред зиму која долази, агресијом порушеној Југославији, и избеглицама и социјално угроженом становништву добродошла је свака помоћ.

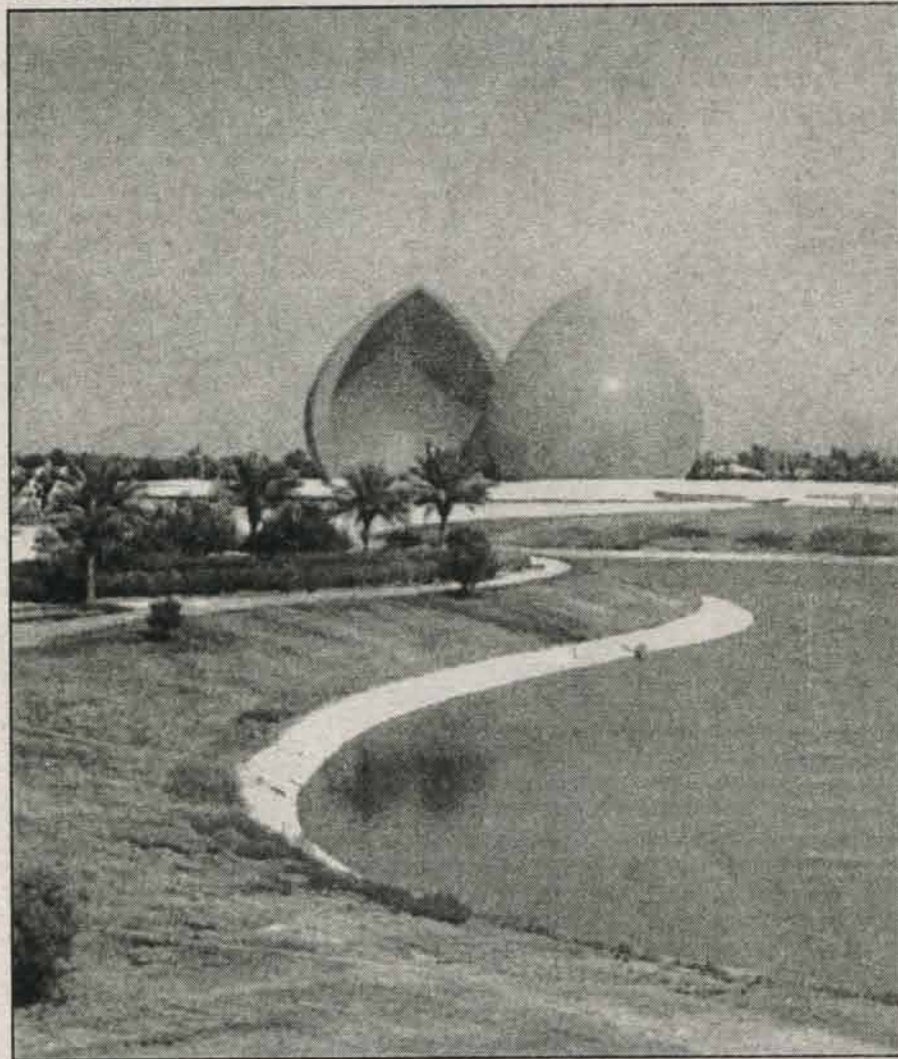
Међународна помоћ и солидарност демократских снага света значе Југославији у тренутку када као народ и држава дајемо допринос очувању цивилизације и међународног права пред налетом новог светског поретка.

Народ Југославије води борбу за опстанак, али води борбу и за све друге народе који су жртве новог светског поретка, који као и ми воле своју земљу, свој народ и правду.

Моја порука народима које ви овде представљате је да останемо јединствени у отпору новом светском поретку до краја. Хвала.

Срдачан и пријатан разговор са Азисом

Када је почела уметничка представа, организатори су ме обавестили да ћу се срести са господином Тарик Азисом, потпредседником владе. Необично је да политичари оцењују симпатије једних према другима, али даћемо слободу да је најаутентичнији утисак на мене оставио управо политичар какав је господин Тарик Азиз. Одлично информисан о ситуацији у Југославији и региону, елоквентан, шармантан. Непосредан у наступу, ди-

Споменик „Мартир“ подигнут је у част палих ирачких бораца

пломата. Овај наш дуги разговор је био више него пријатељски. Господин Азиз је оценио значајан долазак жена Српске радикалне странке на 16. конференцију ирачких жена, што означава пријатељство и сарадњу на свим пољима између две земље.

Посебно је господин Азиз нагласио да се захваљује вођству Српске радикалне странке, пре свега председнику др Војиславу Шешељу, на топлој пријему делегације арапске социјалистичке БААС партије, која је боравила у Београду. Разменили смо наша искуства поводом метода америчке агресије која се наставља и даље на обе земље и оба народа. Разговарали о ситуацији на Косову и Метохији и имплементацијама Резолуције СБ 1244, али и о истим циљевима Американаца и мешању у унутрашње политичко питање суверених држава. Захвалила сам се на томе што су највиши званичници ове земље осудили акте насиља и што су пружили пуну подршку Југославији у борби за очување нашег територијалног интегритета и суверенитета. Поздрављајући се рекла сам да ће ускоро доћи и до узвратне посете делегације Српске радикалне странке на највишем нивоу БААС партији у Багдаду.

Након овог сусрета приступило се свечаном полагању венца на споменик палим борцима Ирака у ослободилачким ратовима. На споменик „Мартир“ венац је положила председница Манок Јунис, а затим ја, испред свих страних делегација на Конференцији. Посебан понос сам

осетила када сам чула одобравање присутних када је прочитано моје име и земље коју представљам. Југославија. Ова церемонија је била приказана на националној телевизији што сам осетила, у позитивном значењу те речи, у даљем мом боравку у Багдаду.

Нема никакве сумње да је присуство и пажњу коју су ми указали домаћини одјекнуло и у медијима и моје активности су праћене са великим интересовањем. Давала сам интервјуе у свим приликама, а питања су постављена са очигледним симпатијама.

Овај дан препун политичких сусрета и активности приведен је крају краћим разговором са господином Абдул Гани Абдул Госруром, чланом савета револуционарне команде, који је од свих делегација прво примио југословенску. То је и истакао, рекавши да је то због нашег пријатељства. Истакао је и солидарност Ирака са народом Југославије у борби против империјализма Америке.

Без обзира на напор пронађено је и снаге да проведемо и пријатне тренутке на вечери организованог од стране делегације БААС партије која је боравила недавно у Београду. Моји домаћини су показали овим још један знак пријатељства и блискости са радикалима. Свим радикалима послати су поздрави са жељом да се видимо у скорије време још једном.

Нажалост, дошао је и последњи радни дан мога боравка у Багдаду. Остало је још мало времена, а толико тога да се види и уради. У сатима који су брзо проми-

цали присуствовала сам отварању друге поставке музеја женске културе, као и отварању изложбе креативног рада жена Ирака у уметничком центру Садама Хусеина.

У послеподневним сатима на радној седници на иницијативу многих страних делегација изнела сам податке о последицама НАТО агресије на Југославију и на ситуацију на Косову и Метохији, који су стварни циљеви агресије, страдања цивила, избеглица, деце, изненадила сам се знањем присутних и немоћи CNN лажи да исперу мозак свим народима света. Очигледно је да Југославија има пријатеље у свету. Игру Америке из наших разговора очигледно су прозрели многи: Либан, Куба, Белорусија, Алжир, Индија, Кенија, Тунис, Палестина... Жеља за даљим контактима и сарадњом је била искрена, као и подршке нашим настојањима да се изборимо за право на самосталност и независност.

Мој боравак се завршио вечером у част гостију Конференције. Као и свих тих дана седела сам до др Манок Јунис. Захвалила сам јој се на позиву на учешће на протеклој конференцији, одличној организацији сусрета и свему што је учинила да мој боравак у Ираку протекне пријатно и радно.

Растале смо се са надом да ћемо се ускоро видети у Београду, где ћу моћи да јој узвратим барем делом указаног гостопримства.

Маја Гојковић

Хук одобравања пратно је Мају Гојковић док је полагала венац

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ:
**МАЈА ГОЈКОВИЋ ПОТПРЕДСЕДНИК СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
 О СВОЈИМ УТИСЦИМА ИЗ ИРАКА**

ЛИЦЕ ИСТИНЕ

Председнички колегијум Српске радикалне странке на позив арапске БААС социјалистичке партије Ирака да пошаље једног члана странке на 16. конференцију Генералне федерације ирачких жена, одлучио је да српске радикале у Ираку представља потпредседник Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке Маја Гојковић.

Маја Гојковић је била прави избор за пут на конгрес ирачанки. Као жена она већ годинама заузима истакнуто место у политичком животу наше земље

Генерална конференција Федерације ирачких жена заказана је за 8. новембар, трајала је пет дана, утисци виђеног и испричаног у Ираку током боравка потпредседника Централне отаџбинске управе Маје Гојковић речима се не могу описати, али ипак то је био повод да потражимо потпредседника Савезне владе Мају Гојковић и од ње сазнамо са ким се сусрела из БААС партије, али и из државног врха, о чему се разговарало...

Међупартијски разговори

● Били сте у Ираку на конференцији жена.

Маја Гојковић: Прави назив је Генерална конференција Генералне федерације ирачких жена или жена Ирака, на којој сам учествовала као представник Српске радикалне странке

● Какви су ваши утисци о Ираку, али и о свим учесницама Конференције Генералне федерације ирачких жена, кога сте сусрели од државних званичника Ирака?

Маја Гојковић: Заиста ми је импонувало то што сам позвана на ову конференцију, пре свега као представник Српске радикалне странке, односно као њен потпредседник и што ми је свих тих дана одржавања конференције заиста пружен третман личности на највишем политичком нивоу и од стране организатора Федерације ирачких жена и наравно, од стране високих званичника ирачке владе.

Примљена сам на највишем могућем нивоу од стране два потпредседника, од свих министара ирачке владе, од шефа националне команде, гарде, тако да сматрам да је делегација БААС партије која је боравила у Београду, непосредно пре мог одласка за Ирак, за Багдад, заиста поне-

ла и пренела веома значајне политичке утиске о деловању Српске радикалне странке на нашем простору и сматрам да је то изазвало овако добар пријем мене као званичника Српске радикалне странке у Ираку.

Конференција ирачких жена је организована тако да су тамо присуствовале различите делегације и различита удружења жена из скоро читавог света. Заиста је био велики број делегација које су тамо присуствовале, пре свега из арапских земаља, а било је и Европљанки.

● Из којих земаља Европе?

Маја Гојковић: Биле су присутне из Белорусије, Чешке, Холандије, Кине и још неке делегације, али говоримо углавном о онима са којима смо и ми успеле да разговарамо.

Кад кажем ми, мислим на госпођу Маргит Савовић која је такође присуствовала тој конференцији. Било је жена и са других континената, то су жене Кубе, жене Индије, итд. Наравно, као организатори највише пажње су поклонили положају жена у Ираку и њиховој позицији у историјским моментима за њихову државу. Они се налазе у тешким економским и политичким санкцијама незабележеним у свету по свом интензитету.

Друге делегације из различитих земаља су на Другој пленарној седници изнине своја искуства и највише пажње обратили на положај жена и на пружање подршке ирачким женама у пружању опор америчкој агресији.

● По вашем мишљењу, које место припада женама Ирака?

Политичка улога жена у Ираку

Маја Гојковић: Често смо о томе разговарали са женама Ирака, пре свега са председницом Федерације, госпођа се зове доктор Манал Јанис Аласи. Ми смо је звали блиско доктор Манал, на шта се она није љутила.

једне званичне форме попримили пријатељски карактер и на завршној вечери која је приређена мени у част као потпредседнику Српске радикалне странке од стране делегације која је боравила код нас у Београду. Захваљујући се на тој вечери рекла сам да када затворим очи видим у којој сам држави и кад престанем да слушам арапски језик имам потпуни осећај да је то моја друга држава и да је ирачки народ, народ коме ја припадам.

Наравно, добила сам велики аплауз и то је управо оно што и они осећају према нама.

● Како ирачки народ живи данас, кад десетогодишње санкције, извесно је, узимају свој данак?

Санкције нису убиле Ирачане

Маја Гојковић: Економске санкције уведене Ираку су још суровије од ових санкција које се проводе над Југославијом, извесно је да су оставиле трага на свакодневни живот и рад обичног грађанина.

Међутим, то није поколебало њихов народ да и даље пружа отпор америчкој агресији, јер они знају да их никакав обећани рај не очекује ако поустану и ако предају своју државу „на њихиму“ како би они рекли, Американцима. Друге државе које су поверовале да их чека рај када они дођу, и дозволиле да их Американци покоре на један други начин, као што је Хитлер покоравао за време Другог светског рата, мале државе треба да знају да их ништа боље не очекује.

Тако да су јединствени у свом отпору. То је један врло поносан народ и ја мислим да ће они издржати до краја и да ће сачекати да се равнотежа снага у свету

Конференцији су присуствовале угледне јавне личности Ирака

промени не у корист Америке, него у корист читавог света. Ако схватимо сви заједно да нас има више него Американца, наравно да ће правда бити задовољена и на нашој страни. Страшно је то што већина западних земаља жмури над тим шта се дешава у Ираку.

Мислим да би свако ко даје запаљиве изјаве против ирачког руководства требао само пар секунди да проведе у дечјој болници, коју сам инсистирала да видим, потпуно би променио мишљење о томе ко је сте у праву, а ко није у праву. Заиста не постоји ниједан политички циљ који би могао да оправда патњу деце коју сам видела у тој болници. Питали су ме шта желим да видим, када сам допутовала.

Изразила сам жељу да посетим дечју болницу о којој сам доста чула. Одвели су ме тамо. Ишла сам са две госпође које су представљале делегацију Кеније. Обишле смо само два одељења, али то је заиста било довољно!

Због санкција умиру деца

Прво одељење је било пријемно одељење деце, којима не може да се укаже никаква медицинска помоћ. Примљена су да би на неки начин олакшали муке родитељима. Они их примају без шансе да им помогну и 90 одсто те деце умире истог дана, или сутрадан.

Уопште више нема начина да им помогну, јер због тешких санкција више нема лекова. Како ми је објашњавао лекар који ми је био водич, то су случајеви којима би се могла указати здравствена помоћ земљама које имају лекове, које имају савремене медицинске апарате.

Међутим, они нису у стању да пруже помоћ тој деци. Одељење које смо посетили занста подсећа на врата смрти. Тако изгледа одељење где леже деца оболела од рака. Последице бомбардовања Ирака бомбама напуњеним осиромашеним уранијумом су несагледиве.

Тужно је али истинито, а за то су криве америчке бомбе, у ирачким болницама леже случајеви који се примају као неизлечиви. Доктори их примају, свесни да не могу да им пруже адекватну медицинску помоћ, чак и у оним случајевима када нада за излечење постоји, говорим о ситуацијама оболелих који би свакако били излечени да су становници неке друге земље, која није под оваквим, буквално убитачним економским санкцијама под каквима се налази Ирак.

Страшни су хигијенски услови у којима та деца леже. У једном кревету леже по два, три пацијента, њихови родитељи леже на подовима. Тако тешко оболели бо-

الطرح مزيج استقبال يومعة ووندنا يونسلانفيا
 وحركته في المنظمة يرفع الحصار الخلق المروض على العراق .. مؤكدا موقف
 العراق الثرائف لخروج القرار البريطاني - الهولندي وما يدور حاليا من تكتلات
 في مجلس الامن لا تلبى مطالب العراق الحالية برفع الحصار المروض عليه . من
 جانبه أكد السيد شويكار استمرار حركته في نشاطاتها لمساندة قضية العراق
 الحالية تنفيذا لتوصيات مؤتمر بغداد . كما استقبل السيد طارق عزيز نائب
 رئيس مجلس الوزراء السيدة مينا كوجيويغ نائبة رئيس وزراء يونسلانفيا
 الاتحادية وعضوة البرلمان اليونسفاني ونائبة رئيس الحزب الراديكالي الغربي ..
 والسيدة ماركريت سافويغ رئيسة لجنة المرأة في الحكومة الاتحادية
 اليونسفانية وعضوة قيادة الحزب الاشتراكي . والتي السيد طارق عزيز خلال
 اللقاء على مشاركة يونسلانفيا في المؤتمر العام السادس عشر للاتحاد العام لنساء
 العراق وبما يعزز عرى الصداقة والتعاون بين البلدين والشعبين الصديقين .
 كما شكر السيد نائب رئيس الوزراء قيادة الحزب الراديكالي الغربي والاحزاب
 الاخرى للمشاركة في الحكم على حسن استقبالهم لوفد حزب البحث العربي

Факсимил чланка из листа „Ал Џумхурија“ у којем се говори да се Абдул Кхаши Абдул Кхашур, члан најужег руководства БААС партије, сусрео са нашом делегацијом коју је предводила потпредседник Владе Југославије Маја Гојковић. Господин Кхашур истакао је солидарност Ирака и његовог председника Садама Хусеина са нашим народом и државом у супротстављању америчкој и НАТО агресији. Маја Гојковић је истакла дубоко поштавање нашег народа према борби против империјалиста коју води ирачки народ са председником Садамом Хусеином на челу

طه ياسين رمضان يستقبل رئيسي الوفدين الجزائري واليوناني

السيدة مايا توكوفتس ثالثة رئيس ومسيرها وحريتها في استقبال الوفدين اليوناني والجزائري في وقت مبكر من الاجتماعات الاقليمية واستخدام الاستشارة. مؤكدا ان التفاهل شعب العراق حول قيادة السيد الرئيس القائد صدام حسين في ام المعارك القادمة ان ثبت من خلال الوثائق البيطورية في سوح التفرير والقتال والبناء برغم ان الاستقبال الحساس والاحتياطة واستمرار الحصار الذي مزالت امريكا تفرقه واكفقت السيدة ثالثة رئيس وزراء يوغوسلافيا ان السيدة الامريكية العدوانية انقضت وار اشهرات حقوق الانسار والديمقراطية التي تفرها بتر زيفها وشذاعتها

في معرض بغداد الدولي في دورته (٣٢) والتي تعكس موقف العراق الدولي وقوة التصديده مشيدا بمشاركة الجزائر التوسعة في هذه الدورة وبمواقف الشعب الجزائري الشقيق المساند للعراق بهدف رفع الحصار القائل عنه وجدد السيد رئيس مجلس الامة الجزائري موقف قيادة وشعب الجزائر بدعم العراق وهو يواجه الحوان والحصار. مؤكدا ان العلاقات العراقية الجزائرية مستمرة في التطور وتتواصل في تقديمها بما يلي موجهات ابناء القطرين الشقيقين. وحضر اللقاء السيد القائد شعب الدولي رئيس لجنة العلاقات العربية والدولية في نجاس الوطني والسلم الجزائري في بغداد. كما استقبل السيد طه ياسين رمضان نائب رئيس الجمهورية العراقية

سвих државица којима би они врло лако могли да владају и управљају, на тај начин отворили би пролаз према каспијској области, где се налазе велика природна богатства.

Са друге стране, ми смо Американцима представљали изванредан полигон за вежбање теорије и праксе коју очигледно имају намеру да примене и у Русији.

● **Кад сте већ споменули Русију, да ли видите сличности између сценарија који се спроводи на Косову и Метохији и сада у Чеченији?**

Маја Гојковић: На то смо ми, српски радикали, указивали одавно. Српска радикална странка говорила је о томе како Косово и Метохија представљају само терен за испробавање онога што тек треба да се деси Русији.

Како спроводе Резолуцију 1244 Савета безбедности?

У искривљеном облику, онако како то они желе, те такозване мировне мисије. Сличан је сценарио и са случајем Чеченије.

Видимо ових дана да се Русији лупају пацке зато што брани Чеченију од тероризма. Видећемо колико ће Русија издржати у својим настојањима да не поклекне пред америчким захтевима.

● **Хоћете ли нешто да нам кажете о сусрету са другим човеком Ирака, господином Азисом?**

Сусрет са Тариком Азисом

Маја Гојковић: Указана ми је велика част да се сретнем са потпредседником Ирака, господином Тариком Азисом.

У дугом и пријатељском разговору смо разменили наша искуства. Он је према мени наступио на један пријатељски, отворени начин.

После су ми рекли да је он заиста такав у особеним контактима са званичницима

Факсимил чланка објављеног у часопису „Ал Тхаура“ у којем се говори о пријему делегација Алжира и Југославије код потпредседника Републике Ирак Таха Јасин Рамадана. У разговору са Мајом Гојковић, Таха Јасин Рамадан је истакао да агресор није постигао своје циљеве захваљујући херојском отпору народа Југославије и Ирака. Циљеви такве политике јесу слабење Југославије и Ирака, а потом и успостављање потпуне контроле над њима. Потпредседник Јасин скренуо је пажњу на ирачки став о солидарности са Југославијом. Са своје стране потпредседник Гојковић је потврдила да је америчка политика разоткривена и да су пароле о тзв. „људским правима и демократији“ лакше и обмањујуће

лесници требало би да имају и посебан режим исхране. Међутим, они немају чак ни довољно хране за најосновније потребе. Стравична ситуација, која илуструје у каквом стању је здравство Ирака.

Још је суровије сазнање да су у питању болесници - деца. Докторка Хода Амаш ми је у каснијем разговору причала, како је на једној америчкој телевизијској станици видела интервју вођен с Медлин Олбрајт, коју су питали, вреде ли животи те деце таквих патњи, само зато да би се сменило руководство једне државе, Ирака.

Олбрајтова је кратко одговорила да вреде. Овакав одговор говори о политици коју воде Сједињене Америчке Државе против свих нас, против сваке независне земље, која жели да развија на свој начин и која не жели да се покори америчком диктату.

● **Колико свет уопште зна који су прави разлози бомбардовања Ирака и Савезне Републике Југославије?**

Зашто су Србија и Ирак криви?

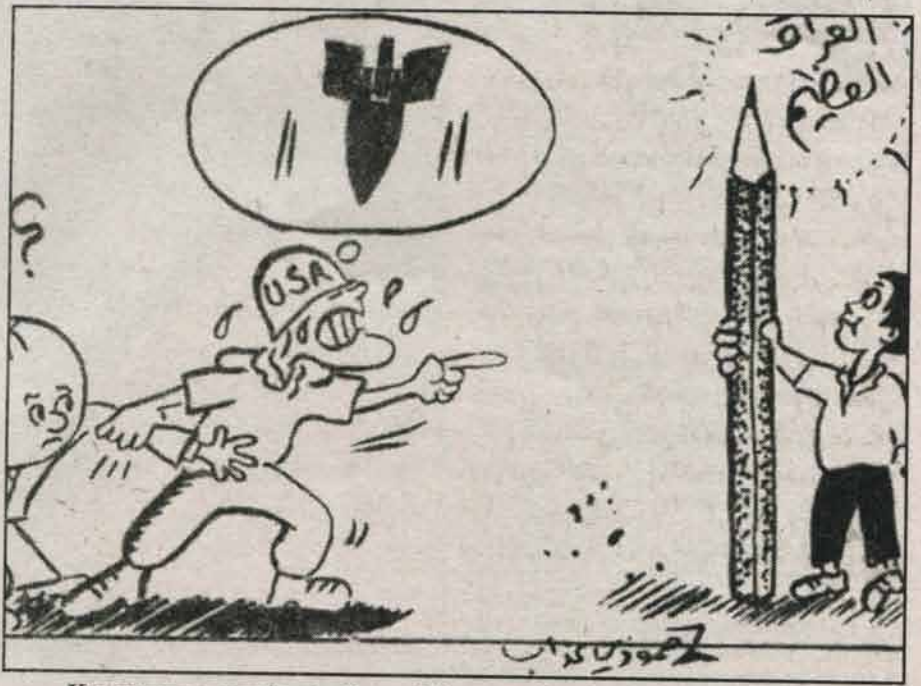
Маја Гојковић: Мислим да читав свет зна праве разлоге америчке агресије на Ирак и Савезну Републику Југославију, али већина њих о томе не жели да говори јавно. На овој конференцији сусрела сам представнике с различитих континената и сви смо се сложили да је америчка жеља све отвореније изражена. Американци желе потпуно да овладају светом и зато спроводе врло опасну теорију која прети да угрози читав светски поредак. Реч је о теорији ограниченог суверенитета.

Американци сматрају да морају да се мешају у унутрашње проблеме свих земаља, то чине без базирања на било какве међународне конвенције и међународне

норме. Прави разлог што је бомбардовања Савезна Република Југославија је економски разлог, јер наша земља заузима централно место Балкана.

Једина смо земља у читавом окружењу која није поклекла под америчким утицајем. Бивше републике Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, наше суседне земље су у потпуно вазалном положају у односу на Сједињене Америчке Државе. Ми на тај вазални однос нисмо пристали.

Прави разлог је жеља Америке да покори Југославију и да нас баца на колена. Званичници америчке политике желе да нас испекпају на што већи број балкан-

Карикатура из листа „Ал Кадисија“: уместо бомбона, слали су им бомбе. Сву бескрупулозност америчке политике осетила су и наша и прачка деца

السيد طه ياسين رمضان يستقبل نائبة رئيس وزراء يوغسلافيا والسيد بشير بو معزة

كما استقبل السيد طه ياسين رمضان نائب رئيس الجمهورية السيد بشير بو معزة رئيس مجلس الأمة الجزائري والوفد المرافق له. وأشار السيد طه ياسين رمضان الى العلاقات المتينة التي تربط بها القطران الشقيقان وفي كافة المجالات واستمرار تطورها رغم ظروف الحصار. مؤكدا ان الروابط بين أبناء العراق والجزائر ومعهم أبناء الأمة العربية روابط صميعة مستندة الى الانتماء القومي الاصيل ومقاومة كل الاساليب الاستعمارية. واستعرض السيد طه ياسين رمضان ما حققه العراقيون في مسيرة الاعمار والبناء وتحديدهم لظروف الحصار وما حققوه من منجزات كبرى في المشاريع الاقتصادية

استقبل السيد طه ياسين رمضان نائب رئيس الجمهورية السيدة مايا كوكوفتش نائبة رئيس وزراء يوغسلافيا والوفد المرافق لها. وأكد السيد طه ياسين رمضان خلال المقابلة ان من اهداف امريكا الاستعمارية محوودها على البلدان ومنها العراق ويوغسلافيا هو محاولة لاضعاف البلدان وازعاجها بهدف الهيمنة عليها والتفرد في التحكم بمشروعاتها ومصيرها والسيطرة عليها. مشيرا الى ان هذه الاهداف العدوانية فشلت امام المقاومة البطولية والصمود الاستطوري للشعب ومنها شعبي العراق ويوغسلافيا. وأشار السيد نائب رئيس الجمهورية خلال المقابلة الى ان موقف العراق المساند

У листу „Ал Кадисија“ учешће наше делегације на конференцији добило је значајно место

неких држава које су пријатељске према Ираку. Заборавио је на оне дипломатски уштогљене протоколе и форме, како то иначе дипломати и политичари разговарају и отворено су разговарали о свему што се дешава у Југославији и о свему што се дешава у Ираку. Савршено зна шта се тренутно дешава на Косову и Метохији, какви су планови Сједињених Америчких Држава за наше просторе.

Господин Азис зрачи дозом оптимизма и сматра да ситуација за Србе и Савезну Републику Југославију, у такозваној међународној заједници, иде набоље, него што је било пре НАТО агресије. Данас многи политичари из различитих земаља, ипак, виде шта се заиста дешава на Косову и Метохији и који је народ угрожен, кога, у ствари, треба бранити. Очигледно је господин Азис мислио да српском народу треба помоћи.

Чини ми се да ме је господин Азис више уважавао као представника Српске радикалне странке, без обзира што зна на којој се функцији у Савезној влади налазим.

Најме, на тај начин, уважавајући ме као српског радикала, господин Азис желео је да покаже колико му је важна међупартијска сарадња између БААС партије и Српске радикалне странке. Том приликом захвалио се на срдачном пријему који је делегација БААС партије доживела код нас у Београду од стране руководства Српске радикалне странке. Рекао је да је врло задовољан што у Југославији и Срби-

ји постоји такав човек, као што је др Војислав Шешељ, председник странке читавог патриотски настројеног српског народа. Господин Азис исказао је дивљење што др Војислав Шешељ јако добро разуме политичку ситуацију која се дешава у читавом свету, а посебно у Ираку.

Такође, пожељно је да се што пре сусретне са лидером српских радикала и потпредседником Републичке владе, др Шешељем, који би убрзо требало да дође у Багдад као гост БААС партије.

● **Реците нам нешто више о значају потписивања Протокола о међупартијској сарадњи између Српске радикалне странке и БААС партије.**

Маја Гојковић: Господин Тарик Азис је у самом старту нашег сусрета, нагласио од колико је значаја потписивање Протокола о међупартијској сарадњи између Српске радикалне странке и БААС партије.

Најме, направљен је велики корак наше две владајуће партије, како на политичком тако и на економском плану, наша сарадња убудуће ће бити још већа и значајнија.

У истом периоду када смо госпођа Маргит Савовић и ја боравиле у Ираку, тамо је била и југословенска делегација Мешовитог комитета за економску сарадњу са ирачком страном. Наше две посете случајно су се поклопиле и донекле показале читавом свету да је српска и ирачка жеља за економском и политичком сарадњом изузетно јака. Наше посете имале су јако добар одјек у ирачким средствима информисања.

Медијски нам је дат велики значај, у то сам се уверила сутрадан после извештаја о мојим разговорима са њиховим потпредседницима.

● **Са ким сте се још сусрели?**

Маја Гојковић: Први сусрет био је са докторком Манал Јунис, она је председник Конференције Генералне федерације ирачких жена. После првог разговора са госпођом Манал, врата су ми била отворена, најме, добила сам зелено светло за разговоре са свим осталим политичарима Ирака.

Следећи сусрет био је са господином Рамаданџем, који је значајна личност у

Почетак краја америчке доминације: у граду на Сланом језеру, на светском самиту о трговини одбијене су уцене америчке администрације. Такође, бројни демонстранти су показали шта мисле о Билу Клинтону и сулудим идејама новог светског поретка

њиховом државном естаблишментом. Иначе, господин Рамадан је отворио Генералну конференцију ирачких жена како би је подигао на још виши ниво.

Следећи сусрет је био са господином Тарик Азисом, затим сам имала сусрет са њиховим министром трговине господином Мухамедом Макди Салихом. Исте вечери сусрела сам се са министром за рад и социјална питања Ирака, господином Сади Туама Абасом.

Једино се нисам срела са председником државе, господином Садамом Хусеином и са министром здравља који није био у Ираку.

● Поред многобројних званичних сусрета које сте имали током свог боравка у Ираку, и поред болесне деце коју сте имали прилике да обиђете у болници Багдада, шта је на вас још оставило посебан утисак током вашег боравка у овој пријатељској земљи?

Хук одобравања

Маја Гојковић: Званична церемонија и протокол налагали су полагање венаца на гроб палим борцима ирачких војника у ирачким ратовима. То је заиста монументално здање. Имала сам част да будем изабрана међу свим представницима де-

легација да положим венац у име свих чланова делегација. То је заиста велика част бити изабрана међу представницима арапских земаља. Мислим да су тим чином желели да покажу колико су блиски са Југославијом и са народима који живе у Савезној Републици Југославији, пре свега српским народом.

Заиста је то церемонија која је величанствена. Први венац положила је докторка Амал, а следећи венац сам положила ја. Када сам стала иза војске која је ишла испред мене, носећи венац, нарочито сам иза себе чула хук осталих жена и на тренутак помислила да је то можда знак неодобравања.

Међутим, касније сам сазнала да је то био знак великог одобравања, што је Савезној Републици Југославији дата част да положи венац на гроб палих ирачких војника.

Представница Либана је касније рекла како је сигурна да погинули војници знају ко им полаже венац, да су којим случајем живи, не би им било жао да погину поново.

Не могу речима да опишем колико сам била поносна што је мени као представници Савезне Републике Југославије дата част да се одужим и захвалим палим војницима за величанствен отпор, који већ низ година пружају америчкој агресији.

● Како се заједничким патриотским снагама супротставити америчкој хегемонији, да ли је то уопште могуће?

Заједнички отпор Ирака и Савезне Републике Југославије

Маја Гојковић: У сваком разговору који сам водила са њиховим званичницима размењивали смо искуства везана за званичну америчку политику и њен хегемонизам.

Наша заједничка констатација била је да имамо слична политичка и војна искуства, на неки начин имамо заједничко искуство везано за заједничког непријатеља, а то је Америка, зато треба да се ујединимо у пружању отпора новом светском поретку и да треба да инсистирамо на томе у разговорима са осталим државама које се налазе у сличном положају као и ми. Реч је о земљама које схватају да ће се једног дана наћи у истом положају у коме се налазе Савезна Република Југославија и Ирак.

Најме, то су земље које ће се сигурно наћи на путу Сједињених Америчких Држава, ако то нису данас, онда су сигурно сутра. Неопходно је да се ујединимо у јединствен национални фронт, јер ћемо само тако победити Сједињене Америчке Државе.

Веома сам задовољна што ми је Српска радикална странка указала поверење да представљам Српску радикалну странку на овој генералној конференцији.

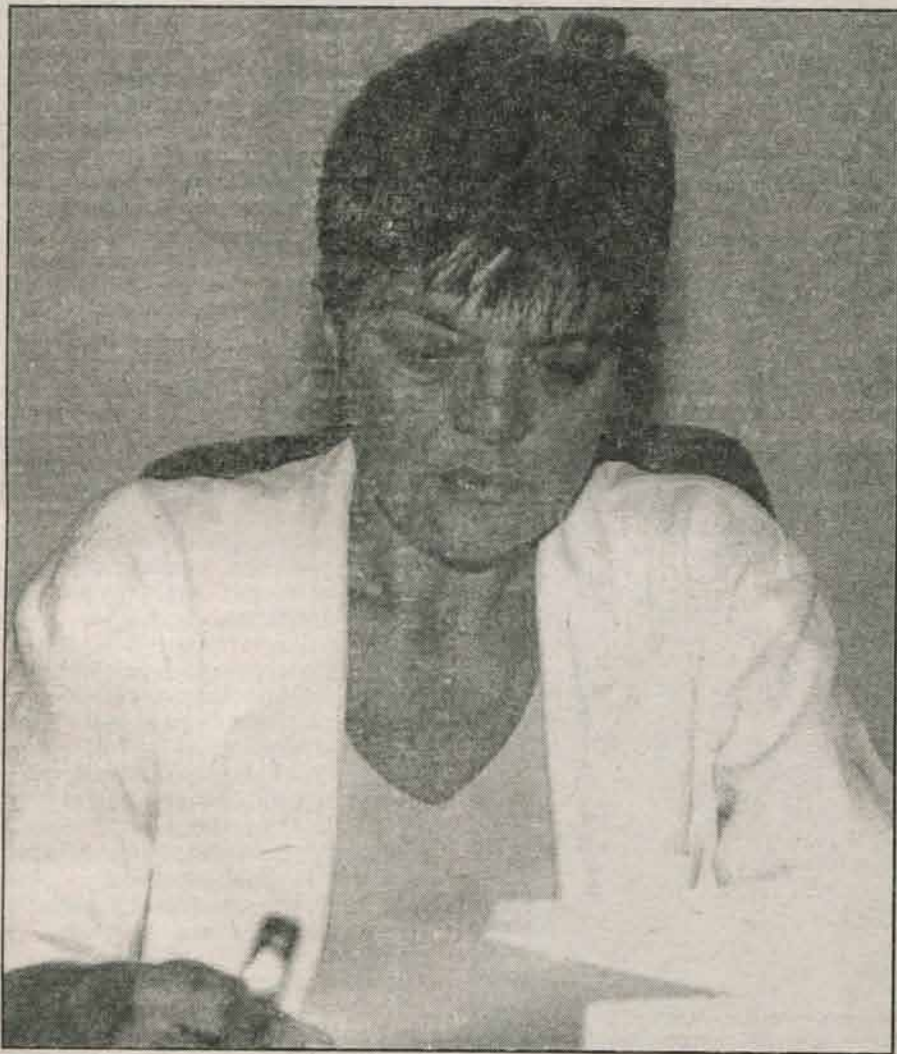
Заборавила сам да кажем да сам на свечаном отварању имала излагање које говори о патњама српског народа, али и величанственом отпору који смо пружили НАТО агресорима.

Драго ми је што сам провела неколико дана у једној пријатељској земљи која нас потпуно разуме и што сам нашла саговорнике у многим представницама осталих земљама и што сам имала прилику да схватим да Савезна Република Југославију има много пријатеља.

Сједињене Америчке Државе настављају своју игру и тенденције да исцепкају Савезну Републику Југославију на мале државе, којима би лакше владали него једном јаком државом каква је Савезна Република Југославија, смештена у срцу Балкана. Најме, реч је о сталном жаришту, потпаливању жаришта везано за сепаратистичке тежње званичног црногорског режима. То је јасно било свим представницима на овој конференцији, тако да нисмо много расправљали о понашању званичног режима Црне Горе у односу на Савезну Републику Југославију.

Све у свему, боравак у Ираку, дружење са представницама осталих земаља, али и сви званични сусрети остаће ми у дугом и лепом сећању.

Остајем при томе да је Ирак дивна земља а народ сличан нашем, муче нас исти проблеми...

Маја Гојковић: „Треба да се ујединимо у пружању отпора новом светском поретку“

Јасминка Олујић

ПОВОДОМ ОСМОГОДИШЊИЦЕ ОД БИТКЕ УМ-АЛ-МАРЕК

ИРАЧКО ШИРЕ НАЦИОНАЛНО САГЛЕДАВАЊЕ И УСКИ ДРЖАВНИ ВИДИЦИ

Пише:
др Сами Садун

И сами Американци признају арапски и ирачки допринос култури (по речима Бросса Рајдела, специјалног саветника председника Клинтона и директора сектора за Далеки исток у америчком Савету за националну безбедност: „Веома смо почаствовани ирачким великим делима у време Абасида“). Зато је неопходно да се арапска нација уједини у јединствену државу, јер су сазрели сви услови и постоји предност над постојима распарчавања нације.

Јединство арапске нације је нужност и мостобран испред агресије и зла, оно је подстрек за напредак и просперитет, оно уједињује арапску снагу насупрот данашњим слабостима; оно је штит њених богатстава и моторна снага која би довела нацију на ниво развијених земаља. Арапско јединство и социјализам обезбеђују социјалну правду и једнакост прилика на равноправним основама

Након свега што је Ирак доживео, незапамћене ратне операције и агресије широким размера, агресија фактички још увек траје јер је Ирак под економским санкцијама.

Многи мисле да ће Ирак, поносан на своје арапске корене, окренути леђа својој арапској нацији и своме пореклу због издаје неких арапских режима који су учествовали у агресији на Ирак.

Ирачки народ се сам и без ичје помоћи - ослонивши се само на божју помоћ - херојски супротставља најдљим силама света. Ирак, који је увек био на висини задатка према арапској нацији, никада није штедео крв својих синова у одбрани

арапског националног интереса, пре свега палестинског питања. Грובה ирачких хероја има у више арапских земаља: у Палестини, Алжиру, Дамаску, Аману...

Многи који се праве да не познају ирачку историју, њену револуцију и њено руководство мислили су да ће Ирак поклекнути и затворити се, не узимајући у обзир стање арапске нације и њених држава.

Арапско јединство је неопходно и обавезно јер оно представља велику заштиту арапске нације и њених земаља у супротстављању злочину и агресији, уз истовремени подстицај за изградњу и прогрес. То је арапска снага, а не њена слабост, као што је данас.

Непријатељи арапске нације остали су неми јер је Ирак остао веран својим начелима, принципима и циљу који је себи зацртао, без обзира на све недаће и штете које је претрпео. То се најбоље илуструје у говорима председника Садама Хусеина од 1990. до данас, посебно у политичком коминикеу X регионалног конгреса БААС партије септембра 1991. Ту је наглашено да је интерес нације у јединству њених земаља, јер данашња разједињеност слаби њене потенцијале, а њено богатство је у туђим рукама. Пошто је циљ непријатеља да арапска нација остане разједињена и у свађи да би је лакше експлоатисали, оваква тенденција је код неких на жалост наишла на плодно тле, поготову код неких арапских владајућих издајника, који својом политиком иду на руку непријатељу. То се противи револуционарној доктрини јединства арапске нације и ова политика покушава да убеди масе да је та доктрина довела до распада нације и њене потчињености.

То је био разлог да империјалне снаге и ционисти нападу Ирак и његово руководство како би арапске земље са својим богатством остале распарчане и како би се наметнула политика која ће служити интересима САД-а и ционизма, али на рачун Арапа. То се догодило на конгресима у Ослу, Мадриду, Каиру, "White River" где су наметнута понижавајућа решења за палестинско питање.

Сва та политика се наставила, иако је Ирак издржао притисак и остао веран идејама арапске координације, позивајући на усаглашавање ставова и потребе за одржавањем редовних седница Арапске лиге. Рат у Заливу и битка Ум-Ал-Марек је открила право лице појединих арапских владара - издајника и њихову маратонску

Упркос агресији незапамћених размера Ирак се не предаје

трку ради потписивања срамних пактова и споразума са ционистима, заборављајући на праву борбу и пролиvenu крв нације у периоду дугом више од пет деценија.¹⁾ Све ово је наведено у поглављу X конгреса БААС партије (12-13.9.1991. год.), где је речено да су издајници открили своје право лице и да принцип крваве победоносне битке Ум-Ал-Марек остаје вечити путоказ за будуће генерације. Ова битка је показала да слабост није у самој нацији већ у појединцима издајницима који и дан данас настављају своју мисију против Ирака.

Они сносе трошкове војне акције против Ирака и залажу се да Ирак остане под санкцијама, уз истовремено противљење да се одрже арапски самити од 1991. године до данас. Најсвежији пример је позив којим је република Јемен затражила хитно одржавање арапског самита како би се расправљало о америчко-британској агресији на Ирак. Овај позив је одбијен, што нас подсећа на 5.8.1990. по циљу и резултату.

Арапско јединство је гаранција будућности Арапа

Без обзира на тешкоће и искушења кроз које пролази Ирак, он је и даље остао веран принципима револуције 17-30. јула 1968. године, идејама, циљевима и духу доктрине социјалистичке БААС партије и њеним познатим пароллама „јединство, слобода и социјализам“, где спас нације лежи у остваривању тих циљева, а на првом месту је јединство арапске нације.

Зашто та питања имају прворазредан значај и шта тиме добијамо, а шта губимо? Да ли је стварање јединствене арапске државе спас за Ирак због стања у којем се налази, или је то спас за целу нацију?

Арапско јединство несумњиво је неопходно и обавезујуће и значи бити или не бити за једну нацију која је у расулу, значи њену снагу, богатство и одлучност њених грађана. Нација је ослабљена и разједињена, али у току историје она је имала светлу цивилизацију која је доминирала светом. Њен утицај на светска збивања је ослабљен, са изузетком Ирака који води самосталну и независну политику. Али уколико би наступила јединствена независна арапска држава, њен утицај на светска збивања би био изузетно значајан. И сами Американци признају арапски и ирачки допринос култури (по речима Броса Рајдела, специјалног саветника председника Клинтона и директора сектора за Далеки исток у америчком Савету за националну безбедност: „Веома смо почаствовани ирачким великим делима у време Абасида“.²⁾ Зато је неопходно да се арапска нација уједини у јединствену државу, јер су сазрели сви услови и постоји предност над носиоцима раслабљивања нације.

Јединство арапске нације је нужност и мостобран испред агресије и зла, оно је подстрек за напредак и просперитет, оно уједињује арапску снагу на супрот данашњим слабостима; оно је штит њених бо-

гатстава и моторна снага која би довела нацију на ниво развијених земаља. Арапско јединство и социјализам обезбеђују социјалну правду и једнакост прилика на равноправним основама.³⁾

Сада можемо да одговоримо на питања губитка и добитка, а да се не би изгубили у подацима, навешћемо укратко извештаје светских експерата и извештаје регионалних организација и ОУН: свет се ближи бројки од 6 милијарди људи од којих 80% живи у неразвијеним земљама. То значи да ће се 15% светског становништва које живи у развијеним земљама све више обогаћивати, а преостало становништво света биће све сиромашније. Што се тиче бројности арапске популације, тај број ће се до 2015. године попети до 300 милиона, тј. до 323 милиона 2025. године, са укупном националном производњом од 323 милијарди \$ (тј. са вредношћу од 1.240 \$ националног дохотка по глави становника), док ће доходак у развијеним земљама износити 21.500 \$ по глави становника (какав ће бити случај у Француској). Новонастала ситуација имаће два велика изазова по арапско друштво:

1) Потреба за повећањем производње у свим доменима школства, индустрије, пољопривреде и медицинске заштите;

2) Отварање нових радних места због озбиљних поремећаја услед повећања броја становника, док ће економски развој бити у скромним оквирима од око 3%, доћи ће до повећања незапослености, социјалних поремећаја и општег пада нивоа стандарда у арапском свету.⁴⁾ Што се тиче арапских земаља у Заливу, услед повећања броја становника биће потребно издвојити преко 200 милијарди \$ годишње за инфраструктуру.

Са аспекта данашње привреде арапских земаља Залива од 1990. године осећа се економска криза и дефицит, нагомилана дугова и камата због издржавања страних трупа и трошкова агресије над Ираком, као и куповине западне и америчке војне опреме. До 1996. године ове земље су купиле 35% укупног аме-

ричког оружја за извоз и то углавном застарело и неефикасно наоружање. Примера ради, Кувајт је купио ракете типа „Патриот“ у вредности од 214 милиона \$ и то по трећи пут, мада је Пентагон отписао ту врсту ракета због неуспеха у супротстављању ирачким ракетама у току операције напада 30 земаља на Ирак. Такође, Кувајт је 1997. год. купио француске и британске тенкове и оклопна кола која су учествовала у рату против Ирака; купљени су такође и амерички хеликоптери и 384 ракета типа „Хелфајер“ (према објављеним извештајима француске агенције добро обавештени извори Пентагона наводе да је кувајтска нафта стављена под хипотеку САД-а до 2003. год. ради надокнађивања трошкова рата против Ирака)⁵⁾, док Саудијска Арабија годишње купује наоружање од САД-а у вредности од 45 милијарди \$; годишња камата износи 7 милијарди \$ и то је разлог зашто Саудијска Арабија добија кредите од Емирата, што је опет највећа проија. Према писању Дејвида Херста, специјалисте за средњи Исток у британском листу „Гардијан“, у тексту под насловом „Главе у песку“⁶⁾ Саудијска Арабија је због дефицита морала да повећа порезе и цене услуга, воде, струје, телефона, превоза, школовања, и да смањи буџет за услуге за 30%. Та криза је довела до покретања старих неспоразума око граница, поготову око места познатих по богатим нафтним резервама, као што је спор између Кувајта и Саудијске Арабије око острва Карар и Ум-Ал-Марадем где је откривена нафта, а које последње наведена држава потражује.⁷⁾

Обезбеђено јединство

Стање на светској сцени показује америчку доминацију светским токовима и кохезију са ционизмом, и циљ му је разбијање арапског јединства и изазивање кризе, сукоба и гушење сваке иницијативе о јединственом наступу арапских зема-

Председник Хусеин у посети једној ирачкој породици: без обзира на искушења кроз која пролази Ирак остаје веран принципима јединства, слободe и социјалне правде

ља. Такво стање неће моћи дуго да egzистира јер су арапске масе свесне тих чињеница и хегемонистичке политике коју спроводи САД према свету у целини, а посебно према Арапима.

Економија и безбедност појединих арапских земаља које су под кишобраном и доминацијом САД-а није ништа боља од 1990. год. и те чињенице њихове слуге покушавају да сакрију и омаловаже. Непријатељи арапског јединства сами себи контрарају када се позивају на арапско средње-источно тржиште и др. економске и политичке савезе, а истовремено подржавају „глобализацију“ света под доминацијом једне силе, САД-а, јер, наводно, „свет је мали као једно село“, а у ствари желе да покажу да позив на јединство значи гушење националног осећања, што је неистина.⁸⁾

Глобализација, као капиталистичка доктрина, која се рекламира још од четрдесетих година овога века али без нарочитог одјека, добија на значају после агресије над Ираком и избијања САД-а као једине силе на светској сцени. Појам глобализације подразумева претварање света у једно велико тржиште које ће бити под контролом светских мултинационалних компанија и америчких капиталиста. Американци користе своју војну машинерију за остваривање тих стратегијских циљева. Идеја глобализације постала је актуелна после завршетка другог светског рата. То потврђује Бенџамин Соартгер, експерт међународног института за стратешке студије, у часопису „Атлантик“ крајем 1996. год. (под насловом „Зашто САД жели да влада светом“) где уверава да велики економски пројекти као план „Маршал“ за помоћ Западној Европи или план „Доиди“ за помоћ Јапану имају за циљ да претворе ове регионе и земље у тржиште за опслуживање америчких интереса.⁹⁾ На овај начин САД омогућава себи успостављање контроле над овим регионима, а та политика позната је као „американизација света“.¹⁰⁾ Таква политика је довела до повремених криза у региону. Највеће штете имало је пет азијских земаља: Сингапур, Тајланд, Јужна Кореја, Индонезија, Малезија, а такође и Јапан и Русија.

Противници јединства арапске нације залажу се за амерички хегемонизам, другим речима за стављање арапског богатства у руке туђих сила, а један од видова те политике јесте оснивање тзв. „средњеисточног тржишта“ где би Израел имао доминацију у склопу осталих арапских земаља. Носиоци овакве контрапродуктивне политике заварavaju реалност и логику. Остваривање арапског јединства заправо је тежак и сложен процес. Пут је минираан разним познатим средствима, али стварање минималних услова за остварење овог политичког циља могуће је постићи кроз договор о оснивању различитих економских савеза који се неће међусобно супротстављати¹¹⁾ али који сви теже крајњем циљу. Овај задатак ће захтевати доста жртва на свим нивоима (грађани, поједине државе и режими), али ће те жртве бити у интересу свих Арапа ма где били, за садашње и будуће генерације.¹²⁾

Упоредићемо то са данашњим стањем

арапске нације, када империјалисти и ционисти експлоатишу њено богатство и када влада нестабилност безбедности у региону. Разлика је видна у приступу стварима; један приступ ослања се на данашње безбедно и нестабилно стање, а други настоји да повезује прошлост и садашњост како би се обезбедила светла будућност.

Сви који се позивају на локалне државне оквири и противе се арапском јединству у суштини се залажу за интерес појединаца који су свој интерес везали за силе које експлоатишу национално богатство тих земаља. Арапи немају другог избора сем пута јединства како би заштитили своје богатство, културу и традицију, уз истовремено играње значајне улоге на светској сцени.

Јединство нације је неопходно ради устављања свих завера на путу наметања решења палестинском народу и непоштовању његових легитимних права, пошто ционисти не поштују елементарна права тог народа. Спас је у јединству које проповеда социјалистичка БААС партија, револуционарној националној доктрини која ће отворити сва врата будућности, пут који ће Арапи изабрати је специфично ирачко искуство, јединство ради просперитета у садашњости и будућности.¹³⁾

Напомене:

1) Политички коминике X Конгреса БААС партије (12-13.9.1991. год.);

2) „Будућност Ирака“ - предавање Броса Рендала, Вашингтон 1997., 27. стр.;

3) „Арапско јединство“ - говор председника Садама Хусеина, јул 1997.;

4) Часопис „Al-Waset“, Лондон, 1997.

5) Француска новинска агенција, 9.9.1997.;

6) Фелтон „Глава у песку“, Дејвид Херст, часопис „Гардијан“, крајем 1996.;

7) Часопис „Соракија“, крајем јула 1998.;

8) Часопис „Соракија“, крајем јула 1998.;

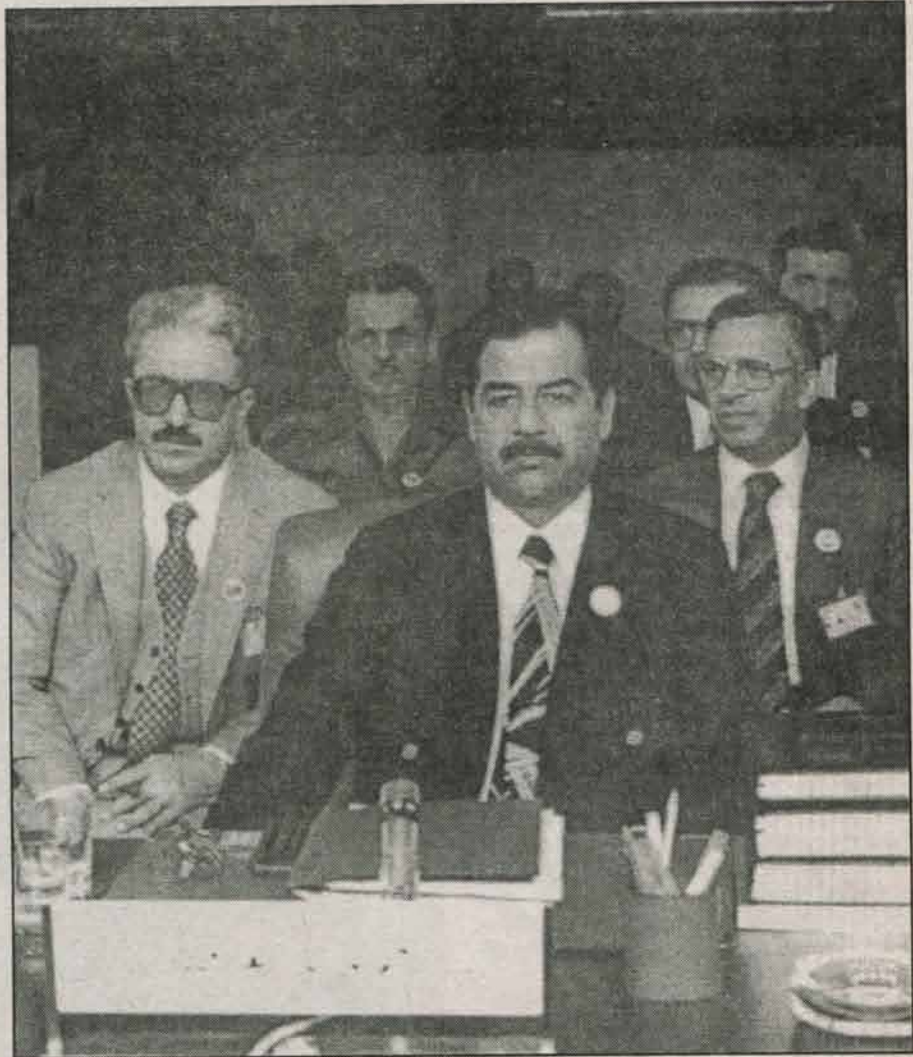
9) Часопис „Атлантик“, САД;

10) „Америчка политика и стање у Ираку“, Др Сами Садун, часопис „Ум-Ал-Маарек“;

11) Исти извор;

12) Исти извор;

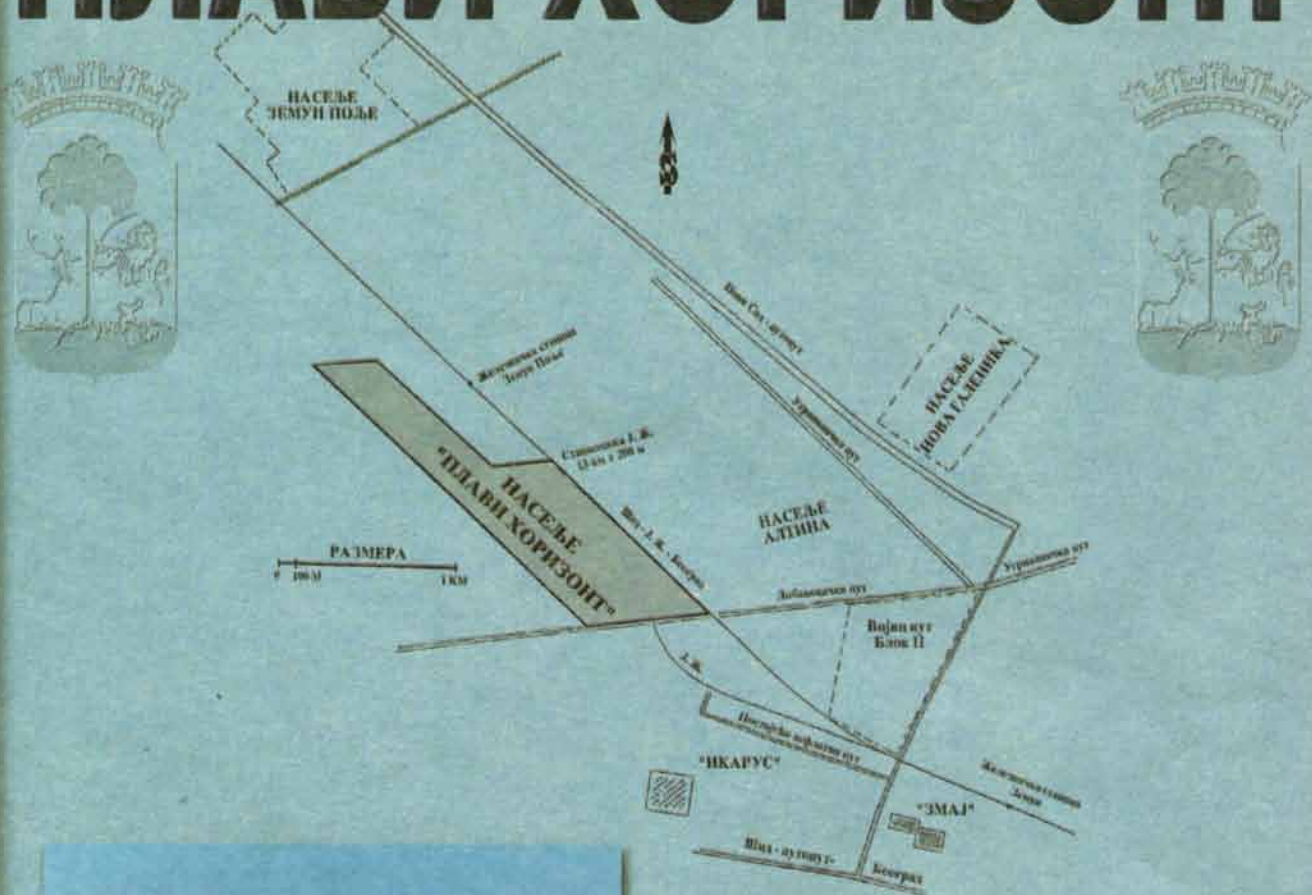
13) „Америчка политика и стање у Ираку“, Др Сами Садун, часопис „Ум-Ал-Маарек“.

У борби против новог светског поретка диктираног из Америке Садам Хусеин је израстао у легенду читавог слободољубивог света

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкови уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стабилне послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

**НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА**

**ДО САДА ЈЕ
ПРОДАТО
400 ПЛАЦЕВА**

**ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²**

